

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2024. január

XVII/1. szám

Évforduló... El-eligondolkodunk: milyen évet is hagyunk magunk mögött, és vajon mit hoz az idejei? A külvilág békétlensége nem szabad, hogy lelkünkbe is beférkőzzön, talán ezt érdemes újévi fogadalmaink első helyére tenni. Krisztus békéje meg tud őrizni bennünket!

Így éljünk, így tegyük a dolgunkat, mindig Krisztusra figyelve. Ny. L.

Kedves Testvérek!

Minden esztendő utolsó napján hálaadó szentmisét mondtunk az év minden kegyelméért és segítségéért. Ez a nap egyben a lelkipásztori beszámoló napja is, hiszen egy esztendő alatt sok minden történt a plébániánkon, melyet fontos megosztani egymással.

1. Szentségi beszámoló:

Mindig nagy öröm számunkra, ha szentséget szolgáltatunk ki, ugyanis ezeken keresztül különösen is megtapasztalhatjuk az Isten kegyelmét és szeretetét. 2023-as esztendőben 78 keresztelésünk volt, ami 16-tal több, mint tavaly. 75 elsőáldozónk és 20 bérmálkozónk volt.

Ünnepélyesen kiszolgáltattuk a betegek szentségét szeptemberben 46 beteg és idős testvérünknek, de természetesen sok ember vette fel ezt a kórházban és otthonában is. A házasság szentségében 19 pár részesült. Ez 3-mal több, mint tavaly. A jubiléus házasság szentmiséjén pedig 13 házaspár részesült áldásban.

Érdekességként mondom, hogy kb. 25.000 áldozó volt a templomainkban a 2023-as évben.

Itt említeném meg – bár nem szentség- a temetéseket is. 2023-ban 99 testvérünket kísértük utolsó útjára. Ez a szám 20-szal kevesebb, mint az elmúlt esztendőben. Sajnos azonban nagyon sokan nem részesültek szentségekben haláluk előtt. Ennek az lehet az oka, hogy még mindig sokan félnek a betegek szentségétől.

Hálát adunk az Istennek minden szentségért, amiben részesültünk, és kérjük Tőle, hogy ezeken keresztül még inkább egyesüljünk vele.

2. Közösségi beszámoló:

Ebben az esztendőben is fontosnak tartottuk, hogy építsük a közösségünket. Részt vettünk az ökumenikus imahéten, tartottunk farsangi bált, nagybőjti triduumot is, szépek voltak a nagyheti szertartások (beleértve az élőképes keresztutat).

Megtartottuk a rendőrök, mentősök, tűzoltók miséjét is. Voltak családi délutánok, imaórák, Mária imádságok, keresztutak a kálvárián, szentségimádások, rózsafüzérek. Nagy örömmel szerveztük meg az orvosok, ápolók és kórházi dolgozók miséjét. Megünnepeltük mindkét templom búcsúnapját. Hittanábort tartottunk a gyerekeknek Szobon.

Mindkét kápolnánknál megtartottuk a szokásos szentmiséket. Rendszeresen összejöttünk az egyházi képviselőtestülettel, hogy megbeszéljünk az aktuális témákat. Többen elzárándokoltunk Medjugorje-be, hogy imádkozzunk egyházközösségünkért.

Ezen kívül természetesen minden ünnepi liturgiát is megtartottunk. Nagyon sokat fejlődött a karitás közösségünk, családok közösségünk is jól működött. Senior imaklub, énekkar, gitáros kórus, ifjúsági énekkar, Rózsafüzér társulat és még sok más közösség is színesíti plébániánkat. Úgy gondolom, hogy idén is sokat tettünk plébániánk közösségéért.

3. Gazdasági beszámoló:

Plébániánknak 4 bevételei forrása van:

Egyházi adó:	7.145.744,-	Perselybevétel:	4.655.105,-
Stólabevétel:	3.765.400,-	Adomány:	144.666,-

2023-ban az alábbi gyűjtések voltak:

Katolikus iskolák:	163.000,-	Szentföld:	121.000,-
Péterfillér:	121.000,-	Missziós gyűjtés:	140.000,-
Karitás gyűjtés:	169.000,-		

Szent Antal persely 20%-a: 33.880,- Természetesen minden gyűjtésünk eredményét továbbítottuk a Főegyházmege felé.

Ezen kívül:

Ingatlanhasznosítás:	12.120.246,-	Felújítási támogatás:	12.000.000,-
Önkormányzati támog.:	5.000.000,-	Egyéb:	9.191.977,-

Összes bevétel: 54.772.638,-

Kiadások:	Fizetések:	11.213.911,-
	Fenntartási költség:	10.781.348,-
	Felújítás:	12.051.210,-
	Papi szolidaritási alap:	808.000,-
	Célgyűjtések továbbítása:	730.620,-
	Egyéb kiadás:	3.682.367,-

Összes kiadás: 39.267.456,-

A maradványunk: 19.741.626,-

Ebből még kb. 7 millió forintot kell befizetnünk a Főegyházmege felé, amit idén kell teljesítenünk.

Köszönetnyilvánítások:

Végül pedig szeretnék köszönetet mondani Szabó Andor káplán atyának, Radnics Zoltán atyának, Frankó Tamás atyának a rendszeres kíséretért. Köszönöm Lesták Zolinak a diakónusi szolgálatot, amellyel segíti a plébános munkáját és vezeti a karitást. Köszönöm a Képviselő Testület egész éves munkáját, különösen is az alelnököknek, Nyitrai Lászlónak és Hengáné Gogogla Gabriellának és a plébániánk gondnokának, Gál Gyulának és a tiszteletbeli templomatyának, Erdős Péternek a munkáját.

Köszönöm azoknak is a munkáját, akik a templomban segítenek nekem. Elsősorban: Ilonka néni, Anci néni, Erzs néni, Izing Misi, Gyurácz Laci, Mátrai Gabi, Gerine és Vjatrák Anna. Köszönöm a takarító csoportok tagjainak a munkáját, a szentségimádók segítségét. Köszönöm a Rózsafüzér társulat és a Nyugdíjas közösség imádságát. Köszönöm a karitás munkatársainak, hogy segítenek Jézus örömhírét elvinni a rászorulóknak.

Köszönöm a felnőtt énekkar és az ifjúsági kórusok énekét, amellyel még szebbé tették a liturgiánkat. Köszönöm a hitoktatókat és a ministránsokat egész éves segítségükért. Köszönöm azoknak is a munkáját, akik az irodában segítenek nekem, különösen is Editnek, aki az anyakönyveket intézi. Köszönöm Tündének a könyvelésben nyújtott segítségét.

Köszönöm a családközösségünknek a sok segítséget. Köszönöm azoknak is a munkáját, akik az ételkészítésben segítettek. Köszönöm a beteglátogatók segítségét is. Köszönöm a Prímási Iskolaközpont pedagógusainak és diákjainak a sok segítséget. Végül pedig köszönöm mindazoknak, akik bármi módon is segítettek az év folyamán.

Mindenki munkáját és áldozatát az Isten fizesse meg százszorososan.

Kérjük Istenünket, hogy az új esztendőben is álljon mellettünk, segítsen minket és adjon erőt nekünk, Szent Anna, Szent Péter és Szent Pál pedig könyörögjön értünk. Ámen.

László atya

Advent a plébánián

Sok tálca átváltozott zsíros, vajás és ragyogó vörös vagy napszínű lekváros kenyeret láttam ebben az adventben is. Gyula pedig hozta hatalmas fazékban a tűzforró, derűs gyümölcsillatot gomolygó teát. Átváltozott - vagyis ehető, iható szeretet. Bölcs, sokat megélt asszonyok a plébánia konyhájában: nagyanyai, anyai kezek gyors, gondos mozdulatai áldanak, ahogy vágnak és kennek, ízesítenek és tálalnak. Aranyló szikrák pattognak a sápadt alumínium kések hegyén.

Ez a hétköznapi csoda nagyjából 15 éve minden adventben felfénylik plébániánkon. Pokriva László atya kezdeményezte, és aki átjött a rorate után a megterített, egyszerűségében ragyogó asztalhoz, hogy folytatódjon agapéban, azaz szeretetvendégségben, Isten és Ember találkozása - az izlelhetette és láthatta.

Én csak ebben az évben kapcsolódtam be az előkészítésbe - aggódva, csodálkozva latolgattam: nagyjából fél 5-kor kell felkelni és jönni a jeges hajnalban, vinni a már előre megrendelt, szinte kemence meleg, ízletes kenyeret, kellő mennyiségben zsírt, vaját és minden egyebet. Hogy tudta évtizednél hosszabban vállalni és teljesíteni a vendéglátás *mártai* egyben *máriás* szolgálatát az a nyolc-tíz asszony, aki mindent átgon-dolt, megálmodott és megvalósított, dacolva fáradsággal és mindenféle télen ólálkodó betegséggel? Egy illatos lilahagy-mával, nyárian zöldellő uborkaszelettel meghintett kenyér titkos kötelékké vált, egy korty fahéjas tea, a kávé dús illata sokunk közös élményévé.

Emlék-cserepek: mosolyok, hidegtől zsigbadt, összedörögölt kezek, puha meleg az otthonos plébániai térben, beszélgetés-töredékek, „Édes Jézus, légy vendégünk!”, ismerőssé váló hangok és arcok – mostantól tudom a keresztnévét, mostantól integetünk egymásnak a templom kapujában. Aztán a mosogatás, a rendrakás liturgiája: fél szavakból is értik egymást a kedves, gondos, vendéglátó asszonyok. Évről évre nehezebb fölkapaszkodniuk a lépcsőn, emelni a súlyos kancsókat, nyújtózkodni a tányérokért - de ez kívülállónak nem látható.

Mindszentys osztályfőnökök felhívására ebben az évben is lelkes anyukák és apukák csatlakoztak egy-egy napra az előkészítők csoportjához. Mintha terülj, terülj asztalkám pattant volna a hittanos szobába - segítségükkel villámgyorsan készen állt az ünnepi teríték. Volt, aki fűszeres kuglófot sütött, volt, aki hidegtálat varázsolt aznap a reggelizők elé.

Vidáman, hősiesen és kicsit álmosan jöttek kicsik és felnőtt osztagosok. Közös imában szárnyalt a hangjuk - a kicsiké éteri szoprán fekvésben, a nagyobbak meggondoltabb alt regiszterben. Volt, aki megilletődött, de a többség otthonosan üldögélt, pattant fel sóért-paprikáért, majszolt és kedélyesen beszélgetett. A betlehemi fény hozói között egyetemista, középiskolás is volt - néhány éve még ide jártak, a Mindszentybe. Miután falatoztak és hörpöltek egy kevés teát, még benéztek régi iskolájukba, bekopogtak a tanárba híreket kapni és hozni, szép adventi készülődést kívánni.

A maradék szendvics pedig ebben az esetben tényleg „szent maradékká” változott: néhány házzal odébb rászoruló gyerekek boldogan megették.

Vajon lesz folytatás? Kik fogják átvenni az átváltoztatás mozdulatait? Kik lépnek a régi, kedves asszonyok helyébe? És kik lesznek a vendégek, az otthonosan, bátran belépők, akik örömmel ülnek a közös asztal köré? Még van idő válaszolni a következő advent küszöbéig.

Kiss Lászlóné Kamrada Bernadett

Karácsonyváras

Emlékszem, hogy gyerekkoromban mennyire vártam a karácsonyt. Izgatott voltam, hogy vajon mit kapok, hogy mi lesz az ünnepi menü, de leginkább azt vártam, hogy meglátogassuk a nagyszüleimet, a tágabb családot.

Szerettem mindig is a karácsony illatát, az előkészületeket, a fényeket, az éjszakába nyúló beszélgetéseket, a VARÁZSLATOT, amit a karácsony számomra jelentett. Bár a testvéremmel jó gyerekek voltunk, azért néha a karácsonyfáról mi is csentünk szaloncukrot, habkarikát és párszor az is előfordult, hogy az ajándékot előbb megtaláltuk, minthogy az a karácsonyfa alá került volna.

Tudom, hogy közhelyesen hangzik, mégis tényleg igaz, hogy az idő múlásával az embernek karácsonykor már nem az a fontos, hogy milyen ajándékot kap, hanem az, hogy mit adhat.

Személyes érintettség miatt mi is ismerünk nehéz sorsú, tragikus múltú gyerekeket, ezért több éve ismeretlen, gyerekotthonban lakó gyerekeknek szoktunk ajándékot küldeni. Idén 3 kisgyerekek sikerült szebbé tenni legalább egy estéjét, de azt is tudom, hogy ez csak csepp a tengerben. Bár az év 365 napján tudnék valahogy segíteni!

Idén karácsony közeledtével sokat járt a fejemben Pintér Béla: Gyere el a jászolhoz gyönyörű karácsonyi száma:

„Ha pásztor lennél vagy bölcs, követné-e azt a csillagot vagy mondjuk hinnél-e annak az angyalnak, aki meglátogatott?” Sok minden van ebben az egyetlen mondatban. Ahogy László atya fogalmazott: a jászol a szerénység és alázat jele. Nekünk is ezt kell megtanulni. Krisztus minden évben meg szeretne születni, csak rajtunk múlik, hogy beengedjük-e a lelkünkbe. Engedjük, hogy a Béke Királya megszülessen a lelkünkben!

Nem volt kérdés, hogy az adventi vásárban én is szeretnék segítőként részt venni, mert tudom, hogy az abból befolyt összeg jó célokat szolgál. Én december 9-én délelőtt voltam a plébánián. Szombat délelőtt nem volt nagy a forgalom, az érdeklődők főleg gyertyát, egy-egy szentképet, könyvet választottak. Gyertyát én is vettem, jelképes ajándékot a szüleimnek és a testvéremnek. Egy-egy beszélgetés, jó szó, ami a karácsonyi hangulatot jellemezte.

Az Élő Betlehem mindig megható. Végig azon gondolkodtam, hogy a sok nehézség ellenére milyen varázslatos lehetett az az éjszaka, amikor Jézus megszületett, és hogy Máriának a mai ember gondjaihoz képest mennyi mindent kellett megélnie!

A rövid írás végén pedig álljon itt egy idézet Orvos-Tóth Noémi írásából: „Nem könnyű ünnep a karácsony. Nem adja magát csak úgy, egyszerűen. Tenni kell érte. Pont 362 napon keresztül. Szembenézéssel, felvállalással, kimondással, elfogadással, elengedéssel. Kinek-kinek azzal, amivel neki dolga van.”

Kívánom, hogy a 2024-es év hozzon békét az emberek lelkében, hogy lássuk meg a másik embert is, és vegyük észre, hogyha apró dolgokban, de tudunk segíteni, mert hiszem, hogy csak így lesz újra KARÁCSONY! *Solymosi-Kiss Anikó*

Advent a Primási Iskolaközpontban

A tanévben kitüntetett helyet kapnak az egyházi ünnepeket megelőző időszakok, amiken keresztül a diákjaink megtapasztalhatják és gyakorolhatják a lemondás és adakozás szépségét, másokért vállalt imának az erejét és az adakozás örömét.

Idén már az adventi időszak legelején csatlakoztunk a karitás által meghirdetett kezdeményezéshez, melynek eredményeként 533 kg adomány tartósélelmiszert gyűjtött az intézmény. Ebből 80 rászoruló, nehéz anyagi helyzetben élő családnak segíthettünk az ünnepi készülődésben.

Advent első vasárnapja előtti napokban került sor az adventi koszorúk elkészítésére és megáldására, majd december 5-én, hétfő reggel meggyújtottuk az első gyertyát az iskola udvarán elhelyezett adventi koszorún. Mindkét telephelyünkön László atya és Ramon bácsi gondolataival és közös imával indítottuk advent első hetét. Az ezt követő időben jócselekedetekkel, lemondásokkal és imával készültünk Urunk születésének napjára.

Advent kezdetén az alsós diákokhoz vendégek érkeztek, hogy segítsenek a „csendes órák” keretében elcsendesedni, és elindulni lélekben Betlehem felé. Köztünk volt Hengánné Gogola Gabriella óvodavezető, Klimentné Ferenczy Andrea evangélikus lelkész és a Ferences Szegénygondozó Nővérek is, akik a jelenlétükkel, segítségükkel emlékeztetést és meghitté tették a készülődést. A felsős osztályok osztályfőnöki órák keretében készültek erre az időszakra.

Diákjainknak alkalma volt felkészülni, majd elvégezni a szentgyónásukat az ünnep közeledtével. Voltak osztályok, ahol közös családi adventi délutánon mézeskalács sütéssel és közös játékkal tették meghitté a készülődést, több osztály pedig betlehemes előadással is megajándékozta a szülőket.

Az idei karácsonyi iskolamiséen, az év utolsó tanítási napján, a Prímási Iskolaközpont teljes létszámmal együtt ünnepelt. A szentmisén a zenei szolgálatot a tanárokból és diákokból álló énekkar vezette. A szentmise után a 4. osztályosok betlehemes műsorát tekintettünk meg, mely még ünnepélyesebbé tette a közös együttléte.

Köszönjük mindenki segítségét, imádságát, hogy ilyen szép adventi programmal zárhattuk ezt az évet!

Eck Andrásné Marietta, a hittan munkaközösség vezetője

Karácsonyi koncert a Kerektemplomban

December 16-án iskolánk Schola Mindszenty Gyermek-kórusa az idén 75 éves esztergomi Balassa Bálint Vegyeskarral közös hangversenyen szerepelt a Kerektemplomban. Nagy megtiszteltetés volt ez az iskolánknak.

A 2. osztályosok egy vitnyédi énekes népszokást, a bölcsőcskét elevenítették fel a citerazenekarunk kíséretével, akiknek felkészítője Máté Miklós volt, a zeneiskola citera tanára.

A nagyobbak (3-7. osztályosok) Kodály Zoltán Karácsonyi pásztortáncát énekelték, melyben Dávid Zsuzsanna fuvola-tanár piccoló szólójában is gyönyörködhattunk, majd a kórus kedvence, Robert Prizemann: Sanctus című műve hangzott el Molnár Anna zongoratanár kíséretével. A gyerekek számára a legnagyobb élmény a felnőtt kórus műsorát követő közös dal, Scheidt: Puer natus in Betlehem című 7 szólamú művének előadása volt, melyben a gyerekek énekelték a legfelső szólamot. Október óta készültünk, tanultuk a sok-sok latin szöveget. A közös cél ismét megerősítette a kis közösséget.

Köszönjük Udvardyné Pásztor Ágnes karvezetőnek a lehetőséget, hogy ott lehettünk!

Juhász Marianna, a gyermekkórus vezetője

Szállást keres a Szent Család

Karácsonyi időben a Prímási Iskolaközpont Mindszenty iskolájának 4. b osztálya is csatlakozott a Szállást keres a Szent Család elnevezésű régi népszokáshoz. Olyan keretek között, amit az iskolában, sok betegség közepette is kivitelezni lehetett. Fontos volt számunkra azt érzékeltetni a szülők felé, hogy semmiféle plusz kötelezettséggel nem jár, minden csak egy ajánlás, és ha ez valakinek ad egy kis pluszt, akkor már megérte.

Az előre elkészült beosztás szerint adták át a diákok egymásnak a kis fadóbozt, minden nap, a napkezdő imádság után, melyben van a Szent Családról egy kis szobor, egy teamécses és egy imádság a családokért. Ebből párhuzamosan kettőt indítottunk el, hogy visszaérjen még az osztályba is az utolsó napokra.

Hittanórán átbeszéltük ennek a régi népszokásnak a jelentőségét, főleg most a felgyorsult napjainkban mit is adhat nekünk...

Az ajánlás az volt, hogy a családok olvassák el azt a néhány leírt gondolatot, imádkozzanak, fogadják be egy rövid időre a Szent Családot otthonaikba.

Külön öröm volt, hogy az osztályba járó, más felekezethez tartozó családok is – a **gyerekeken keresztül** – örömmel csatlakoztak ehhez a kezdeményezéshez. Azt gondolom, hogy ez mind az egységet, összetartozást és a nyitottságot mutatja meg számunkra az osztályközösségben, a családokban és más vallású testvéreink felé is.

Misztériumi játék

Szenteste napján már mindenki szeretne megpihenni, megállni, kilépni a hétköznapi forgatagából. Áldozatot jelent ilyenkor bármi pluszt bevállalni azért, hogy gazdagítsuk egymás lelki karácsonyát.

A Mindszenty iskola hagyományaitól eltérően, az idei évben, december 24-én, a bérmálkozó fiatalok mutatták be a pásztorjátékot a templomban.

A kamaszok megszólításának, a próbáknak is megvolt a maga varázsa és szépsége. Ezt a „szereplést” már nem csupán szülői kérésre vállalta el a csoport, hanem saját maguk elhatározásából. Azt gondolom, ez már magában becsülendő. Ki az, aki kamaszként szeret szerepelni?

Minden ilyesmit hátrahagyva, átéléssel idézték fel plébániánk bérmálkozó Jézus születésének történetét. A pásztorjátékot színesítették az iskola 2. b osztályának tanulói és Wéber Tomi orgonajátéka, éneklése.

Mindez nem jöhetett volna létre Pokriva László atya összefogása és segítsége nélkül. Hálás köszönet neki! Ez is egy szép összefogás volt, amihez szintén **gyermekek, diákok és családok** kellettek.

Ha csak ezt a két eseményt nézem, akkor újév elején első sorban ezt kívánom: „*Békét és reménységet minden ártatlan gyerekeknek.*”

Meszes Zsófia

Senior imaklubunk tagjainál már hosszú évek óta **szállást talál a Szent Család**. Meghitt alkalmak ezek, melyekre a képet hozók és fogadók egyaránt szeretettel készülnek. A várakozás, készülődés, találkozás öröme, az együtt imádkozás, éneklés, a vendégfogadás, a jó hangulatú beszélgetések - a lassítást, a megállást, a közelgő ünnepre való lelki ráhangolódást segítő lehetőség. Nem is szólva közösségépítő szerepéről.

- Minden évben nagy örömmel és teli várakozással készülök a Szent Család fogadására. Idén Rozika hozta a képet. Sajnos betegség miatt más nem tudta elkísérni. Szeretettel fogadtuk, szomszédok, ismerősök is átjöttek imádkozni és énekelni. Szerencsére jó hangúak is voltak közöttünk, így igazán szépen köszöntöttük a Szent Családot. A közös áhítat után jólesett az agapé, a sütemény és egy pohár vörös bor. Kellemes hangulatban, vidámságban telt el a két óra.

Másnap Jutkával Katikáékhoz mentünk, ahol nagy kedvességgel fogadtak bennünket. Imádságos szeretetben készültünk itt is a közelgő ünnepre. A háziaktól még egy szép verset is hallhattunk. A finom szendvicsek fogyasztása közben idén is, mint minden évben, örömmel konstatáltuk, hogy ez a kedves esemény mennyire összekovácsolja a jelenlévőket, és boldoggá tesz a Szent Család jelenléte otthonainkban

- Új tagja vagyok a csoportnak, így ebben a közösségben először vettem részt a karácsonyi ünnep előtti kilenc napon át ismétlődő szálláskereső ájtatosságban. A szép imák és énekek felelevenítették a várandós Mária és férje, József kilátástalan helyzetét a szálláskeresőben. Azzal, hogy igyekeztünk befogadni a Szent Családot, talán még jobban részeseivé váltunk a kétezer év előtti eseményeknek.

Számomra ez az alkalom az adventi készüllet fontos állomását jelentette: lelkembe és a szívembe béke költözött, úgy éreztem, hogy kiteljesedett a karácsonyi készülődésem. Örömmel, boldogan vártam Krisztus Urunk eljövetelét.

- A templomban előzetesen megáldott Szent Család képét hozták el Seniortársaim hozzám, az otthonomba. Első alkalom volt, hogy fogadtam a szállást keresőket, így különös jó érzéssel várahoztam, készülődtem.

- A közös, meghitt imádkozás segített lelkileg felkészülni a Megváltó megszületésére. A beszélgetés pedig lehetőséget adott arra, hogy kicsit jobban megismerjük egymást. Ez a karácsonyváró hangulat folytatódott másnap is, mikor tovább vittük másik családhoz a képet. *V. Marika, V. Rozi, M. Judit*

ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható, adataink:

Esztergom-Városi Plébánia
Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány
 2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.
Adószám: 18600227-1-11
Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Zrt.)
 5860 0575-1200 9817-0000 0000

Ő már megérkezett. Virrasztani / Nincsen miért őt...

In memoriam Anyistik Lajos

Megint szegényebb lett egyházközségünk, egy hűséges tagja átköltözött abba a jobbik világba...

1976-ban költöztünk haza Budapestről, a szomszédunkban laktak Kató néniel, hűséges társával együtt. Már akkor is szerettem barkácsolni – tapasztalat kevés, szerszám semmi –, de Lajcsi bácsi „szárnyai alá vett”, mindenben segített. Kicsit talán vissza is éltem a felkínált lehetőséggel, sokat jártam a nyakára. Rengeteget tanultam tőle, sokat segített, nemcsak akkor, szinte haláláig!

Pár év elteltével – ifjú titánként – a képviselő testületünkben is együtt lehettem az idősebb generációval, Vele is. Természetesen nemcsak nekem, hanem mindenkinek a segítségére volt. Templomunkban sok szép kovácsolt munkája fellelhető. És ismerőseinél, barátainál is.

Sokszor konzultáltunk szőlő ügyben, mezőgazdasági dolgokban is.

Kató néni halála nagyon megviselte, de nem omlott össze, mély hite volt. Tette a dolgát, segített, beszélgetett és naponta eljárt a templomba! Az utóbbi időben már nehezebben közlekedett, ha nem volt a hétköznapi szentmisén, a „törzsgárda” aggódva kereste.

Bár vagy 20 évvel idősebb volt nálam, jó barátot vesztettem el benne. Biztos vagyok abban, hogy Ő is így érzett iránnyomban, „neheztelt” is, amikor kiköltöztünk jelenlegi lakásunkba, és ritkábban találkozhattunk...

De ha az Úr szólít, indulnunk kell! Sokszor említette is, hogy várja már a „behívót”, készülődött... Hűségét az Úr biztonosan értékelni fogja! Mi szegényebbek lettünk, de példája sokunkat inspirál, hogy csak így érdemes élni – és távozni!

Kató néniel együtt már felülről szurkol nekünk, hogy mi is hűségesen végigjárhassuk a nekünk rendelt utat.

Nyugodjék békében!

Fontos állomáshoz érkeztünk, elkészült a **Kálvária kápolna** külső felújítása. Január 14-én a 11 órai szentmise celebrálása után meg is áldotta Dr. Fábry Kornél püspök atya, akit szeretettel fogadtunk:

Kedves Püspök Atya!

Nagy szeretettel és örömmel köszöntöm közösségünk nevében. Mindig nagy öröm, ha főpásztor látogat el hozzánk, és most az alkalom is különleges, hiszen a szentmise után megáldja majd a külsőleg felújított Kálvária – titulusa szerint – a

Fájdalmas Szűzanya kápolnát. Bizony, nagyon közel volt már a pusztuláshoz, amikor – civil kezdeményezésre – elindulhatott végre a megmentése, felújítása.

Elsővasárnaponként keresztúti imával megyünk fel e kápolnához, nagybőjti időben pedig minden vasárnap. Egy maréknyi testvérünk tehát rendszeresen imádkozik ezen a megszentelt helyen, ezután talán majd többen is csatlakoznak hozzánk.

Hitében megfogyatkozott nemzetünknek nagyon fontosak ezek megszentelt helyek! Ez a kápolna is – a város fölé magasodva, magas tornyával – mintegy felkiáltójelként figyelmeztet, hogy felfelé is tekintgessünk. Mert az odafennvalókat érdemes keresnünk, ahogy a bazilika homlokzatán is olvashatjuk.

Megköszönjük, hogy püspök atya ma velünk ünnepel, itt az Úr asztala körül összegyűlt testvérek körében, és hamarosan a kápolna előtt is. Hálánkat szerény ajándékunkkal is kifejezzük majd, a kis csomagba hitéletünk egy-két dokumentumát is beletettük.

Itt ragadom meg az alkalmat, hogy az esztergomiak nevében megköszönjem – a Főegyházmegyén túl – Soltész Miklós államtitkár úrnak, Erős Gábor képviselő úrnak és Hernádi Ádám polgármester úrnak is – akit ma dr. Alberti Péter alpolgármester úr képvisel – az állami és városi hathatós segítséget, hogy a szükséges anyagi támogatást biztosították. És természetesen mindenkinek, akik bármivel is közreműködtek, hogy a mai napig eljuthattunk! De tudjuk „ha az Úr nem építi a házat, hasztalan fáradoznak az építők” – legfőbb hálánk tehát az Úrnak szóljon a mai szentmisében!

És szeretettel imádkozunk László atyáért is, akit ma betegsége megakadályozott abban, hogy velünk lehessen!

Püspök atya, Isten hozta!

Nyitrai László

Röviden...

• Az idén nagyon rövid a farsangi időszak, plébániai farsangi összejövetelünk el is marad. Február 14-én már megkezdődik a nagybőjti időszak, benne a hagyományos keresztúti imáink sorozata.

• **Február 17-én, szombaton 16 órakor** szép koncertre várjuk a kedves Testvéreket! Vendégünk lesz **Mészáros János Elek** magánénekes. Műsorában hazafias témájú dalok és versek lesznek hallhatóak.

Anyakönyvi adatok

Keresztelték: Simon Marcell, Marton Márk, Huszák Hanka Bella, Kovács Olívia Gizella, Kovács Dénes

Elhunytak:

Adamsza Tiborné, Kefei Veronika	88 éves
Vida Józsefné, Árendás Klára	66 éves
Gábor Géza János	78 éves
Istvánfi Zoltán Pál	85 éves
Nyerges Gyuláné, Nagy Terézia	94 éves
Dinnyés Zsuzsanna Rozália	75 éves
Misznéder János	87 éves
Csada Ferenc	66 éves
Cserni Alajos	82 éves
Bartus János	80 éves
Szabó Czimbalmos Erzsébet (Komeiner Erzsébet)	84 éves
Szenczi József	72 éves

Felelős kiadó: Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő: Nyitrai László testületi alelnök
Tördelő szerkesztő: Németh Tünde Márta
Postacím: 2500 Esztergom, Rudnay tér 9. *Tel.:* 33/312-291
Bankszámlaszám: 12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím: www.szentanna.extra.hu
E-mail: szentanna@szentanna.extra.hu
 varosiplebania@gmail.com
Sokszorosítás: **Spori Print Vincze Nyomda**

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2024. február

XVII/2. szám

Szorongattatásban élünk, mindenhol viharfelhők fenyegnek. Kapaszkodót csak hitünk, keresztény értékrendünk komolyan vétele jelenthet. Az ökumenikus imahét és koncert-vendégünk vallomása is hangsúlyozza, mennyire Istenre kell/érdemes hagyatkoznunk!

Bárcsak egyre több Testvérünknl esne le a tantusz – így a nagybőjt idején!

Ny. L.

Kedves Testvéreim!

Így szól az Ige: „*Odament, olajat és bort öntött sebeire, és bekötözte azokat. (Lk 10,34)* Ez az Igevers a cselekvő irgalmasságról szól.

1. Mi is az az irgalmasság? Az eredeti görög szövegben olyasmit jelent, hogy megesik rajta a szíve. Kimondhatjuk, hogy az irgalmasság jellemzően isteni tulajdonság. A bűnös, Istentől elszakadt ember irgalmatlan, mint az arra járó pap és lévita. És elmondhatjuk, hogy a szívünk mélyén tudunk irgalmatlanok lenni, pedig az Isten irgalmas velünk. És bár az irgalom isteni tulajdonság, mi is megkaphatjuk. Az irgalmas samaritánus története is azt tanítja nekünk, hogy merjünk irgalmasok lenni ebben az irgalmatlan, kegyetlen világban.

2. Hogyan legyünk irgalmasok? Mire odaér a samaritánus az összevert, félholt emberhez, addigra már egy pap és egy lévita is elment mellette. A zsidók a samariaiakat pogánynak, és ezért tisztátalannak tekintették, nem érintkeztek velük. Egy ilyen samariai jön lefelé ugyanazon az úton. Ő is meglátja a félholtan elterült embert, és „*megesett rajta a szíve!*” Tehát a szívével gondolkodik, nem pusztán a fejével. Ennek az embernek a példáján keresztül vizsgáljuk meg, hogy milyen lépései vannak az irgalomnak.

a/ Az első lépés az, hogy észreveszem a környezetemben azt, aki rám szorul. Sokszor annyira csak saját magunkkal vagyunk elfoglalva, hogy észre sem vesszük azt, aki a segítségünkre szorul. Lehet, hogy csak egy beszélgetésre, vagy egy ölelésre van szükségük, vagy arra, hogy meghallgassuk őket.

b/ A második lépés az, hogy odamegyek hozzá. A pap és lévita is észrevette az irgalomra szoruló, de kikerülte a földön fekvőt. Nem elég észrevenni, sokszor nekünk kell megtenni az első lépést. Az első lépés pedig sokszor nagyon nehéz: ahogy megfordulhatott a fejében a samariai embernek annyi érv, amellyel elkerülhette volna, hogy odalépjen, annyi kifogást találunk mi is: pl. *nincs most időm a beszélgetésre*. A körülöttünk élőknek nem a kifogásunk kell, hanem mi. Belőlünk néhány perc, néhány alkalom, amikor nincsen kifogásunk.

c/ A harmadik lépés sem könnyebb. Úgy folytatódik a történet, hogy odalépett, olajat és bort öntött a sebre. A bor alkoholtartalmánál fogva fertőtlenítette a sebet, az olívaolaj pedig a fájdalmat csillapította. Az irgalom harmadik és negyedik lépése a fertőtlenítés és a fájdalomcsillapítás. A külső sebet azért fertőtleníttük, hogy ne fertőződjön el. Így van ez a lelki sebekkel is. Az irgalom harmadik és negyedik lépése az, hogy ha már észrevettem és odaléptem hozzá, akkor nem engedem, hogy elhatalmasodjon a seb. Vagyis a másik mellett vagyok a bajban, szenvedésben. Ezzel fertőtlenítem a lelki sebet. Majd beszélgetek vele, meghallgatom, ezzel pedig a fájdalmát csillapítom. Bor és olaj a közelségem a lelki sebeire.

d/ Úgy folytatódik a történet, hogy bekötözi a sebeit. Az irgalom ötödik lépése az, hogy mi is bekötjük a sebeket. Vagyis

nem szellőztetem, nem mutogatom. Mi, emberek hajlamosak vagyunk mások hibáit, botlásait kibeszélni. Az irgalmasság ötödik lépése, hogy betakarom a sebet, hogy legyen ideje meggyógyulni.

e/ És végül ez a samariai nem hagyja magára miután a sebeket bekötötte, hanem felteszi az állatára, és elviszi egy fogadóba, ahol gondoskodnak róla. Hatodik lépése az irgalomnak az, hogy utána sem hagyom magára, hanem nyomon követem. Tovább vezetem, hogy ne essen vissza, ne kerüljön újra olyan állapotba.

Kedves Testvéreim! Az irgalmas samaritánus olyan, mint Krisztus, aki értünk volt irgalmas. Ezt az irgalmas embert a szeretet mozgatta. Krisztust is a szeretet mozgatja, amivel szereti az embert. Az a szeretet, amivel értünk meghalt a keresztfán. Vállalva a fájdalmat, a magányt, a kivetettséget, a reménytelenséget. Vállalva azt, hogy magára hagyják, elárulják az övét. Milyen érdekes, hogy éppen azokat az érzéseket élte át, amiket a földön fekvő, félholtra vert, példázatbeli ember. De ő vállalta.

Értünk. Irgalomból. Hogy amikor mi vagyunk nagyon mélyen, nekünk vannak sebeink, mi vagyunk magányosak, odaálljon mellénk. Bekötözze a sebeinket. Csillapítsa a fájdalmunkat. Társunk legyen a magányban. És csak azt kéri tőlünk, hogy mi is legyünk ilyenek. Irgalmasok. Mert boldogok az irgalmasok, mert ők, egyszer majd, ott a mennyei haza kapujában irgalmasságot nyernek! Ámen.

Ágostonné Apáti Gabriella református lelkész

Karitás – éves beszámoló

Ténylegesen a 2023-as naptári évben vettem át a karitás vezetését. Egy új rendszerű szolgálatot kezdtünk felépíteni, ennek első lépése az volt, hogy a Belvárosi Plébánián sok éve, heti négy alkalommal történő ételmiszerosztás bekerült a karitás feladatai közé.

Az év folyamán a segítők száma nőtt ugyan, de a munka is sok, és egy-egy betegség, munkahelyi változás – és máris hiányban vagyunk, így továbbra is várunk olyan felnőtt, hívő, elkötelezett, megbízható segítőt, akik rendszeres munkát tudnak vállalni a karításban.

Tekintettel arra, hogy segítők közül sokan munka és család mellett végzik a karitás szolgálatot, a tavalyi évben két alkalommal tudtunk találkozni, beszélgetni, valamint közösen részt vettünk nagybőjtben a keresztúti imádságon és Szent Erzsébet napján szentmisén.

Karitás tagságunk közül többen aktívan részt vettek az év során tevékenységeinkben, de több olyan testvérünk állandó segítségére is számíthattunk, akik bár nem tettek fogadalmat, de igazi krisztusi szeretettel fordulnak a rászoruló felé.

Újdonság, hogy diák önkénteseket is bevontunk a munkába. A fiatalok a tavalyi évben összesen **113 órát** segítettek a karitás feladatokban.

Helyi kapcsolatokat is igyekeztünk építeni, újraépíteni:

- Szentgyörgymezei Karitás, Esztergom-Bajóti Karitás Régió – főként az ételmiszerosztás, tartós ételmiszergyűjtés kapcsán.
- Málta – hajléktalan melegedő és a Családok Átmeneti Otthona – több rászoruló rendszeresen jár az ételmiszerosztásra, alkalmanként szállítunk is nekik ételmiszert.
- Prímási Iskolaközpont, Bottyán János Technikum, Kis-kosár Bevásárlóközösség – lehetőséget biztosítanak tartós

élelmiszergyűjtésre, és segítenek a szervezésben, lebonyolításban is.

- Régi kapcsolat az Élelmiszerbankon keresztül a Tesco-val, és rendszeresen kapunk adományokat a Lipóti és a Jókényér pékségtől.
- A Bazilika Plébánia „Lelkünk melege” gyűjtéséből több, általunk segített család jutott tűzifa adományhoz.

Tulzások nélkül: a legnagyobb feladatunk az élelmiszerosztás. Az év folyamán 143 család/egyedülálló regisztrált, ez 418 főt jelent, ebből jelenleg 70-80 család veszi igénybe rendszeresen ezt a segítséget. Heti négy alkalommal osztunk, havi 900-1000 adag ételt (pékárut, zöldséget. Ez osztási alkalmanként átlagosan 15-20 család (50-60 fő).

Tartós élelmiszergyűjtéseink:

Januárban templomi gyűjtés – 118 kg élelmiszer, 20 000 Ft.
Nagyböjti gyűjtés (templomban / Gyakorló iskola gyűjtése) – 580 kg élelmiszer, 56 000 Ft.

Június hónapban Kiskosár Bevásárlóközösség vendégeként – 87 kg élelmiszer, 27 000 Ft adomány.

Adventi gyűjtés (templomban, Primási Iskolaközpontban, Kiskosár Bevásárlóközösségben, Bottyán technikumban) – 730 kg élelmiszer, csaknem 100 db konzerv, befőtt, édességek, fűszerek + 57 000 Ft.

Összesen: 1515 kg tartós élelmiszer, 160 000 Ft adomány

A fentiekből az év folyamán csaknem 150 csomagot állítottunk össze, valamint a tartalékból alkalmanként liszt/cukor adománnyal egészítettük ki az élelmiszerosztást. Az idei évre is maradt 280 kg tartós élelmiszer, melyből január hónapban még egy alkalommal tudtuk segíteni a családokat.

Az élelmiszerosztásban nyár folyamán a Tesco-ból egyszer 360 kg burgonyát kaptunk és osztottunk szét, valamint az egyházmegyei Karitásztól 1363 db kukoricakonzervet juttattunk el rászorulóinknak (100 család/egyedülálló személy).

Pénzügyek: a 2023. évet 151.865.- Ft-tal kezdtük. Amellett, hogy több rászorulóknak sikerült állami támogatást (közgyógyellátást) intézni, az idei évben 147.695 Ft-ot költöttünk gyógyszer-támogatásra. Az Egyházmegyei Karitásztól 100.000 Ft értékű vásárlási utalványt kaptunk iskolakezdési támogatásra. Ezt saját forrásból 50.000 Ft-tal egészítettük ki, így 10 család részére tudtuk segíteni augusztusban a tanszerek vásárlásában. A támogatás mellé tartós élelmiszer-csomagot is adtunk. A befolyt adományok egy részét a fentiekben túl tartós élelmiszer vásárlására fordítottuk, de így is 395.258.- Ft-tal zártuk az évet.

Minden átmenet hordoz magában örömeket és nehézségeket is, ez alól a karitásztól sem volt kivétel. Akadtak döccenők, de Isten kegyelméből túljutottunk a nehézségeken.

Hálásan köszönünk minden adományt, segítséget, de legfőképpen imádságot, mellyel a testvérek támogatták szolgálatainkat.

Nagy köszönet illeti mindazokat, akik az élelmiszerosztásban, vagy más karitásztól feladatokban önzetlenül, időt és energiát nem kímélve segítettek embertársainkat.

Külön köszönet László atyának, Andor atyának és a plébánia minden munkatársának, hogy nemcsak a háttérrel biztosították a karitásztól feladatokhoz, hanem akár a legvárhatóbb helyzetekben is számíthatunk segítségükre, támogatásukra.

Mindannyiukra Isten áldását kérjük!

Lesták Zoltán állandó diakónus

Rózsafüzér Társulatunk 2023. évi beszámolója

Társulatunk jelenlegi létszáma 26 fő. Egy idős testvérünk szociális otthonba költözött, ott folytatja a rózsafüzér imádságokat, illetve azokat vezeti. Két új taggal bővültünk, akiknek imádságos részvétele nagy örömeinkre szolgál.

A titokcserék legtöbbször a templomban történnek, ilyenkor közösen imádkozzuk el a rózsafüzért az aznapi titokkal, imádságokkal és énekekkel. Aki nem tud részt venni ezeken az alkalmakon, azoknak személyesen juttatom el a titkot.

Az év során a húsvéti és karácsonyi titokcserék alkalmával szerény ajándékokkal is emeljük az ünnepélyességet.

Isten segítségével tavaly elzarándokoltunk Keszthely-Klastrompusztára, tizenegy fővel. Erről már az Élő Szigetben beszámoltunk, de visszaemlékezve most is nagy lelki élményt jelent.

Továbbra is közösen imádkozunk a titokcseréken, az októberi litániák előtt, szentségimádásokon és egyházi alkalmakon.

Szeretnénk bővíteni társulatunk létszámát, ezért szeretettel várunk új tagokat!

Társulatunk pénzügyi beszámolója:

BEVÉTELEINK

2022. évi maradvány:	210.890 Ft
2023. évi bevétel:	139.400 Ft
Összes bevétel:	350.290 Ft

KIADÁSAINK

2023. évi kiadásaink:	35.560 Ft
2023. évi maradvány:	314.730 Ft

Ezt a maradványt társulatunk zárandókútra és közösségi alkalmakra szeretné fordítani.

Szendró Péterné

**„Mindenik embernek a lelkében dal van,
és a saját lelkét hallja minden dalban.” /Babits Mihály/**

A templom előterében plakáton, bent a padokra helyezett szórólapokon, de a Facebookon is találkoztam Mészáros János Elek magánénekes előadására hívó sorokkal. 2024. február 17-én 16 órakor az esztergomi Szent Anna templomban lesz hallható a koncertje. Korán eldöntöttem, hogy ott a helyem. Mit is tudtam róla? Azt, hogy a „Csillag születik” 4. évadjának nyertese, 31 éves korában kezdett komolyabban az énekléssel foglalkozni.

A templomban nagyon sokan vártuk az előadót. Pár mondatral köszöntöttük, aki megköszönte a lehetőséget. Először Wolf Péter: Áve Maria című dala hangzott el. Elnézést kérek azoktól, akik részletes beszámolót várnak tőlem, de inkább az est hangulatát szeretném leírni. Persze az lenne az igazi, ha kedves olvasóim is részesei lettek volna, és még mindig dúdolnák Bagó dalát a János vitézből.

A dalok között Mészáros János Elek vallott mély református hitéről. Elmesélt történetei bizonyították a számára legfontosabb 3 dolgot: a hit, a hazaszeretet és a hűség a nemzethez, a családnak a hazához. Ausztráliában jó körülmények között élő család többször hallotta „Az est harang” című nótát, és ez olyan nagy hatással volt rájuk, hogy hazatértek. Mi is meghallgattuk Mészáros János Elek tolmácsolásában:

*„Szülőfalum akácvirágos tája. / A kisharang te rólad énekel.
Szülőfalum te egyetlen, te drága. / Giling-galang, te ringass
egykor el.”*

Az est óta folyamatosan dúdolgatom: *Hazám, hazám te mindenem, azután: Fogd most két kezem, nézz rám Istenem, Kell még egy szó, mielőtt mennél...*

Szenes Iván dalát nem ismertem, de nagy hatással volt rám: *Ki volt már szomorú, / úgy szívből igazán / és átvészelté bánatát. / Az hangosan köszön, / ha szembe jön a boldogság.*

Az a véleménye, hogy sokan a véletlennek, a végzetnek, a szerencsének, a sorsnak hálásak a sikeres életükért, mintha Isten nem is létezne. Elmondta, hogy életében milyen sok Véletlen volt, de valójában folyamatosan Isten vezeti őt. Az anekdoták sorát még felsorolni is nehéz: szólt a dinnye palántákról,

az ezüstkanálról, a kutyájáról és egy filmet is elmesélt, ahol az apa feláldozta a vonaton utazó emberekért a saját fiát. Megörvendeztetett bennünket református énekekkel is: *Ne késs tovább, ne várj tovább: / Ma kérd Atyád bocsánatát!*

Úgy köszönt el tőlünk, hogy a Jóistent arra kérte: adjon nekünk szeretetet, békességet, egészséget. Végezetül együtt elénekeltük az *Adjon Isten jó éjszakát*. A kijárat felé haladva, de még másnap is a mise után, ilyeneket hallottam: ezt a csodálatos hangot, ezeket a különleges történeteket, ezt a mély hitet, amely saját hitünket is megerősítette, elmélyítette és nem egyszer könnyet csalt a szemünkbe. Nagy élmény volt. Köszönjük a szervező Nyitrai Lászlónak is.

**„És akinek szép a lelkében az ének,
az hallja a mások énekét is szépen.”** /Babits Mihály/
Pazsiczky Mariann

Senior imaklubunk januári összejövetelének előadója – a tervek szerint – plébánosunk lett volna. A program azonban változott, mert plébániánkra egyhetes gyakorlatra érkezett egy első éves seminarista. László atya pedig azt kérte, hogy rögtön, megérkezése első napján legyen imaklubunk vendége.

Örömmel fogadtuk, vezetett beszélgetésre készültünk, hiszen többünk unokája-korú, alig fél éve seminarista fiatal jött hozzánk. Jó hangulatú, frappáns, hosszú beszélgetés részesei voltunk, pedig *mély vízbe dobták Mayer Balázst gyakorló hete legelső napján, de ahogy neki is mondtuk: jól úszott.*

Hogy a számára rendelt úton kitarson, hűséggel és örömmel járja azt, szeretettel imádkoztunk érte és valamennyi papnövendékért. *NY.M.*

Májusi számunkban beszámoltam a Papi korona akkori történéseiről: a papnevelés helyzetét tekintettük át Balogh Attila rektor atya felvetései alapján. Én személy szerint fontosnak gondolom, hogy a papnövendékek – a sok hasznos és fontos tudomány mellett – találkozzanak minél korábban és gyakrabban a hívekkel is! Örömmel tapasztalom, hogy Attila atya is így van ezzel, hisz a növendékeket „cipeli”, küldi a környező plébániákra.

Így került hozzánk Balázs is egyhetes gyakorlatra. A seniorokon kívül találkozhatott énekkarunkkal, nyugdíjas közösségünkkel, meg még ahova László atya elvitte. Beszélgetéseikben pedig a plébánia egyéb sajátosságairól is tájékoztatta – tapasztalatszerzésre inspirálva, a papi életre felkészítendő az első fél éven túljutott növendéket. *Ny.L.*

Februári összejövetelünkön Teréz nővérrel a **háláról, a hálaadásról** gondolkodtunk. Ez a fogalom mindnyájunk számára jól ismert. Tudjuk, milyen jó hálásnak lenni, milyen jó a hálás emberek közelében lenni, persze sokszor hiányzik a hála, rossz a hálátlanság, mondjuk, hogy nem is várunk hálát stb.

És itt jött a nővér által oly nagyon kihangsúlyozva, aláhúzva, hogy **a hála: kapcsolat az Isten és én közöttem.**

Alapvető tapasztalat, hogy sok mindent egyedül nem tudok megtenni, rászorulok az Istenre. Ő pedig mellettem áll, nem vagyok egyedül. Így nincs rajtam minden teher, Isten gondoskodik rólam. Köszönöm, Istenem! A hálaadás tehát nem más, mint megköszönni Istennek mindazt, amit kaptam, amim van, illetve amit kapni fogok.

A kapni ige jövő idejű alakjával arra hívta fel figyelmünket a nővér, hogy nehéz helyzetben érdemes előre hálásnak lenni, előre megköszönni Istennek a segítségét, amire mindig rászorulok, hiszen korlátaim vannak, de biztos lehetek abban, hogy Ő mellettem áll.

Figyelmesen hallgattuk a nővér gondolatait, néhány kérdés is megfogalmazódott bennünk, amikre próbáltunk választ találni, majd énekekkel, imával és hálával köszöntük meg a mai estét. Szeretettel várjuk Teréz nővért máskor is hozzánk!

NY.M.

ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható, adataink:

Esztergom-Városi Plébánia
Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány
2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.
Adószám: 18600227-1-11
Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Zrt.)
5860 0575-1200 9817-0000 0000

Február 17-én tartotta összejövetelét a megújult **Pasztorális Tanács**. A legutóbbi Püspöki Szinódus határozata alapján minden egyházmegyében kell ilyen testületet felállítani. Nálunk már jóval korábban is volt, jómagam mint tag, már a harmadik ötéves ciklusomat kezdem tavaly.

Fontos és érdekes témák kerültek napirendre. A közös szolozsma után először **Dr. Tóth Géza**, a KSH munkatársa tartott tájékoztatót. A népszámlálási adatok tükrében szólt a magukat kereszténynek vallókról, különféle szempontok szerint csoportosítva őket. A népszámlálás kérdései közül a vallási hovatartozásról fakultatív volt a válaszadási lehetőség, a népesség 40%-a nem is válaszolt.

A nyilatkozók válaszai alapján a tendencia általános fogyást jelez – minden felekezeten belül. Pl. a 2001-es adat 5,6 millió keresztényt jelentett, legutóbb (2022-ben) ez a szám már csak 2,8 millió. Ez leginkább a hagyományos vallásosságra vonatkozik, de sokan vallják, hogy a „magam módján” vagyok hívő.

A vallásosság nagyobb ott, ahol erős a kapcsolatok hálója: család, település, plusz a szomszédság (konkrét, vagy közösségek, szomszéd települések), vagyis a társadalmi beágyazottság döntő. A „magam módján” keresztények általában lemorzsolódnak, nem tekinthetők igazából a táborunk tagjainak...

Fővárosunk helyzete is hasonló romlást mutat. Ebbe belejátszik a népességfogyás is, hiszen sokan kiköltöznek a környező kisebb településekre, – ahol viszont néhány helyen javulás is tapasztalható.

Saját statisztikánk talán hitelesebb lehet. A templomba járók száma az összlakosság 5-7%-a. Ez is csökkenő, ahogy a keresztelest kérők, vagy más szentségekhez járulók száma is.

Keresztény jövőnk szempontjából fontos a személyes megszólítás, a civilek bevonása a pasztorális feladatokba, idevonatkozó képzések indítása. A hozzászólók részéről még sok szempont előkerült.

Második téma az Egyházmegyei Karitászs átszervezése volt, amiről **Marik Gergely** számolt be. Ez a szeretetszolgálat 103 csoportot jelent, 1045 aktív taggal. Célkitűzése: odalépni a rászorulókhöz és nem csak anyagi, hanem lelki támaszt is kell nyújtani – főleg az elöregedő, elmagányosodó rászorulóknak. Itt is szükséges a munkatársak képzése, hogy a tevékeny szerepet minél jobban tudják képviselni, mert ima (hit) nélkül csak segélyszervezet, cselekvés nélkül pedig imacsoport lesz ez a mozgalom.

Mohos Gábor püspök atya hazánk részéről részt vett a szinodusi ülésen, az ottani történésekről számolt be most. Mi is ez a szinodális folyamat? Az Egyház mobilizálása az egy szív, egy lélek, az egység megvalósítására törekvés. Együtt mozogás, együtt lépés, aktivitás, megújulás, keresztény identitásunk megerősítése. A hit válsága megtapasztalható. A „kapuk kitérása” identitásunk stabilitása nélkül öngyilkosság.

Mint ismeretes, elég nagy felbolydulást okozott a pápai nyilatkozat az áldásról. A Püspökkari Konferencia körlevélben

tájékoztatót is kiadott erről. **Kelemen Imre** atya is megosztotta ezzel kapcsolatos gondolatait. A liturgikus, papi áldásnak megvannak a pontos szabályai: kinek, mikor, hol lehet ezt az áldást adni. Ez az áldás szentesítő, ezért – ahogy a Püspökkari nyilatkozat is figyelmeztet – felelős mérlegelés szükséges hozzá a lelkipásztor részéről! Egészen más az un. egyszerű áldás, ami egy ima, egy jókívánság, lehetőség az ezt kérőnek, aki igényt tart rá Isten felé fordulásához. **Ez egyénnek szólhat, semmiképpen sem ismertén kóros/káros kapcsolatban élők állapotának „szentesítésére”!**

Sajnos az utolsó két napirendi ponton már nem tudtam ottmaradni, mikor is Dr. Monostori László atya a plébániák helyzetéről osztott meg gondolatokat, illetve Bene Balázs tájékoztatót adott az egyházzenei képzésről. Várt a délutáni plébániái programunk: Mészáros János Elek szereplésének előkészítése...
Nyitrai László

Az előző számból kimaradt: Karácsonyi koncert

December a várakozás hónapja. A visszafogottság és a sötétség hónapja, melynek a végén eljön a fény, megszületik a megváltó Jézus.

Ennek a várakozásnak az utolsó mozzanata talán a kórusunk koncertje, mely a feszült várakozás túlsordulása.

2023-ban ünnepeltük a Greccio-i első betlehem felállításának nyolcszázadik évfordulóját, e köré építettük fel a koncert tematikáját is.

Kórusunk, a Hilariter Laudat hetente egyszer próbál. Tagjaink szabadidejükből szánnak időt a próbákra való részvételre. Két tagunkon kívül mindenki amatőr, nem képzett énekes. Az elmúlt évek során szépen összecsiszolódtunk. Gyurác-Német Laci vezetésével nem csak a hangzás minél kidolgozottabb verzióját igyekszünk előadni, hanem a szöveg értelmét, tartalmát is hangsúlyozzuk, ami hol nyomatékosabb, hol visszafogottabb előadásban mutatkozik meg.

Én személy szerint ezt nagyon szeretem. Mert nem csak azért kell hangosabban énekelni, mert oda van írva, hanem azért is, mert ott valami fontos hangzik el. És ez a lényeg, hogy miről is énekelünk. Így az is megérti, aki a szöveget nem érti, mert latin vagy angol, esetleg német.

Elsősorban miséken szoktunk énekelni, de karácsonykor igyekszünk valami mást is megmutatni repertoárunkból. Így tavaly is sikerült megszervezni a koncertet. Az összegyűlő adományokat mindig jótékonyági célra szoktunk felajánlani.

Nagy öröm volt számunkra hogy sokan eljöttek a Ferences templomba meghallgatni a műveket. Remélem, hogy ez a karácsonyváro zenei áhítat sokaknak tetszésére volt, és még közelebb segítette őket Jézus születésének megünnepléséhez.

Köszönjük mindenkinek, aki eljött és velünk volt!

Kórusunk tagjai:

Gyurác-Német László
Holtuk Beáta, Mézes Melinda, Erdős Klára
Henyey Ildikó, Forrás Marianna, Penyigei-Manczur Krisztina
Kugler Tamás, Szabó Zoltán, Ficza, László

Erdős Klára

Postaládánkba érkezett

Köszönöm Spányi Antal püspök úrnak, László atyának a lelki vigasztalást adó szentmisét és gyászszertartást, Misi kézsége szolgálatát, a rózsafüzért imádkozók imáját **Édesapám**, Ányistik Lajos hamvai felett. Köszönöm a mécesest, amely az ő állandó helyén égett végig a szertartás alatt, jelezve, hogy ő mindig velünk lesz! Köszönöm mindazoknak, akik részvétüket fejezték ki fájdalmunkban.
Korompai Gáborné

Anyukám egyik nagynénje irgalmas nővérként dolgozott a szombathelyi gyerekkórházban. Gyerekkoromban sok időt töltöttem vele. Az ő életében a vallás mindig jelen volt, így nekem kisgyerekként természetes volt, hogy templomba megyek, elsőáldozó leszek és felveszem a bérmálkozás szentségét is. Kisgyerekként az ember családi mintákat követ.

De vajon felnőtt emberként hogy éljük meg hitünket? Amikor Jézus Galileába ment, halászokat szólított meg: Simont és András, Jakabot és Jánost. Ők elfogadták Jézus hívó szavát, otthagyták a családjukat, és Jézus nyomába szegődtek. Nem szegény emberek voltak, nem betegek, nem öregek, mint ahogyan sokszor halljuk, hogy „Biztos azért jár templomba, mert valami baja van.” Felnőtt, dolgozó emberek, akik napszamosokat is foglalkoztattak. Mégis, gondolkodás nélkül követték Jézust.

Vajon mi képesek lennénk erre, ha találkozánk Jézussal? Egyáltalán szükséges a teljes eddigi életünket hátra hagyni, vagy e nélkül is képesek vagyunk Istennek tetsző életet élni?

Meggyőződésem szerint igen, sok mindent tehetünk, hogy mi is emberek halászaivá váljunk. Elég egy mosoly, egy kedves szó, egy ima, a másik ember meghallgatása. Amikor valakivel beszélünk, ne csak a saját álláspontunkat kövessük, hanem próbáljuk meg magunkat egy kicsit a másik helyzetébe is beleélni és megérteni, hogy a cselekedeteit, mondanivalóját mi vezérli. Az életünk célja az, hogy odaadjuk, szeretetté, ajándékká tegyük.

„Soha ne engedd, hogy valaki ne legyen boldogabb a veled való találkozás után, mint előtte.”

Solymosi-Kiss Anikó

Röviden...

- Nagybőjtben péntekenként mindkét templomunkban keresztúti imát, elmélkedést végzünk, amit közösségeink vezetnek. Kezdetre az esti szentmiséink előtt fél órával. Vasárnaponként pedig a belvárosi kálvárián 15 órakor kezdjük a keresztúti imát. Március 3-án mi is bekapcsolódunk a környékbeli karitászok imájába.
- Testületi ülésünkön elfogadtuk a tavalyi évről szóló gazdasági beszámolót, és megszavaztuk az idei költségvetési tervezetünket. A tavalyi törvénykezési/szabályozási bizonytalanság miatt sok szolgáltatásra túlárazás történt, így a visszatérítésekből jelentős tartalékunk maradt az idei évre.
- Jól halad a Kálvária kápolna ablakainak a felújítása, többen segítik a munkálatokat, és adományokkal is támogatják a célt. Még egy hónap biztosan kell, mire a helyükre kerülnek a felújított ablakok.

Anyakönyvi adatok

Elhunytak:

Tasnádiné, Lakner Julianna Éva	63 éves
Pócsföldi Lajos	96 éves
Németh Józsefné, Tóth Mária Erzsébet Katalin	84 éves
Válint Attila Lajos	61 éves
Páldi Lászlóné, Szederkényi Erzsébet	98 éves
Hock István	87 éves
Horváth Attila Tibor	74 éves
Ányistik Lajos	92 éves

<i>Felelős kiadó:</i>	Pokriya László plébános
<i>Felelős szerkesztő:</i>	Nyitrai László testületi alelnök
<i>Tördelőszerkesztő:</i>	Németh Tünde Márta
<i>Postacím:</i>	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
<i>Bankszámlaszám:</i>	12001008 – 01779574 – 00100001
<i>Honlapcím:</i>	www.szentanna.extra.hu
<i>E-mail:</i>	szentanna@szentanna.extra.hu varosiplebania@gmail.com
<i>Sokszorosítás:</i>	Spori Print Vincze Nyomda

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2024. március

XVII/3. szám

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszerűen Fiát adta oda, hogy aki hisz benne, az el ne vesszen, hanem örök-ké éljen.” Jn 3,16

A Szentírás egyik legfontosabb kijelentése végig kíséri nagybőjti utunkat, egészen a feltámadásig – ill. egész életünket, hitéletünket. Ha ezt tudatosan megvalljuk, jó úton járunk...

Érdeemes visszatekinteni, a nagybőjt folyamán közelebb kerültünk-e végső célunkhoz, egyházközségünk számos lelki programjának valamelyikén jelen voltunk-e?...

Ny. L.

Senior imaklubunk vendége márciusban László atya volt, fontos témával készült. (Szerk.)

Az áldásról

2024. március 4-én a Senior imaklub estjére igyekeztem. Plébániánk emeleti terme megtelt ismerőseimmel, az imaklub tagjaival. Pokriva László esperest, plébánost vártuk, aki az áldásról fog tartani nekünk előadást. Addig élénk beszélgetések alakultak ki. Én például Judittal arról beszéltem, hogy vasárnap milyen szépen szólt fiának kórusa a Kálvárián. Plébánosunk megérkezésével kezdetét vette közös imádkozásunk, éneklésünk, majd az előadás.

Nyitrai László felvezette a témát, mi is az áldás fogalma. Az áldás ott van az életünkben, de nem vagyunk tisztában ennek jelentőségével – kezdte előadását a plébános úr. Az áldásnak pozitív értelme van, régebben benne voltak a mindennapjainkban. Pl.: Isten áldjon! Isten hozott! – köszönésmórok, vagy az otthonokban ott volt a szenteltvíz, amellyel elmenéskor - akár érkezéskor is - meghintették magukat.

Hogyan fogalmazza meg számunkra az Egyház, hogy mi is az az áldás? „Az az Egyház által jóváhagyott rítus, melyet az Egyház nevében az Egyház szolgálja végez azért, hogy személyeket vagy tárgyakat megszenteljen az istentisztelet számára, vagy pedig lelki és időbeli kegyelmeket közvetítsen bizonyos személyek számára.”

Az áldás nem szentség, hanem szentelmény. Nem az egyes ember akaratán múlnak a szentelmények, hanem az Egyház könyörgésének az ereje ez. Az **Egyház nevében csak a pap tud könyörögni**. Ilyen értelemben szükséges a papnak a személye is egy-egy szentelménynek a kiszolgálásához. A szentelmény szoros kapcsolatban áll a szentségekkel. Majd különböző áldásokat említett plébánosunk.

Mi az áldás hatalma? Milyen hatásai vannak? Elsősorban **lelkileg hat az áldás**. Nem konkrét megnyilvánulásban van az ereje. Az áldás megszenteli a különböző élethelyzeteket. Nagyon szép jelképrendszere van, ez az áldó imádságokban jelenik meg. Az áldások szövegében nagyon sokszor ott van a szentírási rész is. Áldást bármikor kaphatunk, akár különböző élethelyzetekben is. Tárgyakat is meglehet áldani.

Az áldásnak milyen hatása van az életünkre? Az áldásnak **van egy megszentelő hatása**. Az embert és a dolgokat kiragadja a sátán hatalmából. A másik dolog pedig nem más, mint az, hogy segít majd, hogy célba érkezzünk, vagyis, hogy eljuthassunk a mennyeországba.

Az Egyház célja, hogy az áldás újra ott legyen a hétköznapjainkban. Nem fél a kihívásoktól, a modern eszközöket is megáldja. Nemrég adták ki az áldások könyvét.

Ezt a könyvet úgy hívják, hogy „Rituálé”, ebben a katolikus Egyház áldásai kaptak helyet. Majd az angyalokról és az áldások kapcsolatáról beszélt plébános úr. Az angyaloknak az a feladata, hogy segítsék és védjék az embereket a gonosztól.

A Szentírásban hogyan jelenik meg az áldás? Az Ószövetségben a király, a papok és az apák adhattak áldást. Isten nevében áldották meg a népet, példa rá az „Ároni áldás” Az áldás közvetítés volt az Isten és ember között. Az Újszövetségben Jézus is folytatja ezt az áldó tevékenységet. Krisztus ruházta föl az áldás hatalmával az Újszövetség papjait. Vég-érvényes áldásunk az örök boldogság lesz. Erre törekszünk, hogy ide eljussunk.

A legutóbbi pápai nyilatkozat (nem bulla!) az áldásokkal kapcsolatban eligazítást akart adni, de inkább bizonytalanságot, értelmezési zűrzavart okozott. Az ellenséges érzelmű és beállítottságú social media és minden egyházzellenes fórum jó támadási felületet is velt Egyházunk ellen ezen pápai nyilatkozattal kapcsolatban. **Püspökarunk rövid nyilatkozatot adott ki a felelős lelkipásztori hozzáállásról, ebből idézek:**

„A Hittani Dikasztérium *Fiducia supplicans* kezdetű, az áldások lelkipásztori természetéről 2023. december 18-án kiadott nyilatkozata nem változtatja meg a Katolikus Egyház kezdetől vallott hitét és tanítását a házasságról és a nemi erkölcsről.

Hazánk lelkipásztori helyzetét mérlegelve a Püspöki Konferencia útmutatásként fogalmazza meg a lelkipásztorok számára, hogy nemi identitásától és szexuális orientációjától függetlenül egyénenként minden embert megáldhatunk, **mindig kerülni kell azonban azt, hogy a pusztán párkapcsolatban együtt élő, az egyházilag nem érvényes házasságban vagy egy nemű párkapcsolatban élő párok számára közös áldást adjunk.**

Ugyanakkor minden sajátos élethelyzetben élő testvérünket kísérjük szeretettel és tisztelettel, segítve őket Isten akaratának mélyebb megértésére a Krisztus evangéliuma szerinti élet útján.”

A hozzászólások is a bűnös kapcsolatok megáldásának problematikáját emelték ki. Talán ebből is látszik, hogy az „egyszerű keresztény ember” nem tud mit kezdeni ezzel a fogalmi zavarral, ami az áldás értelmezésével kapcsolatban kialakult...

Közös áldó imádság és az „Ároni ima” eléneklése után a kórtelen beszélgetésekkel fejeződött be együttlétünk.

Pasziczky Mariann

Mészáros János Elek koncertje alkalmával sokunknak olyan érzése támadt, hogy egy nagybőjti lelki programon veszünk részt. Még inkább ez történt velünk, amikor Tapolyai Emőke előadását hallgattuk. „Civilek a pályán” – gondolhatnánk elsőre – de, bár mi is ilyen mély hitünkről tudnánk tanúságot tenni!... Szerk.

Kedves Olvasóm!

Március 9-én régóta tervezett előadáson vettem részt sokadmagammal. Erről a Mindszenty iskolában megszervezett **Tapolyai Emőke** (kilinai- és pasztorálpszichológus, felsővezetői coach és a Kandella központ megalapítója) **Kiút a sebzettségünk** című előadásáról szeretnék a saját szemszögből néhány mozzanatot idehozni.

Emökére a covid idején „találtam” rá az Agapé című adásokban, és ezután nagyon sok előadását hallgattam interneten keresztül (ajánlom szeretettel mindenkinek!).

Emőke az előadás napját szerzetesi közösségünkkel töltötte, és hadd mondjam el, mennyire hiteles, egész embernek ismertem őt meg. A maga természetességével és nyitottságával volt jelen köztünk. Látszott rajta, hogy rendben van magával, és azt teszi, amire az Isten hívja. Az előadásában nem csak a precizitás, a humor, a hihetetlen nagy tudása, olvasottsága és hosszú évek tapasztalata van benne, hanem a személyesség, maga az előadásmódja egészen bevonja az embert, és mélyen érinti.

A cím Szent Ferenc stigmatizációjának 800 éves évfordulójára is utal, amit a ferences család ebben az évben ünnepel. Ez a cím megszólíthat mindenkit, hiszen ahogy az előadásban is elhangzott, mindannyian sebzettek vagyunk.

Emőke az előadásában beszélt a haragról, amit mi keresztények sokszor nem engedünk meg magunknak, pedig az lehet pusztán önvédelem. A baj csak az, ha abban elakadunk, ha egy gyógyfolyamatot nem járunk be, ha megmaradunk áldozat szerepben. Szó esett a megbocsátásról, mint a jogos bosszú elengedéséről, ami nem azt jelenti, hogy utána minden olyan lesz, mintha mi sem történt volna. A sebzés megtörtént, de döntök, hogy nem dédelgetem a haragom, tovább lépek, hiszen ez leginkább engem segít.

Ami számomra nagyon új volt, az egy kísérlet eredménye, amiről Emőke beszélt, mely szerint egy másik ember jelenléte önmagában fájdalomcsillapító hatású! Milyen szép így tekinteni az emberi kapcsolatokra!

Utolsó mozzanatként nagyon megérintett annak a valósága is, hogy a keresztény üldözöttek a világ két különböző táján is azt vallották, ami megtartja őket ebben az üldöztetésekkel teli időszakban, a hitükben: az a közösség. Tudják, hogy ott áll mögöttük egy közösség, mely imádsággal kíséri őket. A közösség megtartó erejéről hallunk, de kérdelem én, mennyire éljük meg a saját közösségünkben ezt a megtartó erőt?

Mennyire tudatos számomra, hogy van mögöttem egy közösség, mely támogat, imáikkal kísér, amikor nehézségeken megyek keresztül. Kívánom az egyházközségeknek, mindannyiunknak, hogy váljunk ilyen közösséggé!

M. Kinga ferences szegénygondozó nővér

Nagyböjti triduum

Adventi triduumunk elmaradt, így már sokunknak hiányzott ez a fajta megerősítés, lelki töltődés. Adám Miklós atyát sikerült meghívni, így került sor március 17-19. esti szentmisein az ő homíliáira. Ezekről hangfelvétel készült, ami honlapunkon a Média/Triduumok fül alatt elérhető.

Vendégünket köszöntöttem megérkezésekor, ebből idézek, valamint a harmadik esti köszönet gondolataiból és a harmadik homíliából:

Kedves Miklós Atya!

Szeretettel köszöntöm plébániánk közössége és a jelen lévő testvéreink nevében! Örülünk, hogy elvállalta ezt a szolgálatot, László atya hívására most velünk lesz ezen a három estén.

Szorongatásban élünk, a minket körülvevő békétlenség, fizikai és lelki zaklattatás a belső békénket is fenyegeti, feldúlja. Figyelmünket eltereli a lényegről, földi életünk végső céljáról. Az Istent száműző világ szlogenjei, tendenciái – akarva-akaratlanul – ránk is nyomasztóan hatnak.

Egyházunk nem véletlenül ajánlja legnagyobb ünnepeinket megelőző készülési időket, per pillanat a nagyböjti elcsendesedést, amikor úgymond dimenziót váltunk, vagyis a horizontális perspektívánkat vertikálisra cseréljük. Felfelé nézünk, életünk transzcendens vonatkozásaira igyekszünk figyelni.

Ezen nézőpont alsó végén pedig a saját belső világunk, lelkünk van. Ezen koordináta rendszerben próbálunk elhelyezkedni, vagyis az Istenhez való viszonyunkban akarunk egyre tisztábban látni, és Jézus nyomán meg is erősödni, hitünkben előre haladni.

Nagyböjti triduumunk három estéjén ehhez várjuk Miklós atya tanítását, buzdítását, megerősítő gondolatait...

- * - * -

Kedves Miklós atya, hálásan köszönjük a szolgálatát, tanítását, buzdítását.

Azzal kezdem, hogy a homíliák fenn vannak honlapunkon, a mai is felkerül még ma. Érdemes lesz még a napokban – vagy akár húsvét után is visszahallgatni, hiszen sok fontos dolog szóba került. Felidézek néhány gondolatot.

Mindjárt az elején láncreakció gondolata. Bizony, ahogy szétmézünk szűkebb-tágabb környezetünkben, reaktorunk kihűl, nagyon langyos. Hitünk, hűségünk csak pislákol. Erre elég bizonyíték a kiürülő templomaink, kiüresedő lelkületünk.

Azután: Isten országa ott van, ahol tudnak róla, beszélnek róla, foglalkoznak vele. Mi – személyesen – hogy is állunk ezzel? Beszélünk-e róla – akár alkalmas, akár alkalmatlan. Nem is szólva cselekedeteink, viselkedésünk megnyilatkozásairól. Túlzottan e világhoz kötődünk, így Jézus nyomán nem átme-gyünk a halálán az életbe, hanem halottak maradunk bűneinkben.

Fontos az evangélium rendszeres olvasása, méghozzá úgy, hogy behelyezkedem a történetbe, rész veszek benne. Mert így mintegy megélem, átélem, mit is akar nekem, személyesen nekem mondani Jézus.

Ítékezés – jellemző ránk, leginkább más bűnét, hibáját szeretjük elemezgetni, csámcsogni rajt. A megbocsátás már kevésbé megy, pedig minden Miatyánkban emlegetjük ezt.

Jézus jegyese az Egyház, ami belőlünk, gyarló emberekből áll. Mi vagyunk a hűtlen, megcsaló, házasságtörő jegyes. Bűneinket egyedül Jézus bocsáthatja meg, egyedül Neki van hatalma és joga erre. Már, ha bűnbánattal közeledünk Hozzá...

A harmadik estén a napi evangéliumi szakasz a 12 éves Jézus „elveszéséről”, templomban maradásáról szólt. Ezzel kapcsolatban is sorakoznak a kérdések, amire érdemes őszinte válaszainkat megfogalmazni...

Vajon mi a mennyei Atyánk dolgaiban vagyunk-e? Belefeledkezünk-e – legalább néha – ezen időtlenségbe? Isten jelenlétébe tudjuk-e magunkat helyezni? Szent József példájára igazi atyaként viseltetünk-e gyermekeink irányában, és a kellő pillanatban el tudjuk-e engedni őket? Megtalálhatók vagyunk-e a templomban? Otthonomnak érzem-e a templomot? És saját otthonomban Isten is otthon érzi vajon magát? Otthonom sokat elárul rólam, családomról. Mitől is otthonos az otthonom?

Csak annyit fűznék hozzá (Szent Ágoston nyomán): **Isten téged nélkülled teremtett meg, nem fog téged nélkülled üdvözíteni.** Érdemes ezt komolyan venni!

Keresztutak

A keresztút-járás leginkább a nagyböjti időre jellemző, de más időszakokban is gyakran imádkoznak, elmélkednek az emberek ilyen módon. Pl. nagyon gyakori, hogy egy-egy zárándok-, ill. kegyhely mellett kiépített kálvária is található, ahol az ott megforduló emberek imádkoznak. De sok településen, így városunkban, egyesített plébániánk területén is megtalálható egy teljes kálvária.

Hosszú évek óta vezetem kis csapatunkat nagyböjti vásárnapokon, a covid óta pedig minden elsővasárnap. Változó a létszám, nemcsak plébániánk hívei jönnek. A harmadik nagyböjti vásárnap pedig a térség karitás csoportjai vezetik az imát, szintén már hosszú évek óta.

Az elmélkedés vázát – természetesen – Jézus keresztútjának állomásai, történései adják, de mindegyik összeállításban benne van a mi hozzáállásunk, életünk, lelki világunk. Jézusra tekintve próbáljuk megérteni önmagunkat is, saját élethelyzetünket a jézusi koordináta rendszerbe akarjuk elhelyezni, így viszonyulva gyarlóságunkhoz, bűneinkhez.

Elmélkedéseinket más-más szemszögből, változó ima-szándékkal végezzük. Néhány mottó: családban, ifjúságunk, öregkor, papjainkért, fáradt ember keresztútja, Máriával, stb. Ahogy imaórán is megesik, úgy itt is, hogy egyik-másik testvérünk alig tudja végigolvasni a kapott szöveget, mert annyira „beletalál” a lelkébe az adott állomás megfogalmazása. Nem baj, sőt! Jézus néha szíven üt bennünket – amikor nem is számítunk rá.

Nagyböjt péntekjein templomainkban is végzünk keresztúti imát, amit egyházközségünk csoportjai vezetnek.

A szenvedéstörténet (Passió) megjelenítése is nagyböjti gyakorlatunk. Hosszú hagyománya van az énekelt Passiónak (virágvasárnap és nagy-péntek), az élőképes keresztútnak, amit virágvasárnap a gyermekek/fiatalok dramatizálnak. Legújabb kori – városnak szánt – Passió a Várhegy oldalában játszódik, sok ember közreműködésével, Arcson Rafael színész szervezésében.

Nagyböjti készülletünk fontos szelete, hogy együtt érző lelkülettel részt veszünk ezen alkalmakon. Kedves Testvérem, eljutottál-e az idén egy-két ilyen közös imára? Ne mondd, hogy nem volt idő! Jézus érted is szenvedett, Téged is megváltott!

Kálvária – fejlemények

A Kálvária kápolna ablakait üvegezéshez előkészítettük, amiben néhányan sokat segítettek. A vasanyag beszerzésében, megmunkálásában (darabolás, hajlítások) Horváth György és profi gépei voltak segítségemre. A csiszoláson Gál Gyula, Nagy László és Szentgály Ferenc dolgozott. A festésben Kósa László, Gál Gyula és Tóth Tibor segített.

A védőrácsok legyártása nagy feladat volt, amit Nagy Lászlóval készítettünk el, részben a munkahelyén – főnöke engedélyével és támogatásával (TARI-PROD Kft.) –, részben az udvarunkon. Az üvegeket tartó horganylemezt Pónya Lajos adományozta, amit szintén TARI-PROD Kft. gépén darabolt fel. Hálásan köszönöm mindenki segítségét, támogatását!

Tehát következik az üvegezés, ill. a védőrácsok horganyozása, a szükséges szállításokkal együtt. Ez utóbbihoz is néhány ember segítsége kell majd, mert üveg nélkül is elég súlyosak az ablakok.

Hálásan köszönöm a még mindig érkező támogatásokat! Ahogy már említettem, a maradékból, illetve a további támogatásból szeretném a kápolna előtti szobrok felújítását elindítani.

Közben folyik a szervezkedés, hogy a Kálvária kápolna belsejét is fel tudjuk újítani. Már árajánlatok begyűjtése folyik, ha lehetőség adódna, azonnal indítani tudjuk. (Addig is járjuk a keresztutakat, igyekszünk ezt is „kiimádkozni”...)

Fontos fejlemény történt a stációk ügyében is!

Mint korábban már megírtam, városi tulajdonba került a szerpentin a stációkkal együtt – kiéve a két utolsót, mert az Kálvária kápolna területén van, így főegyházmezei tulajdon.

Az ügyintézés Zsembery Ákos vette kézbe, aki időközben városi főépítész lett. Talán így „rövidebb lesz az út” a Város felé. Már kaptunk árajánlatot a stációk felújításáról, ezt közre is adom.

Ahogy terveztük, ehhez komolyabb felajánlások szükségesek, és már érkezett is néhány. Rajtam keresztül már 5 stáció felújítására látszik vállalkozó, Ákosnál is vannak jelentkezők,

de még nem tisztázódott a Városházán, hogyan fog ez zajlani, kinek/hova/mikor lehet fizetni, ill. milyen megállapodás szükséges hozzá.

Ezt tehát Zsembery Ákos intézi, a potenciális adakozókkal is ő tartja a kapcsolatot. Természetesen örömmel közvetítek én is ez ügyben, ha engem előbb megtalálnak!

A tervek/árajánlat szerint, akik egy stáció teljes felújítását fedezik, nevük megjelenik az adott stáción.

Ami nem szerepel az árajánlatban, az első stáció ellopott képének a legyártása, pótlása. A képek restaurálása stációnként plusz 480.000 Ft –. Én természetesen látom a részletes árajánlatot, de itt csak a végösszegeket publikálom, ami az „épületre” vonatkozik:

I. Stáció	702 615 Ft.
II. Stáció	854 430 Ft.
III. Stáció	852 220 Ft.
IV. Stáció	817 778 Ft.
V. Stáció	806 298 Ft.
VI. Stáció	852 220 Ft.
VII. Stáció	994 207 Ft.
VIII. Stáció	971 245 Ft.
IX. Stáció	971 245 Ft.
X. Stáció	1 235 304 Ft.
XI. Stáció	1 204 417 Ft.
XII. Stáció	1 232 230 Ft.
XIII. Stáció	1 055 167 Ft.
XIV. Stáció	994 385 Ft.

Egyéb járulékos költség: 929.640 Ft.

Az összegek bruttóban értendők.

Ahogy eddig is, minden megosztható információt publikálok itt az újságunkban, ill. állok minden segítő szándékú kérdező rendelkezésére. Hál’Istennek, beindultak a dolgok, talán még azt is megérjük, hogy a Jó Pásztor is megújul egyszer. Igaz, a közelmúltban kellett újra javítanunk a berügött, kilyukasztott ajtaját...

Van aki épít, van aki rombol – ahogy ezt az egész világban tapasztaljuk.

A Pásztorális Tanács tagjaként megkaptam a Szent Adalbert díjra felterjesztettek névsorát és az ajánlás indoklását. Nagy örömmel olvasom, mennyi aktív ember segíti a hitélet, ill. a közösségi terek fenntartását, fejlesztését!

Igen, vannak nálunk aktívabb plébániai közösségek, sok lelkes, hosszú évek óta aktív testvérünk. A felterjesztettek most mind budapesti plébánosok „emberei”. Bizonyára Főegyházmegyénk vidéki plébániáin is volna néhány ember, aki érdemes volna eme elismerésre...

Nyitrai László

Hírek a Primási iskolaközpont Mindszenty épületéből

A Mindszenty iskolában már március elejétől Szarka Gyula: Petőfi dicsérete c. dalától zengtek az énekórák, énekkarok. Sokszor még a szünetekben is ezt a dalt dudorászták a gyerekek. Különleges alkalomra készült az iskola apraja-nagyja.

Március 14-én, pénteken mindenki ünneplő ruhában érkezett, kokárdával. Ezzel is tisztelettel emlékezve nemzeti hősbertársainkra. Színvonalas, látványos megemlékező műsort az iskolánk 5. b osztályos diákjai mutatták be a templomban, majd ezt követően felvételre került Petőfi dicsérete c. dal.

Ez is közös összefogásnak az eredménye, melyet Juhász Marianna (Maya néni) talált ki, koordinált és végig vezetett. A felvétel különlegessége, hogy nem csak egy helyszínen történt az esemény megörökítése, hanem iskolánk több tantermében. A video elkészítésében is több kolléga és diák segédkezett.

Iskolánk igazgatója, Ramon bácsi is kiemelte ünnepi gondolatainak megfogalmazásában, hogy nemzeti értékeink megbecsülésében külön kiemelkedő fontosságúak a tehetséges gyermekek. Valóban, jó és büszke érzés látni, hogy mennyi tehetséges gyermek van közöttünk! Istennek legyen hála értük és minden pedagógusért, aki ezeket észreveszi!

Március 17-én, vasárnap, a 9 órai diákmise keretében köszöntötték iskolánk 2. b osztályos diákjai az édesapákat – Szent József ünnepe alkalmából – lélekemelő műsor keretében.

Szent József, az édesapák és a családok védőszentje. E szent megünneplése napjainkban olykor igen nehéz, mert sok család „csonka család”, így nem mindenki számára adatik meg a megfelelő minta. Ugyanakkor ez az ünnep mindig ad mindannyiunk számára követendő példát, Szent József személyében.

Köszönjük a 2. osztályos gyerekeknek ezt a műsort, és kérjük továbbra is Szent József közbenjáró segítségét, hogy mindannyian az igaz és becsületes úton tudjunk járni, az „Igaz ember” mintáját követve.

Állóképes keresztút

„Éljük át Jézussal együtt földi életének utolsó óráit...”

Virágvasárnapon az idei évben is bemutatásra került az állóképes keresztút a Szent Anna templomban a Primási iskolaközpont jelenlegi és volt diákjai, valamint a bér márkózó fiatalok közreműködésével.

A plébániával szoros kapcsolatban álló iskola lelki értékét, a közösség összetartó erejét bizonyítja az is, hogy a jelenlegi diákok mellett, volt mindszentys tanulók is szerepet vállaltak ebben a lélekemelő előadásban.

Megszokottá vált mindannyiunk számára, hogy elolvassuk a stációkhoz tartozó gondolatokat, elmélkedünk rajta. A diákok által bemutatott keresztút azonban más, mint a többi, mert itt nem csak a szöveget hallhatjuk, hanem az egész szenvedéstörténet megelevenedik előttünk.

Sokkal jobban át tudjuk érezni az események súlyát. Olyan tanítás ez évről évre, amely mindannyiunknak szól. Az állóképek, a megható dalok segítenek minket abban, hogy át-érezzük: Jézus **értünk** szenvedett, **értünk** halt meg, **értünk** támadt fel.

Jó érzéssel és meghatottsággal tölthet el mindünket, hogy a sokszor pimasz, visszafeleselő kamaszok, milyen átéléssel, komolysággal elevenítik meg azokat az eseményeket, melyek megváltoztatták számunkra a világot.

Hiszem, hogy akik részesei voltak ennek az eseménynek, sokkal inkább tanúságtevői tudnak lenni a Feltámadottnak az itt kapott különleges lelki plusz által.

Köszönjük László atyának, aki nélkül ebben az évben sem valósulhatott volna meg az állóképes keresztút!

A következő évig pedig: a nagycsütörtök szeretetét, a nagypéntek erejét, a nagyszombat csendjét és a húsvétvasárnap feltámadás örömét adja meg az Isten mindnyájunknak!

Meszes Zsófia

Anyakönyvi adatok

Keresztelttek: Szűcs Abigél Gyöngyvér
Kiss János Richárd

Elhunytak:

Berkesi Tiborné, Ács Erzsébet	80 éves
Móricz Ilona	79 éves
Cserép Csaba Lajos	78 éves
Fajd Józsefné, Varga Mária	97 éves
Sádlai Lajosné, Gerendás Erzsébet	92 éves
Biczu Zoé	7 éves

ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható, adataink:

Esztergom-Városi Plébánia
Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány
2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.
Adószám: 18600227-1-11
Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Zrt.)
5860 0575-1200 9817-0000 0000

Az elsőgyónás „izgalmairól”, és a közelgő elsőáldozás kapcsán bizonyára a következő számban majd beszámolnak a gyerekek a Jézussal való találkozásuk élményeiről. Felkészülésük részét képezi – már több éve – hogy egy imaórán, most majd április 16-án az ő közreműködésükkel fogunk elmélkedni erről az életre szóló találkozásról. (Szerk.)

Röviden...

- Nagyheti szertartásaink a tavalyi menetrend szerint zajlanak, felváltva, ill. párhuzamosan a két templomunkban, közösségünkben.
- Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepe – a nagyheti időszak miatt – kicsit hátrébb csúszott, április 8-án, hétfőn tartjuk a szokásos záróimádkozást a Bakóczy kápolnába. 17 órakor indulunk a Rudnay téri plébániánk elöl.
- Nagybőjt után is folytatjuk elsavasárnaponként keresztúti imánkat a kálvárián, legközelebb április 7-én 15 órakor találkozunk a helyszínen. Folytatjuk a Mária Szepőlőtelen Szívének tiszteletét is elsőszebati imáinkon. Április 6-án a hagyományos imánkat mondjuk, május 4-én pedig Égi Édesanyánk mellett a földit is köszöntjük majd.

Igazságos? Irgalmas?

Ima márciusi imaóráinkból

Mennyei Atyánk, irgalom Istene! Nagy alázattal és bűneink beismerésével indulunk Feléd. Tudatában vagyunk annak, hogy megbántottunk Téged, s csak Tenálad lelhetünk irgalomra. Irgalmaid a Te végtelen szeretetednek a jele. Taníts meg minket arra, hogy mindig meg tudjunk bocsátani embertársainknak, így fejezve ki szeretetünket feléd.

Tégy minket a szeretet és az irgalmasság hirdetőivé, hogy mindenki elindulhasson Feléd, az irgalomban gazdag Atya felé. Segíts minket, hogy Hozzád és az Evangéliumhoz méltóan éljünk! Ámen.

Krisztus föltámadt!

Valóban föltámadt!

**Minden kedves Testvérünknek,
húsvét örömét és kegylmeit kívánjuk;**

László atya

Andor atya

Képvisező Testület

<i>Felelős kiadó:</i>	Pokriya László plébános
<i>Felelős szerkesztő:</i>	Nyitrai László testületi alelnök
<i>Tördelőszerkesztő:</i>	Németh Tünde Márta
<i>Postacím:</i>	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
<i>Bankszámlaszám:</i>	12001008 – 01779574 – 00100001
<i>Honlapcím:</i>	www.szentanna.extra.hu
<i>E-mail:</i>	szentanna@szentanna.extra.hu varosiplebania@gmail.com
<i>Sokszorosítás:</i>	Spori Print Vincze Nyomda
<i>A kiadást támogatta:</i>	Szenci Istvánné és Somfainé Bernike

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2024. április-május

XVII/4-5. szám

Keresztény és magyar jövőnk a felnövekvő nemzedékek kezében van. Igaz, a nevelésük meg a miénkben... Értékzavaros korunkban – háborúk árnyékában – a szülők, nagyszülők hozzáállása, felelőssége döntő jelentőségű. A tendencia nem túl biztató, 64 elsőáldozó és 13 bérmálkozó volt az idén egyházközségünkben...

Ny. L.

Elsőáldozás

A felkészülés...

Elsőáldozásra készülő diákjaink több olyan eseményen vesznek részt, melyek segítik őket a szentség felvételének előkészítési folyamatában, a lelki felkészülésben.

Április 8-án, Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepén, a plébánia udvaráról indulva, a Bazilikáig tartó „mini” *zarándoklaton* vettek részt iskolánk elsőáldozásra készülő diákjai, a szülőkkel, pedagógusokkal és a plébániai hívekkel. Tavaszi napsütésben, az úton is kértük égi édesanyánk, Szűz Mária segítségét, közbenjárását iskolánkért, tanulóinkért, családokért és minden jötevőnkért.

Szentmisén vettünk részt, melynek keretében imádkoztunk az elsőáldozás előtt álló diákjainkért, és a lelki örökbefogadás liturgiája is megtörtént, amely során többen imában való elköteleződést vállaltak a megfogant magzatokért.

„Jézust várom!” mottóval kezdődött iskolánk aulájában az áprilisi *imaóra*, ahol a harmadik osztályos gyermekek mellett, szülők, pedagógusok és plébániai hívek gyűltek össze. Az Oltáriszentségben jelen lévő Jézust megszólítva imádkoztak, elmélkedtek együtt az elsőáldozásra készülő gyermekek, szülők. Lélekemelő, szép gondolatok hangzottak el, amelyek lelkiükben felüdítettek mindannyiunkat.

Továbbiakban is Isten áldása kísérje a szentségfelvétel előtt álló tanulóinkat! Köszönjük diákjainknak, szülőknek, akik velünk tartottak ezeken a délutánokon!

Az elsőáldozásom...

Sok szép vallomást kaptam a gyerekektől, csak néhány fér bele újságunkba – a bővített terjedelem ellenére is! (Szerk.)

Május 12-én volt az elsőáldozásunk. Azért vártam, mert tanultuk hittanórákon, hogy ekkor Jézus Krisztus a szívünkbe költözik. Énekeltem és verset is mondtam ezen az ünnepen, ami előtt nagyon izgultam. Azért volt szép számomra ez a vasárnap, mert innentől kezdve eljött az idő arra, hogyha jó leszek, akkor a szívembe befogadhatom azt, aki nekünk nagyon fontos. Ez jó érzéssel tölt el. Életem egyik legszebb napja volt. *Nagy Adél*

Két éve volt a bátyám elsőáldozó. Már akkor szerettem volna én is áldozni. Nagyon vártam azt a pillanatot, mert tudom, hogy csak Krisztussal a szívemben tudok igazán szeretni másokat. Örülök, hogy már én is áldozhatok minden szentmisén.

Deissinger Boldizsár

Az elsőáldozás közelebb vitt Jézushoz. Sokkal bátrabbnak és erősebbnek érzem magam. Már jobban bízom Jézusban, az Ő végtelen jóságában, szeretetében. Mikor az ostyát magamhoz vettem, akkor soha, de soha nem éreztem ennyire boldognak magam.

Marek Villő

Izgatóttan vártam az elsőáldozást. Nagy reménnyel, hogy megkapjam az első ostyát. Nagyon jól éreztem magam, szép és megható volt a szentmise. Hálás vagyok Jézusnak és a családomnak, hogy elsőáldozó lehettem. Köszönöm, hogy gyónás után Jézus megbocsájtja a bűneimet és tiszta szívvel járulhatok az oltár elé.

Kalocsai Jázmin

Az elsőáldozás életem legszebb és legmeghatározóbb pillanata volt. Már harmadik osztály eleje óta vártam erre a gyönyörű eseményre. Egy csodaszép ruhát örököltem a nővéremtől, aki ugyanebben volt elsőáldozó. Nagyon izgalmas volt számomra, mert szólót is énekeltem a szentmise alatt. Megható volt nekem és a családomnak is.

Márton Gréta

Ebben a tanévben a legjobb pap készített fel minket az elsőáldozásra. Meg fogom köszönni neki azzal, hogy továbbra is minden vasárnap megyek a templomba. Szeptember óta készültünk az elsőáldozásra. Tanulással és várakozással teli időszak volt. Az áldozás előtti napokban gyóntam, így könnyű és tiszta lélekkel járulhattam az oltárhoz. Nagyon jó érzés volt először áldozni, közelebb éreztem Istent és Jézust. Megható pillanat volt számomra és a szüleimnek. A szertartás után hazamentünk, és az egész rokonság és barátok is eljöttek, hogy velem legyenek ezen az ünnepen. Sok szép ajándékot kaptam, hogy emlékezhesek erre a napra. A legjobban annak örülök, hogy anyukám megszenteltette ezeket a tárgyakat. Legjobban a Szent Bibliának örültem, mely a kedvenc könyvem lett. Esténként elalvás előtt gyakran olvasok belőle. Ez a nap volt a legjobb a világon, mert ilyen csak egy van.

Szabó György Koppány

Már tanév elején elkezdtünk az elsőáldozással foglalkozni. Már akkor is izgatott engem ez a dolog. Csak tanultunk és tanultunk. László atya nagyon odaadóan segített, ha nem értettem valamit. Hirtelen eltelt a félév, és eljött az első gyónás napja, majd két hónapra rá az elsőáldozás. Bevallom izgultam, de tudtam semmit nem ronthatok el. Felvettük a ruhánkat, sorba álltunk. Az anyukám a baloldalamon, az apukám a jobb oldalamon kísért engem. Miután ünnepélyesen bevonultunk, leültem a helyemre, és mukkanni is alig bírtam. Minden úgy zajlott, ahogy egy szentmisén szokott. Aztán megkaptuk a gyertyákat, énekelünk, és eljött a legfontosabb pillanat az első Áldozás! Nagyon, de nagyon izgatott voltam. Nem mondom, hogy finom volt, de rossz íze sem volt az ostyának. A szentmise végén köszönetet mondtak a szülők László atyának a felkészítésért. Kivonultunk, és az ebédlőben szépen terített asztal várt ránk, ahol az édességek ezrei sorakoztak. Nagyon örülök, hogy elsőáldozó lehettem!

Schmuck Léna

Az ünnep...

Az idei évben nagyon szép számmal készültek a Primási Iskolaközpont és a plébániánk közösségéhez tartozó többi iskola diákjai is az elsőáldozásra. Május 12-én, vasárnap, összesen 64-en járultak először ünnepélyes keretek között az Úr asztalához.

Ezt a szép ünnepet egy éves rákészülés előzte meg, amely plusz hittanórákból és több próbából állt. Olykor lemondást, áldozatot kívánt a családoktól, de mindannyian készségesen álltak gyermekeik mellé.

Nem sokkal a nagy nap előtt elvégezték a gyerekek a szentgyónásukat, amire sokan, kissé megszeppenve készültek. A gyóntatószékből mindannyian felszabadultan tértek ki. Az elsőáldozás igazi ünnepi nap volt. Ragyogó napsütésben vették magukra a hófehér elsőáldozási ruhát a csillogó szemű diákok. Még a legizgágább is átszellemülten, teli izgalommal állt a szülei mellett. Nagyon megható és szép pillanat volt, amikor a gyermekek szüleikért imádkoztak, majd a szülők, kezüket a gyermekek fejére téve, közösen áldást adtak a legféltebb kincsük életére. Ezt az ünnepi bevonulás követte.

A szentmise során az elsőáldozók égő gyertyát kaptak, melyet kezükben tartva újították meg keresztségi fogadalmukat. Lélekemlő pillanat volt mindannyiunk számára, amikor a diákok magukhoz vették Krisztus testét és véréit. Látszott rajtuk, hogy valóban komolyan veszik! *(Milyen jó lenne, ha ez a gyermeki őszinteséggel átélt pillanat nekünk is sokszor eszünkbe jutna, ha szentáldozáshoz járulunk...)*

A szentmise során a 3. osztályos gyermekek, nagyon szép szavalatokkal és angali énekekkel adtak hálát a Jóistennek.

A mise után agapé következett, ahol elfogyasztották az ünneplő kicsik és nagyon azt a sok finomságot, amit szüleik hoztak számukra. Az emléklap és az elsőáldozói emlékek kiosztását követően minden család otthon ünnepelt a szerettei körében.

A diákok több napon keresztül mesélték élményeiket, megosztották sok-sok örömeiket az elsőáldozásról. Hálás köszönet illeti elsősorban László atyát, minden segítőtjét, akik nélkül ez az ünnepi alkalom nem valósulhatott volna meg! Köszönjük minden gyermeknek, kedves szüleinek az áldozatos és együttműködő közreműködését! Külön köszönjük Thier Gellért, 3. b osztályos tanuló családjának az ünnepi virágkompozíció és ajtódísz felajánlását és elkészítését! A legnagyobb köszönet azonban a Jóistennek szól, aki mindvégig óvó tekintetével őrzött, segített bennünket!

Meszes Zsófia

Szülői szemmel...

Hanna az elsőáldozás előtti héten lebetegedett, így kicsit aggódtunk azon, hogy meggyógyul-e a nagy nap előtt, mikor életében először igazán találkozhat az Oltáriszentséggel. De ő azt mondta: „Nyugodj meg anya, Istenért mindent megteszek, hogy meggyógyuljak!” És így is lett.

Talán mi ketten voltunk azok, akik elsőként érkeztünk meg az iskola udvarára. Bevallom, én is izgatott voltam, mert szép gyerekkori emlék köt engem is az elsőáldozáshoz. László atyával pont összetalálkoztunk, és rögtön megkérdeztem tőle, hogy tudok-e valamiben segíteni. Ő azt válaszolta, hogy a gyerekek öltöztetésében biztosan. Örültem ennek a feladatnak, mert legalább hasznosnak érezhettem magamat én is. Nem is számoltam, hogy hány gyereknek segítettem az öltözésben, de nagyon jó érzés volt.

Melengette a szívemet, hogy a beteg édesapám, és a nehezkesen mozgó anyósom is velünk volt ezen a szép ünnepen.

Szervezetten zajlottak az előkészületek. Míg a rokonok a Mindszenty iskola tornacsarnokában gyülekeztek, kint az udvaron László atya igazgatta a gyerekeket. 64 elsőáldozó sorakozott fel az udvaron, oldalukon a szüleikkel. Először a gyerekek köszönték meg szüleinek, hogy elkísérték őket idáig, majd a szülői áldás következett. Az első pár sora így szólt:

„Uram Jézus! Te adtad a gyermeket nekem, és felhatalmaztál, hogy a családban én neveljem őt, mint a Te helyettesed!” Nekem ez a mondat aznapra a mindent jelentette.

Tetszett, hogy a gyerekek egyforma ruhában voltak, hogy a kislányok hajában egységesen, rezgőből font koszorú volt. Gyönyörűek voltak az elhangzó énekek, a szólót éneklő Adél hangja a lelkemig hatolt.

Remélem, hogy a szentgyónás fontossága, a tanult imák és énekek és Isten szeretete elkíséri ezeket a gyerekeket egy életen át, és azt is, hogy majd évek múlva ők is olyan örömmel kísérik a saját gyerekeiket elsőáldozásra, mint ahogyan én kísérek a saját kislányomat.

Solymosi-Kiss Anikó

Bérmálás

Szeptemberben kezdtünk el járni a hétfőnként tartott bérmálkozási felkészítő órákra, amik mindig jó hangulatban teltek. Kilenc hónap alatt bőven volt lehetőségünk arra, hogy összeszokott csapatává váljunk.

Úgy érzem, ez sikerült is, nagyon megszerettük egymást. Decemberben pásztorjátékot adtunk elő a Szent Anna templomban. Virágvasárnap az élőképes kereszútban is részt vettünk, persze ezek mellett tanultunk is.

Bérmálás előtti hétfőn vizsgáztunk a tanultakból. A megelőző pénteken és szombat tartottunk egy két napos lelkigyakorlatot, ami nagyon tartalmas volt. A lelkigyakorlat péntek esti szentmisével kezdődött. Ezután közösen megvacsoráztunk, majd a Szentlélekről beszélgettünk, tanultunk. Az estébe belefért egy kis szabad játszás, beszélgetés. Este elimádkoztunk az esti, reggel pedig a reggeli zsolozsmát. aztán megreggeliztünk.

Ezen a napon magunkról beszélgettünk, magunkkal foglalkozunk. Amíg mindenki egyesével elment gyónni, addig elkészítettük a bérmálási címereinket. A gyónás után még egyszer átbeszéltük, mi hogyan fog történni a másnapi szentmisében. Vasárnap háromnegyed tízkor találkoztunk a Bazilika előtt, majd fél tizenegykor elkezdődött a szertartás. Az egész mise nagyon szép és felemelő volt. A szentség felvétele után nyolcvanegy bérmálkozó együtt vonult ki Erdő Péter bíboros atyával és a papokkal, illetve a bérmászüleikkel a Bazilika elé, egy közös csoportképre. Ezután a családommal egy finom ebéd keretében ünnepeltük meg ezt a szép ünnepet.

Szabó-Melisek Flóra

Karitás beszámoló

Kedves Testvérek!

Pünkösödöt ünnepeelve érdemes felidézni Szent Pál apostolnak a Korintusiaknak írt első levelét, melyben így fogalmaz: A Lélek megnyilvánulásait mindenki azért kapja, hogy használjon vele (1Kor 12,7). Adott csodatevő hatalmat, gyógyító erőt, segítőkétséget, kormányzókétséget, különféle nyelvadományt (uo: 12,28).

A karításban végzett munkát sokfajtaképp lehet megközelíteni, de a Szentírás tanúsága szerint ennek a tevékenységnek a forrása maga a Szentlélek, aki különleges ajándékot, *karizmát* ad a *Test tagjainak*, a hívőknek, azért, hogy használjanak vele.

Hálát adok minden testvéremért, akik felismerték a kapott ajándékot, és a Lélek ösztönzésére időt, energiát nem sajnálva részt vesznek ebben az Istentől kapott szolgálatban!

Március 22-én karitás csoportunk vezette a kereszttutat, és bár nem voltunk sokan, jó volt együtt imádkozni, elmélkedni Krisztus szenvedéséről.

Március 23-án lelki napot tartottunk rászoruló testvéreink számára, melyen gyerekekkel együtt 24 fő meghívott és segítők vettünk részt. Volt tanítás, tanúságtétel, sok beszélgetés, gyermekeknek külön program, és éttermi felajánlásból, közös ebéd. A visszajelzések alapján nagyon áldott találkozás volt, mely az adományok után végre az Adományozóról szólt.

A nagybójtai tartósélelmiszer gyűjtés végleges eredménye 558 kg élelmiszer, 151 db konzerv, befőtt, rengeteg kiegészítő (sütőpor, pudingpor, kakaó, édességek, stb.) és 19500 Ft pénzadomány, ezekből **76 csomagot készítettünk össze, 225 fő számára!** Köszönjük a plébánia híveinek, a Prímási Iskolaközpont és a Bottyán János Technikum diákjainak, tanárainak, munkatársainak az adományokat!

Az élelmiszerosztás folyamatos, heti 4 alkalmas szolgálat, az ünnepi boltzárak alkalmával megnövekedett feladattal – ráadásul ünnepnapokon, de a szegényen segíteni még húsvét vagy pünkösöd vasárnap is áldott, kegyelmi történés annak ellenére, hogy mi is emberből vagyunk, és jólesne egy kis pihenés, szabad hétvége nekünk is...

Az elmúlt időszak több szempontból nehéz volt (nagyon sok munka, ünnepi osztások 100-120 főre!, tartós élelmiszerosztás feladatai, betegségek stb.) de Istennek hála, mindent sikerült megoldani!

Ehhez az kellett, hogy a segítők közül nagyon sokan többet vállaltak a megszokottnál, akár átszervezték a napjukat és munka, család mellett jöttek és segítettek.

Van, akivel rendszeresen együtt szolgálunk, van aki csak most jött el néhány órára, de így, együtt sikerült megoldani a feladatainkat és segíteni sok-sok rászoruló testvérünknek. Ezt a rengeteg feladatot néhány karitás tagon túl javarészt olyanok végzik, akik szóban nem kötelezték el magukat a karitás csoportba, de szívükben nagyon mély elköteleződés él Isten és embertársaink felé. Imádkozunk minden segítőért, hogy az Úr áldása legyen rajtuk, és Ő hálálja meg bőségesen a szolgálataikat!

Továbbra is szeretettel várjuk Testvéreinket karitás szolgálatainkba tagként vagy alkalmi segítőként.

Részletes információ, jelentkezés: Lesták Zoltán állandó diakónusnál személyesen, vagy a plébánia e-mail címén (a „tárgy”: Karitás). *Lesták Zoltán*

Menedék a hétköznapiakban

Az elmúlt nyártól kezdve rendszeresen megrendezésre kerül - a Szent Péter és Pál templomban - csütörtök vagy szombat esténként a dicsőítő szentségimádás. Lesták Zoltán diakónus vezetésével a megjelölt időpontokban szabadon lehet csatlakozni az alkalmakhoz. A résztvevők üdítő változatossága is vonzóvá teszi ezeket az imádságokat, mert a diákok, felnőttek, kispapok és az idősebb, a nyugdíjas korosztály is képviselteti magát. A gyertyákkal és fényekkel megvilágított Oltáriszentség és a szép dallamok segítik a meghitt hangulat létrejöttét. Valóban érezhető a menedék, amelyet az elmélyült ima, Jézussal töltött idő adhat a megterhelő hétköznapiakban.

Persze ez egyben a legnagyobb nehézség is, hogy az ember rá tudja szánni az időt egy ilyen közös imádságra. Gájer László atya is ezt fogalmazza meg számunkra „Isten ma olyat kér tőlünk, ami nagyon drága: az időnket”. Azonban azt biztosan állíthatjuk, hogy ha valaki megteszi ezt a gesztus, akkor hatalmas kegyelmet kap vissza, és megerősíti az Istennel töltött idő. *Hengán Kamilla*

Köztünk volt Jókai Anna

Juhász Róza irodalmi összeállítása

Milyen nagyszerű dolog, amikor két ember átél egy megrázó, felemelő élményt, és ekkor az az első gondolatuk, hogy szeretnék ezt másokkal is megosztani. Hogyan lehet? Megszervezik, hogy hívó közösségünk is részese legyen annak az élménynek, amelyet Juhász Róza színésznő előadása jelentett nekik. Eljött a nap: 2024. március 26-án megtelik a Mindszenty iskola aulája.

A színpadon íróasztal, rajta tárgyak: csésze, könyvek, az íráshoz szükséges kellékek, mögötte egy szék és oldalt egy fehér kivetítő vászon. Halk morajlás, beszélgetés, majd csend. A színpadra lépett Juhász Róza, és a színpadi milió segítségével átalakult. Már nem őt, hanem Jókai Annát láttuk és hallottuk.

Verseik és prózák hangzottak el, az életút fontosabb állomásaira utalva. A színésznő által szerkesztett, zenével és vetítéssel kísért előadás Jókai Anna küldetéséhez, az írói pályára való rátalálásához fűződő gondolatainak felidézésével kezdődött. Az író számára az írás többek között cselekvés, ima, közvetítés volt, amelyből „nem lehet nyugdíjba menni”.

Hallhattuk a gyermekkori és kamaszkori felismerésekre való visszaemlékezést, amikor például a 18 éves lányban megfogalmazódott a gondolat és fekete naplófűzetében leírta: „Írni fogok.” Ez aztán később, a tanítással töltött években, majd főleg azok után kezdett igazán megvalósulni. Jókai Anna utolsó kötetének, az önéletrésznek nevezett *Átvilágítás*-ból vett sorokkal kezdődött az előadás.

„2015. május 24. 12 óra 20 perc. *Pünkösdszombat*nap.

A világ nincs pünkösdi állapotban. A tanítványok szeméről egykor lehullt a hályog. A mennybemenetel után Krisztus jellezte: úgy ment *Fel*, hogy együttal *Lent* is él. A Szent Szellem átvilágította a történeteket. Az emberiség tudata – ehhez képest – fáziskészen van. Sok még az adventi lélek: az örök sóvárgó, vágyakozó-várakozó. Mások – szegények – beleragadtak a nagypénteki szenvedésbe. Akik bár hiszik, hogy Ő a Halált is lebírta, rossz helyen keresik. *Kívül* kutakodnak, holott *belül* kellene rátalálni. Bár kevesen vannak a Krisztus befogadására érettek, de szaporodnak már a Krisztus-hordozók.

A remény ezért nem reménytelen.”

Két év múlva, pünkösdhétfőn, 85 éves korában halt meg az író, regényének megjelenését nem érthette meg.

A számos regényt, novellát és verset szerző Jókai Anna szövegeiben a mélységek mellett humorról is vallott az élet nehézségeiről, a kapcsolatokról, foglalkozott a magyar történelemmel és megvallotta istenhitét. Íróként is megmaradt tanárnak. Ezek mind megjelentek az előadott szövegek által, végül pedig azt is hallhattuk, hogyan gondolkodott az író az általa művelt spirituális realizmusról.

A háttérként megjelenő festmények és az aláfestő zene szervesen támogatta Juhász Róza nagyszerű előadását. Hallhatunk Csokonai Vitéz Mihály: *A Reményhez* című versét és az író magyar óráinak hangulatát, tanári pályájának humoros megszólalását egy novellán keresztül. Történelmi visszatekintést 1848-ról Jókai Mórtól, az 56-os eseményekről Pongrácz Gergetől idézett az előadó. Elhangzott Weöres Sándor verse is a sokszor idézett sorokkal:

„Egyetlen ismeret van, a többi csak toldás:

Alattad a föld, fölötted az ég, benned a létra.”

És akkor olyan történt, amely sokunk szemébe könnyeket csalt. Juhász Róza gyönyörű előadásában megszólalt Jókai Anna: *Ima Magyarorszáért* című verse. Valóban az írónőt hallottam:

„Öregisten, Nagyisten
mit akarjunk s mit nem:

törvényed vezessen,

hogy e kis nép oda ne vesszen

át ne lyukadjon helyünkön a térkép

ki ne radirozzon a világi lét végképp

serkentsd fel szolgád, a Magyarok Istenét

kend meg könnyektől elhomálylott szemét

küldd le a magasból újra e véres-veges földre

tartsd köztünk szellemét most és mindörökre.”

A színésznő meghajolt. Mi pedig egy pillanatnyi meghatódt csend után, tapsolni kezdtünk. A varázslat megtörtént.

Az irodalmi est ugyan véget ért, de mi még együtt maradtunk. A résztvevők nevében virágcsokorral köszöntük meg a művésznőnek az előadást, majd áldó imádsággal fejeztük ki hálánkat. Közösségünk agapéja mellett beszélgető körök alakultak ki. Az egyik körben állt Juhász Róza színésznő, aki fogadta a gratulációkat és válaszolt a műsorával kapcsolatos

kérdésekre. Szóba került, hogy milyen csodálatos így megtanulni és elmondani a szöveget.

Köszönjük a bevezetésben említett két embernek, Nyitrai Lászlónak és feleségének, hogy szervezésükkel lehetővé tették nekünk ezt az élményt.

Az első utam a könyvtárba vezetett. Kikölcsönöztem Jókai Anna kötetét, az Átvilágítást. A fűszövegéből idézem: „... az átvilágításhoz Krisztus-i fényt: a szeretet, a megértés, a megbocsátás fényét használja az író.” *Pazsiczky Mariann*

Jelen írást elküldtük a Keresztény Élet szerkesztőségébe is, meg is jelent a múlt heti számban. Bizonyára más közösségek is megszervezik majd ezt a lélekemelő estét. A művésznő is megörült „hírverésünknek”. (Szerk.)

Anyák napi ünnepség

Kedves meghívásnak tettünk eleget május 8-án a Mindszenty iskolában. Anyák napi ünnepségre jöttünk össze édesanyák, nagymamák és a nyugdíjas közösségünk tagjai. Köszöntésünkre huszonegy elsős kislány és kisfiú adott kedves kis műsort.

Sok szép szavalatot, éneket és zongora kíséretet hallhatunk. A gyerekek egy kis táncal is megleptek. A Szűzanya énekes köszöntése is megható volt.

A műsor végén a gyerekektől ajándékot kaptunk. A nyugdíjasok ezt a szép köszöntést Ági néninek egy cserép virággal, a gyerekeknek kétféle csokoládéval köszöntük meg. Szép emlékként gondolunk erre a napra. *Szendrő Péterné*

Égi Anyánk, földi Anyánk

Május 4-én, elsőszombaton rendhagyó Szűzanya imára gyülekeztünk a Szent Anna templomban. Ezen az estén nemcsak Égi Anyánkat köszöntöttük, hanem, mivel másnap Anyák napja volt, földi Édesanyánkról is megemlékeztünk. Először a Boldogságos Szűzanyához szólt a köszöntés az Üdvözlégy Mária megzenésített változatával. Ezután következett a földi Édesanyák köszöntése. A műsornak nagy részét most ez töltötte ki. Laci nagyon ügyesen válogatta össze az énekeket és verseket.

Kezdetnek két kedves, lelket melengető, szívhez szóló Koncz Zsuzsa dal hangzott el: a Mama, kérlek, meséld el nekem és a Köszönöm. Máté Péter: Még meg sem köszöntem kezdetű énekszáma alatt már előkerültek a zsebkendők. Bizony, mennyi mindent nem köszöntünk meg! Mennyi mulasztásunk van! Mennyiszor voltunk idegesek, türelmetlenek velük szemben. Hányszor halogattuk a látogatást. Majd holnap vagy holnapután. Most sok a dolgom. Most nem érek rá. S egyszer csak már nem volt holnap és holnapután!

Aztán Zorán Kell ott fenn egy ország című dalánál már kinyíltak a láthatatlan lelki csapok. Egyre többen törölgették a szemüket, és nemcsak a hölgyek. Ahogy figyeltem a két előadót, és elnéztem a hallgatóságot, talán többségben voltak, akiknek Édesanyjuk már az Örök Hazában lakik, s onnét hallgatja ezt a megemlékezést. Szerencsések azok, akik másnap – vasárnap – kezükben virággal, szívükben a köszönet és hála érzésével állhattak Édesanyjuk elé, és fogadhatták ölelésüket.

Sokunknak sajnos már csak a temető, az ima, az emlékezés és a hit maradt. A hit, hogy hisszük azt, Ők ott is hallanak minket, hallják imáinkat, köszönetünket, és a lelkeink ölelkezéséig össze. „Addig menj haza, amíg haza várnak, míg vállára borulhatsz az Édesanyádnak!” Az énekek között elhangzott még két vers is. Várnai Zseni: Halott anyámról álmodtam címűt Gabi adta elő szépen, érzéssel. A másikat – Mécs László: A királyfi három bánatát Laci mondta el, minden sorát átélve, szépen hangsúlyozva. Nagyon megható volt!

Az ünnepség Wolf Péter: Ave Maria énekszámával fejeződött be. Ez szépen keretbe foglalta az egész előadást.

A kezdet és a vég Szűzanyánk köszöntése. Köszönet mindenért Nyitrai Lacinak, aki szerkesztette, vezette a műsort és Hengáné Gabinak, aki a társelőadó volt. Nagyon szép és felemelő érzés volt a közösséggel együtt ünnepelni és emlékezni. A többi jelenlévő édesanya nevében is köszönöm ezt a szívet melengető, színvonalas előadást! Isten áldása és Mennyei Édesanyánk pártfogása kísérjen életetek útján!

Szenczi Istvánné

Nemzetiségi és hitéleti programok a Vitézben

Lassan eltelik az első tanév a Primási Iskolaközpont életében. Intézményünk két telephelyen működik, amit a korábbi elnevezések alapján egyszerűen csak „Mindszenty” vagy „Vitéz” néven emlegetünk. Mindkét korábbi iskola több évtizedes múlttal és jeles hagyományokkal rendelkezik, amelyek immár az új szervezeti egységben élnek tovább.

A Vitéz telephelyen hétről-hétre számtalan rendezvényt, versenyt vagy megemlékezést tartunk, amelyek az egyházi évhez, illetve a naptári ünnepekhez igazodnak. Az elsődleges feladat természetesen a mindennapos oktatási-nevelési tevékenység ellátása, színes programjaink közül mégis több kiemelkedik, ilyenek például a német nemzetiségi programjaink.

Május 3-án, pénteken rendeztük meg első királynénk, Gizella tiszteletére hagyományos német nemzetiségi napunkat. A programok tematikáját a német nemzetiségi népviseletre és az ehhez kapcsolódó témakörökre építettük fel.

Espasa-Sancho Ramon intézményvezető köszöntője és a vándorkiállítás megnyitása után megérkezett a „királyi pár”: Gizella királyné és István király saját anyanyelvén üdvözölte az egybegyűlteket. Ezt követően a 2. és 4. osztályos tanulók arattak nagy sikert az „Unter dem Pilz” című zenés mesejátékkal, majd tematikus programok várták a résztvevőket.

Az apróbbak rozmaringos kalapot, papír vállkendőt, képecsés vászontáskát készítettek. A harmadik és negyedik évfolyam kaparós technikával díszes monogramot vihettek haza, a felsős lányok gyöngyből nyakláncot fűztek, a fiúk pedig ostort fontak.

Az udvaron a hagyományos szappanos kézi mosással, teregetéssel, csizmatisztítással és szőnyegporolással találkozhattak a gyerekek. Ezenkívül számtalan ügyességi feladat közül lehetett választani: fahasábok talicskázása, csizmadobálás, kerékajtás, kötényben alma-, háti puttyonban krumplihordás, fejtetőn lévő almával járás, kalapdobás fanyélre, cirokseprűs labdavezetés mellett, kukoricacsutka kosárba dobálása tette érdekessé a napot.

A nap fénypontjaként egy hagyományos sváb népviseletet felvonultató, rendhagyó divatbemutató volt, majd polkát jártak a gyerekek. Az ünnep zárásaként hagyományos pénteki sváb menüt fogyaszthattak a résztvevők: bablevest és lekvárral töltött süteményt, hozzá bodza- és málnaszörpöt.

Intézményünkben a német nemzetiségi ünnepek mellett kiemelkedő fontosságúak a hitéleti programok is. Egy ilyen jeles esemény volt a május 4-én, szombaton megrendezett Országos Engesztelő Mindszenty-zarándoklat lezárásaként bemutatott ünnepi szentmise: nemcsak diákjainkkal és családtagjainkkal, hanem távoli helyekről érkező zárandoktársainkkal imádkozhattunk együtt, ami a szentmise lélekemelő pillanata volt.

Egy vitézes tanár

Segíts, hogy fényed hordozói legyünk

Ez most nem lesz könnyű. Szeretnék ünnepi, emelkedett cikket írni a 20 éves Imaóra-sorozatról. 5 évvel ezelőtt én írtam az elmúlt 15 évről. Azt a címet adtam akkor, hogy „Tiszta hang”. Most nyugodtan adhatnám ezt a címet: „Tiszta hang 2.”

Miért is? Mert Székely János atya akkori mondatai ma is igazak:

„Az ember lényének mélyén ott szól ez a tiszta harmónia, a Teremtő hangjának patak-csobogása. Az emberben van egy olyan éhség, amit semmilyen földi kenyér nem tud jóllaktatni. Milyen nagy öröm, ha ezt a titokzatos tiszta hangot valaki ki tudja mondani! Én úgy gondolom, hogy az imaórák a Teremtő hangjának patak-csobogása.”

Május 14-én este 6 órakor elkezdődött az ünnepi imaóra. Pokriva László plébános úr a szép számmal összegyűltekhöz behozta az Oltáriszentséget. Szavaival a hála fontosságát hangsúlyozta, szeretnénk megköszönni a Fölséges Istennek, hogy 20 évvel ezelőtt elkezdődött az imaóra-sorozat. Kérjük a Jóistent, hogy az imaórákon keresztül továbbra is szólítsa meg a lelkünket. Nyitrai László esti összeállítását bibliai idézetekkel kezdte.

A közös imák, az elmélkedések, a versek és a felcsendülő énekek, ahogy ő mondta „a mai szövegek az én vallomásom.” Nagyon emberi, nagyon megható volt! Fontos kiemelni ezt a gondolatát: „Az általános papság minden megkeresztelt emberre vonatkozik. Én ezt igyekszem komolyan venni és megvalósítani.” Ez így van, tiszta szívvel megerősíthetjük, Laci!

A két évtizedet átívelő összeállítás alapjául a 10. évfordulóra készített „Utaidat keresem” könyv szolgált. A kezdeteket Cserpes Jenő atyától kapott ihlett jelentette, ő volt az „ötletgazda”. A felhangzó első vers az atya emlékét idézte fel. Sík Sándor: Angyal beszélt belőle. 2004-es nagycsütörtöki virrasztás volt az imaórák igazi kezdete. Azóta minden hónapban hallgathattuk és közös imáinkkal, énekeinkkel részesei lehettünk. A Jóistenhez fordulva a köszönet, hála hangján szólalhattunk meg. Ebből az estéből is nehéz kiemelni megfogalmazott verseket, hát még a közel 250 imaórából!

2010-től a Mária Rádió is közvetíti, de a plébániai archívumban is visszahallgatható. Már a versek címei is sokat elárulnak: Örvendjetelek, Fohász, Vágyak netovábbja, Jókedvet adj, Érzem tehetetlenségemet, Gyermek és bolond, Asszonykám, Csendes csodák, Meteor. No és a költők: Sík Sándor, Bede Anna, Kozma Andor, Garai Gábor, Paul Róth, Szabó Lőrinc, Szócs István, Reményik Sándor, Mécs László! Nekem nagyon tetszett Bede Anna: Fohász című verse.

Laci köszönetet mondott a plébánosoknak, a versmondóknak, az együtt imádkozóknak és a feleségének a húsz éve tartó töretlen segítségért. Reményik Sándor verse Marika kedvence, de most már az enyém is. Csak idézek belőle, de szeretném, ha a kedves olvasóink megkeresnék és elolvasnák.

*„Ne várj nagy dolgot életedbe,
Kis hópelyhek az örömök,
Szitáló, halk szírom-csodák.
Rajtuk át Isten szól: jövök”*

Közösen mondott imánk és az Oltáriszentség kivitele után egy komoly vallomást hallottunk Lacitól - Mécs László verse segítségével (most is csak idézet):

*„Egy ismeretlen, ősi fényű
örök Titokról elszakadtam,
küldöncnek jöttem s eltűnök majd,
ha üzenetem általadtam.”*

Kedves Laci! Az eddigi üzeneteket megkaptuk, várjuk a továbbiakat, a folytatást! „Mert külön-külön csak szavak vagyunk, együtt azonban költemény.”

Az estét közös énekléssel fejeztük be, ami Máriát, égi anyánkat köszöntötte.

*„Jó volt, hogy elkísértél, sok baj elkerült,
s néha teljesült álmom.
Nézd, jöttem megköszönni boldog életem,
hálaénekeim szálljon. Ave Maria...”*

Közösségünk háláját fejeztük ki egy szerény agapéval és köszönő szavakkal: „Áldásnak vagyunk egymásnak s egymásért vagyunk. Áldás ez a közösség egy 'közös ég' – Isten szeretetének oltalma alatt.”

Pazsiczky Mariann

Senior Imaklub

Vendégünk volt a vallásos zsámbéki családból jövő, szüleiről, öt testvéréről szeretettel, hálával beszélő bazilikai káplán, **Bársony Árpád atya**. Közvetlen hangú előadása mindnyájunkat mélyen megérintett.

Sokszor keressük a kifogásokat, hogy ne kelljen Istennel lennünk. Templomba járunk, imádkozunk, igyekszünk jó embernek lenni, de találkozunk-e Istennel?

Tényleg meghatározója az életnek? - tette fel a kérdést az atya. Lehet, hogy kizárom, de Ő akkor is itt van, velem van, nem mond le rólam.

A szentekkel, apostolokkal kapcsolatban sokszor túlzásokba esünk, ha rájuk gondolunk. Pedig mi is ugyanolyan emberek vagyunk, mint ők.

A lényegi különbség köztük és köztünk az, hogy *ők éltek a kapott kegyelemmel, együttműködnek az Istennel.* Mi ehhez sokszor kevésnek érezzük magunkat, pedig Isten biztat, hogy képes vagyok rá, kegyelmet ad, közel lép hozzánk.

Ismerjem föl, hogy Istennel van közünk egymáshoz, Atyának szólíthatom! Isten emberré lett, hogy isteni természetének részesei legyünk, az Ő képére teremtett.

Záró gondolatként imát kért a papokért, papnövendékekért, hangsúlyozva a hűség fontosságát, a hűség értékét, ami a jövőt jelentheti.

Ny. M.

Kálvária

Sajnos egy kis baleset történt az ablakok üvegezését végző Simon Katával, így egy darabig állt a munka, de a héten már elkészült a második ablak. Bizonyára hamarosan elkészül a maradék is, és a beépítést is meg tudom majd szervezni.

Az adományokból már csak az üvegezés munkadíját kell kifizetnem, a maradék pedig egyik – valószínűleg a 14. stáció felújításához képezi a „kezdő alapot”.

A stációk felújításának a szervezését Zsembery Ákos – úgy is, mint városi főépítész – vette kézbe. A nálam jelentkezők neveit/elérhetőségét is neki továbbítottam, és már fel is vette velük a kapcsolatot. Örömhír, hogy több stációra már meg is van az örökbefogadó!

Plébániánk a 14. stáció felújítását vállalja. Az ehhez szükséges adományok gyűjtéséhez főgyűjtésű engedély/jóváhagyás kell – mármint ilyen célgyűjtésekhez. Kérelmünket már korábban elküldtük, egyelőre választ nem kaptunk. Marad tehát az eddigi „módszer”, vagyis a hivatalos engedélyig továbbra is én gyűjtöm az adományokat.

Amint az engedélyünk meglesz, az üvegezés számlájának kifizetése utáni maradékot, ami a jelen állás szerint kb. 1 millió forint lesz – átadom a plébániának. Ehhez az összeghez kell gyűjtenünk – még legalább ennyit –, hogy egy stációt híveink adományaiból fel tudjunk újítani.

További terv a kápolna előtti szobrok restaurálása is, talán abba is be tudunk majd kapcsolódni. Én szeretném, és azon leszek...

Értesüléseim szerint a vízivárosi közösség és a szentgyörgymezői plébánia is egy-egy stációt szándékozik bevállalni – a már „elkelt” stációkon túl.

Hálásan megköszönöm az adományokat, meg az irántam megnyilvánuló bizalmat! Hál' Istennek, a Város is komolyan gondolja eme komplexum felújítását, én meg – amíg képességeim engedik – folytatom az elsővasárnapi keresztutakat – aho-
va továbbra is hívok és várok mindenkit!

Az ablakok behelyezése után egy kis ünnepséget terveztünk, és „használatba vesszük” a kápolnát. Sajnos, egyelőre a belső felújításra nincs ígélet. Soltész Miklós államtitkár úr titkárságát is megkerestem – még a kápolna megáldása előtt, kérve a további támogatást.

Válaszukban tájékoztattak, hogy a jelen gazdasági helyzetben nem látják ennek a lehetőségét. Ugyanilyen választ kaptam a Főegyházmegeyei/Főépítési Hivataltól is.

Amennyire lehet, helyrehozzuk a belsőt: a Pieta szobrot kidobozoljuk/kicsomagoljuk, a csillárt visszarakjuk, a szerény bútorzatot is visszavisszük.

Testületi ülés

Május 7-én testületi ülést tartottunk, az ott elhangzott fontosabb információkat megosztom a kedves Testvérekkel.

Alapítványunknak új könyvelője van, mivel alkalmazott is tartozik hozzánk, így megfelelő végzettségű embert kellett keresnünk. Farkas Lászlóné Rózsika vállalta ezt a feladatot.

Mint tapasztaljuk, a Rozália kápolnánk előtt elkezdődött a régen várt körforgalom építése, ill. ennek előkészítése. Jelen állás szerint ez a kápolna területét nem fogja érinteni. Viszont a kápolna előtti tér jelentősen leszűkül, így régebbi tervünk szerint szeretnénk a kertben egy miséző helyet kialakítani.

Még Székely János atya idejében végeztünk egy kis felújítást a kápolnán, sajnos, újra esedékes lenne...

Az önkormányzattól kaptunk 5 millió forint támogatást, amit működési költségekre kell fordítanunk. Lesz helye!

A belvárosi templomunk orgonájának a javítása immár sürgőssé vált. A legszükségesebbek is kb. 1 millióba kerülnek, ezt saját forrásból kell megoldanunk. Felmerült célirányos jótékonyági koncert szervezése is ...

Elkezdődik a belvárosi plébániánk külső felújítása (homlokzat, nyílászárók, kiskapu, ...), sajnos a kerítés bástyája most nem fér bele a Főegyházmegeye által biztosított költségvetésbe.

Még korábban megújult a belvárosi templom előtti tér, és a kereszt is, amit az Önkormányzat finanszírozott. Köszönettel vettük!

A belvárosi főoltár mögötti teret rendbe hozzuk, körbejárhatóvá tesszük, és oda helyezük el Szent Péter és Pál ereklyéit, és ünnepi alkalmakkor kis körmenetben tisztelgünk is védőszentjeink előtt. Talán már az idej templombúcsúnkon is!

Beszéltünk az aktuális programjainkról is, amik már részben megtörténtek, ill. a nyár folyamán következnek majd. Aktuálisan hirdetni fogjuk, most csak sorolom: templomszentelési évforduló (belváros), templombúcsú, jubiláns házások szentmiséje, Szent Kristóf ünnepe, kórházkápolnai ünnepi szentmise, hittantábor, MCC-hez kapcsolódó nyitott templom akciónk. Feladat lesz bőven...

Morgolódás

Amíg dolgoztam – mármint munkahelyemen is – ritkábban jutottam el hétköznapi szentmisékre. Az utóbbi években viszont igyekszem minél gyakrabban jelen lenni.

A minap a kezembe került egyik egyházközségi kiadványunk (Élő Sziget – A Szent Anna Plébánia múltja és jelene, 2010), amiben plébániánk életéről számoltunk be – többen.

Abban írta Székely János atya: „Szép, és sok örömmel teli másfél évet tölthettem el a Szent Anna templom plébánosaként. Az egyik legmaradandóbb emlék a hétköznapi szentmisék. Az a néhány, többnyire idős ember, akik őszinte hittel jöttek el nap mint nap, hogy Krisztussal találkozzanak, a szentmise meghitt percei, a kedves beszélgetések a szentmisék után. Minden plébániának nagyon fontos aranyfedezete az egyszerű emberek hite, akik hűséggel, nap mint nap a kegyelem forrásához eljönnek, ebből élnek. A Szent Anna templomnak is óriási kincse ez a néhány egyszerűségében egyszerű ember...”

Hol is tartunk most? Hol van plébániánk aranyfedezete? Alig néhány ember, akik még „tartják a frontot”. És ha ők is eltávoznak?

A covid szorongatása idején, ill. utána még bizakodtam, hogy többen visszatérnek a templomokba, most a háború árnyéka sem elég motiváció... A bevezetőben említettem az elsőáldozók és bérmláncok arányát.

„...Mert káromlunk és megvetünk,
Uram, Uram,
Meghalsz-e végképp min nekünk?”

– hangzik majd júniusi imaórákon Sik Sándor kérdése. Tegyük fel magunknak is ezt a kérdést. Hol a helye Istennek az én személyes életemben?

Nyitrai László

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek:

Sárközi Barbara	Tóth Liliána Anna
Kreiner Dániel	Sárhegyi Roland
Bánó Márk Benedek	Hugyecz Dominik
Budavári Nóra	Szepesvári Berta
Szepesvári Marcell	Szepesvári Mira
Csákvári Adrián	Nagy Bendegúz
Nagy Zoé Erzsébet	Monos Amara Léna
Jankovits József	Makhándi-Tölgyessy Zoárd

Házasultak:

Farkas Gábor	-	Bencze Sára
Semegi Zoltán Domonkos	-	Bojtos Rebeka
Bakács János	-	Szalai Anikó Zsuzsanna
Láng Zoltán	-	Halomi Dóra
Sarkadi István Csaba	-	Halasy Ibolya

Elhunytak:

Tóth Zsuzsanna Éva	52 éves
Langszammer Ignácné, Füzesi Margit	78 éves
Eitler János	70 éves
Dobri Ferenc	80 éves
Dobri Ferencné, Kecskeméti Anna	76 éves
Béres Jenő Csaba	62 éves
Büi Bálintné, Parászka Katalin	88 éves
Pap Ernő Szilveszter	80 éves
Simon Tibor Istvánné, Tóth Mária Erzsébet	79 éves
Tóth Péterné, Kovács Antónia	82 éves
Karsai András	74 éves
Pisztón István	80 éves
Tóth Gáborné, Kneiszl Györgyi	75 éves
Varga Dezső László	69 éves
Kapusi Sándor	57 éves
Farkas Antal	80 éves
Pikó János Ferenc	59 éves
Bodrogai Tiborné, Hummel Katalin	83 éve

ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható, adataink:

Esztergom-Városi Plébánia Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány

2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.

Adószám: 18600227-1-11

Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Bank Zrt.)
5860 0575-1200 9817-0000 0000

Felelős kiadó:	Pokriva László plébános
Felelős szerkesztő:	Nyitrai László testületi alelnök
Tördelőszerkesztő:	Németh Tünde Márta
Postacím:	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám:	12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím:	www.szentanna.extra.hu
E-mail:	szentanna@szentanna.extra.hu varosiplebania@gmail.com
Sokszorosítás:	Spori Print Vincze Nyomda

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2024. június-július

XVII/6-7. szám

A tanév végével forró nyárba érkeztünk, ami a közösségi életünket is nehezíti. A gyerekek, felnőttek is szétszédnek, talán a templomtól is messzebb kerülnek...

Sokan építgetik Isten nélküli önmegvalósító életüket, a „nekem ez jár” mottóval. Pedig a közösség nagy védőernyő – időnként önmagunkkal szemben is. József Attila gondolatát érdemes megfontolni:

„Hiába fűrösztöd önmagadban,
Csak másban moshatód meg arcodat...”

Nyáron se felejtsük el arról, hogy mi egy nagy közösség tagjai, élő sejtjei vagyunk, ez pedig Krisztus titokzatos teste!

Ny. L.

Kedves testvérek!

Sok szó esik ma a **misszióról**. Hogyan vigyük el az örömhírt másoknak? Ezen gondolkodva arra a következtetésre jutottam, hogy először magunkat kell misszionálni. Mit is jelent ez?

Nem rég volt Úrnapija. Előtte, szombaton reggel kilenckor találkoztunk azokkal, akik Kamrada Bernadett hívására eljöttek, hogy szirmokat gyűjtsünk az úrnapi virágszönyeghez.

Imával indítottuk a munkát. Utána elkezdtük a gyűjtést. Én is ott voltam. Voltak fiatalok, gyerekek és felnőttek is. Borús volt az ég. Lógott az eső lába. Azonban addig nem kezdett el esni, amíg nem végeztünk a virágszedéssel. A munka közben sokat beszélgettünk egymással. Nekem ez mindig egy ajándék.

Fel is tettem magamnak a kérdést. Miért is jövünk össze mi, keresztények? A Szentírásban ezt olvassuk: „Azért, hogy erősödjünk egymás hite által.” Én úgy gondolom, hogy ezt jelenti a magunkat misszionálni. Az apostolok is ezt csinálták. Összejöttek, imádkoztak, együtt voltak, majd elindultak hirdetni az igét.

Hogyan lehet egy virágyűjtésből misszió? Először is, minél többen vagyunk együtt, annál inkább felfigyel ránk a környezetünk. Másodszor azért, ha elmondjuk munkahelyünkön vallását nem gyakorló munkatársainknak, hogy mit csinálunk szombat délelőtt, és elmondjuk nekik azt is, hogy milyen jó együtt lenni másokkal. Utána akár meg is hívhatjuk őket, hogy legközelebb ők is jöjjenek el.

A magunk misszionálása tehát a legfontosabb! Ezért vannak a közösségi programok. Ha mi ott vagyunk a rendezvényeinken, meghívhatjuk barátainkat, ismerőseinket. De ha én nem vagyok ott, akkor hogyan akarom másoknak az evangéliumot tovább adni? Mindenkit szeretettel hívok. Gyere el rendezvényeinkre! Hívj másokat is! Úgy gondolom a misszió az az első lépése.

Andor atya

Minden évben hatalmas öröm és megtisztelő feladat számunkra az **úrnapi virágszönyeg** elkészítése. Jézus Krisztus Szent Testének és Vérének ünnepére az idei hosszú futószönyeg öt témát dolgoz fel: kehely-ostya; Biblia; feszület; kenyérszaporítás; Szentháromság.

Ebben az évben is egy újabb sikeres összefogás eredményként született meg a virágszirom-szönyeg. A rózsaszirmok délelőtti, színenkénti leszedése Kamrada Bernadett által szervezett és vezetett szupercsapatnak köszönhető. Bernadették évről-évre kitartó lelkesedéssel és egyre több segítővel vállalják ezt a feladatot.

Délutánra, a szirmok lerakására is rengeteg segítő édesanya, édesapja és diák érkezett a templomba.

A témakörök a férjem által papírtekerésre előre megrajzolt grafikák. A tekerés leterítése után kezdjük a szirmok színei szerinti elhelyezését.

Istennek hála és köszönet a nagyon kreatív és jó ízléssel megáldott segítőknél, az idei szönyeg is szépen tagolt, mégis teljes egységben, harmóniában készült el, rekord gyorsasággal. Örömteli volt a közös alkotómunka. Köszönet érte mindenkinek!

Jövőre a futószönyegen kívül egy-egy kisebb képet is szeretnénk elkészíteni. Tizenkét évvel ezelőtt – a legelső szönyegnél – egy Jézus arcot ábrázoló grafikát raktunk le. Csodaszép volt. Sajnos a rajz már nincs meg, de készülünk egy újjal a következő évi ünnepre.

Bízunk benne, hogy az idei évhez hasonlóan, majd akkor is sok szirmot tudunk gyűjteni, és így megvalósulhatnak a különálló kisebb szönyegek is. Most még a körmenetre is jutott az illatozó „virághegyekből”.

Hálás köszönet minden segítőnek, hogy a közös munkával mindannyiunk örömeire szebbé tehetjük Urunk ünnepét.

Kopányiné Hindi Mónika

*Egyházközségünk nevében hálás köszönet illeti az ötlegető és kivitelező **Kopányi házaspárt**, akik hosszú évek óta szívügyüknek tekintik ezt a nemes, közösséget is építő, lelket és szemet gyönyörködtető vállalkozást! A Jóisten áldása kísérelje őket továbbra is! Szerk.*

Tavaszi Papi Korona

Május 29-én tartotta összejövetelét a három espereskerület (miéni, dorogi, bajóti) papsága.

Ezúttal **Martos Levente Balázs püspök atya** volt a meghívott előadó. A téma most a prédikáció volt. Látni az emberek eltávolodását, érdektelenségét, nagyon fontos, mit és hogyan „közvetítenek” lelkipásztoraink Jézus örömhíréből.

A figyelem felkeltése, fenntartása – főleg a fiatalabb generációk esetében – nagyon nehéz. A sok hozzászólás, megosztás is bizonyítja, mennyire fontos papjaink számára is, hogyan lehetne e téren előbbre jutni. Néhány gondolatot kiemelek az ott elhangzottakból, a püspök atya előadásából.

Alapvetés, hogy a Szentírásról, a Szentírásból kell felépíteni a prédikációt, ami Isten szava emberi szóval, az Egyház anyanyelve. Mint ilyen, a kultúra része is egyben. A „módszertant” a püspök atya pontokban vázolta.

0-dik pont: hogy inspirációra szükség van, ráció legyen benne, felkeltse az érdeklődést, esetleg nem is közvetlenül a Szentírásból indítva. De „hátl” azért ott van, amit „civil” gondolkodók, művészet beemelése megerősíthet. Pl. jól emlékezünk még Székely János atya történeteire, ami mindig szerves része volt (van) homíliáinak. Egy kis „játék” bevetése kimozdít az adott szakasz alaphelyzetéből.

Első pont: a homília egy zajló beszélgetésbe bekapcsolódás, az adott történet része, szereplői leszünk. Isten beszélget szeretett Fiának a jegyesével, velem is, mint az Egyház tagjával. Gondolkodási folyamat zajlik bennünk – a Szentírás alapján. Az emmauszi tanítványok esete szemlélteti ezt legjobban. Egyszerűség, eszköztelenség, könnyedség hasznos jellemzői egy homíliának – nem biztos, hogy teológiai fejtegetés célra vezető – bár a kellő felkészültség szükséges ehhez a könnyedséghez!

Második pont: a rezonancia. Ráérezni a jelenlévők „rezgészárára”, ezt stimulálni, ami a papot magát és a híveket is megmozgatja. Egymás mellé rakva három rétegben – Isten-pap-hívek – rezdülését. Mi is a cél, mit akar elérni a lelkipásztor? A jelenlévőkkel való kapcsolatban kialakul valamiféle rezonancia, és nemcsak egyirányú igazságközlés zajlik. Fontos a hívek visszajelzése – már az adott pillanatban is (nem aludtak el a hívek), és később/utólag is! Isten szavának a „rezgését” erősíteni – ez volna a homília/prédikáció feladata, célja.

László atya gyermekprédikációval kapcsolatos kérdése sok további gyakorlati megfontolást, véleményt előhozott. Ezekből is idézek néhány gondolatot.

A gyerekprédikációk fontosak a kisebbek számára, hogy az ő pillanatnyi érdeklődését felkeltsük, fenntartsuk, amiből majd kialakulhat egy komolyabb kapcsolat Isten felé. Az adott történet „dramatizálása”, a gyerekek bevonása a bibliai szituációba általában hatásos. Egy-egy ilyen homília gyerek lényét is megérintheti/megszólítja. Természetesen a méltóság megőrzése fontos, és a gyerekektől a szülőkhöz is fontos eljutni – gyakran éppen a gyerekeken keresztül.

A pap személyét a nyitottság kell, hogy jellemezze, a változó viszonyokhoz alkalmazkodni szükséges. Pl. a kamaszok érzelmi hullámvásárára ráérezni, rácsatlakozni komoly kihívás. Figyelni a visszacsatolásra, ami visszahatással lehet a pap személyiségére, hozzáállására is!

Jó módszer a „bevonásra”, ha feladatokkal bízunk meg a Testvéreket, ezt azután figyelemmel, biztatással kísérjük is!

Gyakran szóba kerülhetnek „kényes témák” is. Itt is nagyon fontos a pap hitelessége, a szó, a cselekedet és a gesztus egysége. A hívek ostromozása általában nem célravezető módszer.

Szóba került még a közösségi média használata is. Mivel ez már a közgondolkodás része, nem zárkozható el, jelen kell lenni, jó oldalait (ki)használni. De a kellő óvatossággal, mert hamar csöbe húzzák az embert az egyházellenes aktivisták!

Még több gyakorlati kérdést beszéltek meg lelkipásztoraink, ez a beszélgetés azután a szeminárium ebédlőjében is folytatódott, ahol a kispapokkal együtt ebédelhettünk.

Még 2023 őszén az Országos Lelkipásztori Intézet szakmai napot tartott a prédikációról, amihez kapcsolódóan egy kérdőív kapcsán felmérést is készítettek a hívek körében. Talán ez adta jelen Papi Koronánk témájának is az ötletét. Audiatur et altera pars! – Halgattassék meg a másik fél is!

A hívek jelentős számban válaszoltak is, tanulságos, megfontolandó eredmények, vélemények születtek.

A feldolgozás eredményei elérhetők az OLI honlapján, érdemes elgondolkodni rajt, nemcsak a híveknek, a lelkipásztoroknak is!

Isten országának építésén mindannyiunknak fáradozni kell, és ezt vonzóan, hatásosan, hitelesen érdemes végeznünk, hogy nemcsak a vallásukat gyakorlók körében, hanem a kívülállók, az ellenérzésűek, közömbösek is felfigyeljenek.

A felmérés kiértékelése itt érhető el, tanulságos olvasmány: <https://oli.katolikus.hu/kerdoiv-a-predikaciorol/>

Az Kálvária kápolna **ablak-projektje** a vége felé közeledik. Az elkészült ablakok jelenleg a Jó Pásztor kápolnában „várakoznak” a felszállításra, beépítésre. Horváth Tamás építésszel megbeszéltem beépítési javaslatomat, remélem, hamarosan el is végzik a munkát. A közeljövőben az üvegezés számláját is kifizetem a kapott adományokból, és már „csak” a belső takarítás, lehető legjobb állapotra visszaállítás vár ránk. Ehhez természetesen a szokásos segítőimet is hívni fogom.

Ahogy korábban is írtam, jelenleg a belső felújításra nincs módunk, de szeretném a szeptemberi keresztutunk alkalmával egy kis „házi ünnepség” keretében nagyobb nyilvánosság számára is ismertté tenni, mi történt az elmúlt 3-4 évben a kápolna megmentése ügyében.

Újra csak megköszönöm mindenki támogatását, az aggodó érdeklődéstől, a sok imától, a konkrét anyagi/fizikai segítségig. A sok adományból jelentős összeg marad, és már újabb adományok is érkeztek a XIV. stáció felújítására, amit plébániánk vállal. Ehhez még gyűjtenünk kell, amint a pontos számok kiderülnek, hirdetni fogjuk.

Jól áll a stációk „örökbe fogadása” is, vagy három héttel ezelőtt már csak négy stációnak nem volt „gazdája”. Kisebb összeggel plébániánk stációjának a felújítását támogathatjuk – ezeket továbbra is én gyűjtöm – nagyobb támogatási/örökbe fogadási szándékkal pedig Zsembery Ákost lehet keresni.

Nyitrai László

Mária tisztelet... Keresztút...

Nyáron az egyházi közösségek programjai általában szünetet tartanak, de a Kerektemplomban hónapról hónapra elsőszombatonként Mária tiszteletére jövünk össze. Minden elsővasárnap délután pedig keresztútjárásra gyülekezünk a Belvárosi temető fölötti kálvárián. Mindkét alkalmat általában 12-25 fő tartja fontosnak.

A templomba Szűz Mária tiszteletére érkezünk. Ő a példaképünk, segít nekünk, közbenjár értünk. A közös áhítatot felajánljuk egyházközségünkért, országunkért, a békéért, családtagjainkért. Erre az alkalomra összeállított kis ének- és ima sorozatot szűk egy órában elénekeljük és elimádkozzuk.

Gyönyörű Mária énekeink vannak, melyeket szívesen, szívből énekelünk. Első királyunk felajánlotta országunkat a Szűz Anya oltalmába. Azt, hogy országunk az elmúlt évezred történelmi viharai ellenére még fennáll, neki köszönhetjük. Pártfogásáért hálát adunk, és kérjük továbbra is közbenjárását.

Az elsővasárnapon keresztutat is felajánljuk a fenti szándékokért. A forró nyári napokban kellemes, árnyas fák lombjai alá beállunk, és felolvassuk az alkalomhoz illően nagy gonddal kiválasztott golgotai történeteket, ami sokszor megéri lelkünket, olykor könnyeket csal a szemünkbe.

Dr. Prokopp Mária professzor asszony – példát mutatva sokunknak – majdnem minden alkalommal velünk tart, akár esik, akár 30 fok meleg van, pedig nem könnyű megtenni a felfelé vezető utat. Nagyon lelkes, alkalmanként felhívja figyelmünket egy-egy előadásra, programra, s arra, hogy legyünk büszkék gyönyörű városunkra, terjesszük jó híret.

Keresztutunk végén a csodálatosan felújított kápolnához érkezünk, amiért hálát adunk, hogy kívülről elkészült. Bízunk benne, hogy a stációk felújítása, sőt a kápolna előtti szobrok restaurálása is ilyen szépen halad majd előre. Köszönet érte!

Biztatom a testvéreket, aki még nem vett részt ezeken az alkalmakon, jöjjön el, s tapasztalja meg a Jó Isten kegyelmét, s gyönyörködjön a látványban!

Vodicskáné Marika

Lélekemelő ünnepség volt plébániánkon június 16-án: a **jubiláns házaspárok** köszöntése.

Sokan gyűltünk össze kerek évfordulósok. Voltak, akik öt évvel ezelőtt fogadtak örök hűséget, de volt, aki hatvan évvel ezelőtt mondta ki itt a Kerektemplomban az életre szóló igent. Mi, házasságkötésünk, egymás iránti elköteleződésünk ötvenedik évfordulóját jöttünk megünnepelni Isten színe elé.

Megható volt, amikor egymás kezét fogva, egymás szemébe nézve megerősítettük egykor tett eskünket. Pokriva László plébános úr egyenként is megáldotta a házaspárokat.

Felejthetetlen alkalom, hogy férjemmel együtt ilyen formában is köszönetet mondhattunk a Jóistennek, és kérhettük a kegyelmet az elkövetkezendő közös időre.

Gyorsan repülnek az évek, szinte észrevétlenül, hétköznapok és ünnepek váltva egymást. Most nyugdíjas éveinket töltjük, örülve a minket körülvevő szűkebb-tágabb családjainknak. Odafigyelve közösségünk, városunk eseményeire, találkozva a régi barátokkal. Ráérősen és mégis sietve, hogy a számunkra hátra levő úton békésen, szépen, megelégedve haladjunk.

Köszönet a szívünket-lelkünket melengető, felemelő szeretetért.

Ráczki Jánosné

Mindszentyszek vagyunk...

Az iskolaév idén egy héttel tovább tartott a tavalyihoz képest. Június 21-én ért véget szentmisével, bizonyítványosztással. Szerencsére az utolsó héten már a játék, kirándulás, élmények kapták a főszerepet.

Vártuk már a vakációt a sok tanulnivaló, házi feladat, iskolaváltás, külön órák, elsőáldozásra felkészülés, dolgozat után.

A 11 hét szünet a szülőknek azért nemcsak kikapcsolódás, hanem komoly szervezési kérdés is. És valljuk be, nem mindenki engedheti meg magának a külföldi nyaralást, ilyen-olyan táborokat sem. De mindannyian törekszünk, hogy a sok kötelesség után közösen is minőségi időt tudjunk tölteni egymással, élményeket gyűjtünk, amiből erőt meríthetünk a dolgozós hétköznapokhoz.

Szerencsére a tanító nénitől csupa, a gyerekek által könnyen teljesíthető házi feladatot kaptunk a nyári szünetre:

- Egy reggel sétálj ki az udvarra, kertbe, erkélyre teljesen egyedül! Csukd be a szemed, szippants mélyeket és hallgasd a madarak énekét! (Ezt a feladatot azt hiszem mi teljesen ki-maxoltunk, mert egy rozsdafarkú madárcsalád költözött a teraszunkra. Láttunk tojásból kikelt fiókákat, láttuk, hogyan cseperednek, és röppentek ki a fészekből.)
- Olvass fura helyzetekben! A fűben hasalva, az asztal alá bújva, zseblámpával a takaród alatt, vagy valakinek, aki nem tud olvasni... (lehet ez egy csiga, nyuszi, kutya...) Azt hiszem ezzel sem lesz probléma. Pongó, családjunk dalmata kutyája rendszeres mesehallgató.
- Táncolj szokatlan helyeken! Az esőben, az asztal tetején...
- Hintázz, és közben énekeld jó hangosan a kedvenc dalodat!

- Kóstolj meg egy olyan ételt, italt, gyümölcsöt, amit eddig nem ettél! (Kóstoltunk már lonc, kakukkfű virágot idén.)
- Nézd meg legalább egyszer a napfelkeltét és a napnyugtát! (Vagy augusztusban egy este ülj ki a szabad ég alá és keress hullócsillagot! És ne felejsd el kívánni valamit!)
- Legyél jó koszos! Mert az azt jelenti, hogy sokat és örömmel játszottál. Ugrálj a pocsolyában, dagonyázz a homokozóban, gurulj a fűben, mássz fára!
- Tanulj meg valami újat! De ne az iskolai tananyagból! Próbálj ki például egy új sportot, tanulj meg karkötőt fonni, szalvétát hajtogatni, vagy valami olyat, amit már régóta szeretnél, de soha nem volt rá időd!
- Nevezz! Nevezz! Nevezz! Annyit, hogy már szinte fájjon a hasad! Annyit, hogy már ne is emlékezz, hogy min kezdted el nevetni. Annyit, hogy másokra is átragaszd a jókedvedet!

Mindezek mellett persze nekem gyerekkoromban is fontos volt, hogy hétvége azért bárhol is vagyok, elmenjek szentmisére, és ne maradjon el az esti ima sem. Mert minden nap van miért hálásnak lenni, van mit megköszönni a Jóistennek!

Solymosi-Kiss Anikó

Mindszentys szülő voltam...

Mintha csak tegnap kezdte volna az iskolát, de már el is ballagott...

Az elmúlt 8 év nagyon hamar eltelt. Azt szokták mondani, hogy a jó dolgok gyorsan jönnek és mennek, viszont az emlék örökké megmarad. Én is így vagyok most, rengeteg pozitív élmény maradt meg az elmúlt időszakból.

Az első évfolyam különleges izgalmakkal kezdődött, az óvoda után nagy váltás volt. Szerencsére kiváló pedagógusok tanították a gyermekemet, akik már a kezdetektől fogva minden erejükkel arra törekedtek, hogy megszerettségük az iskolát a tanulókkal, és minél nagyobb tudást adjanak át. Emellett keresztény nevelésben is részesültek.

Sok közös programban vettünk részt az elmúlt 8 év alatt. Ezúton is szeretnénk megköszönni, hogy felkészítették gyerekeinket a továbbtanulásra.

Szabó Bálint

Mindszentys diák voltam...

Sokat tanultam ebben az iskolában, minden órán minden tanártól valami újat. A dolgozatok néha nehezek voltak, mégis mindenben túljutottam. Sok szép emléket viszek magammal ebből az iskolából: az osztálykirándulások, az adventi vásárok, a farsangi bálók, a szüreti bálók, a ki mit tud műsorok év végén, a néptánc tábor és a karácsonyi, illetve húsvéti csendes órák, melyekkel a közelgő ünnepre hangolódtunk.

Ezek mellett akadtak mélypontok is, de általában sikerült felülkerekedni rajtuk. A nyolc év alatt sajnos karanténban is kellett lennünk a korona vírus miatt. Az online oktatás először mindenkinek szokatlan és nehéz volt, de aztán beletanultunk ebbe is. A tanulás mellett akár életre szóló barátságok is kötődtek. Igyekszünk ezeket megtartani úgy is, hogy már nem leszünk osztálytársak. Szinte hihetetlen milyen gyorsan elrepült ez a nyolc év.

Szabó-Melisek Flóra

„Mindenért hálát adjatok...”

Június 30-án vasárnap, a Belvárosi Templom közösségével **Szent Péter és Pál apostolokra emlékezve ünnepeltünk**. Már előző nap elkezdtünk készülödni, és a hívek kis csapatával kitakarítottuk templomunkat. Bár fáradságos munka, de érdemes néha időt szánni erre a feladatra. Ilyenkor érezzük igazán, hogy ez a templom a miénk!

Idén más, különlegesebb volt a búcsú. Most volt először lehetőség arra, hogy az oltárt megkerülve tisztelgünk Szent Péter és Pál ereklyéi előtt, amire ezután minden hónapban

egyszer sor kerül. Az ereklyében tiszteljük a személyt, akitől származik. Ők templomunk védőszentjei, szükségünk van a közbenjárásukra, és arra, hogy életük, küzdelmeik példa legyen számunkra.

Erdős Péter készítette az ereklye-tartó állványt, ami még befejezésre vár, hiszen hosszas keresgélés, ötletelés után találták meg László atyával a fix helyet, ahol majd állandóan, biztonságosan elhelyezhető lesz védőszentjeink ereklyéje.

Köszönjük Péter igényes, szép kivitelezését, a Kerektemplom után immár a belvárosban is megjelent egyedi stílusa. Szerk.

A szentmise végén köszöntöttem László és Andor atyát, Lesták Zoltán diakónusunkat, és felhívtam a hívek figyelmét, hogy legyünk hálásak, amiért a mi közösségünket ennyien segítik. Van kántorunk, csodás hangú énekarunk is, akik szolgálattal még meghittebbé teszik ünnepeinket.

A szentmise után az udvaron, szokás szerint, Geri utánzóhatatlan gulyásával lepett meg minket. Köszönjük mindenkinek, aki bármivel hozzájárult ahhoz, hogy méltóképpen ünnepelhettük idén is templomunk búcsúját.

Hengánné Gogola Gabriella

MENEDÉK

Ezen mottóval fémjelezve kapcsolódunk az MCC Feszt programjához az idén is. A **Belvárosi templomban** 18-22 óráig lesz lehetőség egy kis elcsendesedésre, elmélyülésre augusztus 1-2-3-án. A program így alakul:

- 18 órától csendes szentségimádás
- 19 órától szentmise, tanítással
- 20-22-ig csendes szentségimádás, ill. dicsőítés

A tanítás napi témái:

- Csütörtökön: A hegyre vezető út
- Pénteken: Uram, jó nekünk itt lenni
- Szombaton: A világban – Jézussal

Pénteken 20 órától gyónási lehetőség is lesz. A templom nyitva lesz saját híveinknek is, nemcsak a fesztivál vendégeinek!

2024. július 13-án a Vitézi Rend szervezésében a Belvárosi temetőben nyugvó három, hősi halált halt aknakutató tűz-szerész sírjánál **évfordulós megemlékezést** tartottunk. A Himnusz eléneklése után Andor atya imája és a hősök méltatása történt. A bensőséges ünnepi beszédet Bánhidya László tanár úr mondta. Pálmai József tanár úr énekével és szavalatával emelte a kegyelet színvonalát.

Megemlékeztünk Láng László alezredestől is, aki az elmúlt évben hunyt el. Ő képviselte hosszú időn keresztül a tűz-szerészeket és aknakutatókat. A Vitézi Rend nevében v. Szendrő Péterné koszorúzott. Az ünnepség a Szózat eléneklésével ért véget.

vitéz Szendrő Péterné

A háborútól – ments meg, Uram, minket!

Júniusi imaóránk gondolataiból

Felbolydult világunk egyre jobban sodródik a háború felé. Már több imaóránkban gondolkodtunk erről, és a békéért imádkoztunk. Ma is ezt tesszük, de először idézek Varga László püspök atya beszédéből, amit még egy 2020-ban tartott, a Keresztény Értelmiségiek Szövetsége találkozóján mondott. Fontos, hogy tisztán lássunk, miért is vannak háborúk, mi van dolgok mélyén:

„Háború van. A tőkés társaságok és a bankszektor háborúja a világalom megszerzéséért.

Ez a kettő szorosan összefonódik, és az emberek vírusként épülnek be a kormányokba, a vezető pozíciókba. Nekik nem egyes országok kellene, hanem a világ fölötti irányítás, az energiahordozók és a vízkészlet fölötti ellenőrzés megszerzése. Csak így tudják növelni a profitot és eladni az áruikat.

Terveikkel szemben a legnagyobb akadály az egyistenhívő vallások (a zsidó, a keresztény és az iszlám erkölcsi rendje), valamint a nemzeti gondolkodás értékrendje. Szerintem ezzel is indokolható a fékevesztett keresztényüldözés, a zsidóság elleni támadások, az iszlám világ országai közötti káosz fenntartása, - háború kirobantásával és a nemzetállamok elleni küzdelem az EU-ban...”

A teljes imaóra megtalálható honlapunkon, hallgatható és olvasható verzióban is (Plébániai füzetek 48.)

Röviden...

- Nyáron, lelkipásztoraink szabadságolása idején, a hétköznapi szentmisék elmaradnak – felváltva a Szentannában, ill. a Belvárosban. A vasárnapi 11 órai szintén. Sajnos, nyáron csökken a szentmisék látogatottsága is...
- Szent Anna ünnepén, július 26-án a 18 órasi búcsú szentmisében a nagyszülőket is köszöntjük. Kérjük Jézusunk szentséges nagyszüleit, hogy oltalmazzák közösségünket, égi segítségükkel támogassák hitbeli megújulásunkat!
- Nyári szünetet tartunk több dologban is: újságunk legközelebb szeptemberben jelenik meg, ugyancsak akkor indul újra imaóra sorozatunk a Kiáltással együtt, valamint énekkaraink és Senior Imaklubunk is.

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek:

Ungár Regő Ágoston	Ungár Hanga Angéla
Csépke Máté	Mörtel Vanessza Teréz
Földvári Melinda	Bacskor Alíz Kinga

Házassultak:

Druszin Benedek	—	Mester Anita Mira
Bozsonyik János	—	Holtsuk Beáta

Elhunytak:

Horváth Zsolt	92 éves
Kónya Miklósné, Zábrák Éva	54 éves
Selmeci Loretta	59 éves
Zajovics Erzsébet Mária	67 éves
Gyurcsik László	68 éves
Móroczné Tóth Katalin	58 éves
György Imréné, Süllei Erzsébet	90 éves

ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható, adataink:

Esztergom-Városi Plébánia
Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány
 2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.

Adószám: 18600227-1-11

Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Zrt.)
 5860 0575-1200 9817-0000 0000

Felelős kiadó:	Pokriya László plébános
Felelős szerkesztő:	Nyitrai László testületi alelnök
Tördelőszerkesztő:	Németh Tünde Márta
Postacím:	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám:	12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím:	www.szentanna.extra.hu
E-mail:	szentanna@szentanna.extra.hu varosiplebania@gmail.com
Sokszorosítás:	Spori Print Vincze Nyomda

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom -Városi
Plébánia

2024. augusztus-szeptember

XVII/8-9. szám

Plébániai hittantábor 2024

„Az ima olyan, mint a fegyver, amikor veszélyben vagyunk, legyen mindig kéznél.” (Don Bosco)

Az idei évben is hagyományos módon került megszerzésre az Esztergom-Városi Plébánia hittantáborra augusztus 5. és 9. között. Táborvezetőink között vannak pannonthalmi öregdiákok is, így a táborunk helyszíne Pannonhalmá volt.

Szállásunknak a Bencés Gimnázium kollégiuma adott otthont. Megható és jó érzés volt látni azt, ahogy az iskola világi dolgozói és szerzetesei egyaránt nagy szeretettel fogadták egykori tanítványukat, és velük együtt, bennünket is.

Esztergom katolikus iskoláiból jelentkeztek gyermekek, sőt a környék településeiről is több táborozó érkezett. Felgyorsult világunkban gyakran megfedekezünk az elcsendesedésről, a teremtett világ kincseinek értékeléséről és megcsodálásáról. Az online világ, munkák sokasága, irigység és gyűlölködés vesz bennünket körül, és olykor megesik, hogy elszakít minket Istentől.

Mivel ezek szinte mindennapi események körülöttünk, úgy gondoltuk, hogy szükséges ezeket közösen ábeszélni, átgondolni, és az apró, jó dolgokat is észrevenni, értékelni. Így a 2025-ös jubileumi évhez kapcsolódóan, mi is csatlakoztunk a Szentatya szándékára a felkészülési folyamathoz, ezért az idei hittantáborunk témájának a „Imádságot” választottuk.

Minden nap egy-egy imafajta (kérő, dicsőítő, bűnbánó, hálaadó imádság és a csend fontossága) ismertünk meg, és ahhoz kapcsolódóan építettük fel a napi programjainkat. Ehhez kötődtek az atyák által összetett és elmondott napindító gondolatok egy-egy szimbólummal, ami nagyon lényegre törően emlékeztetett bennünket az adott imafajtára.

A hét során számtalan közösségi játék, összefogás, kézműveskedés, tábori posta, angyalok, lelki feltöltődés, bátorságpróbák sokasága, elcsendesedés színesítette a napjainkat.

Hétfőn, a szállásunk elfoglalása és a tábornyitó szentmise után, felfedeztük Pannonhalmát. Megtekintettük az arborétumot, a gyógynövénykertet, Boldogasszony Kápolnát, Milleniumi emlékművet, Boldog Mór kilátó- és lombkoronaösvényt. Az este során birtokba vették a nagy sportpályát a gyerekek, és sötétedésig különböző meccseket játszottak.

Második napunkat erdei túrával töltöttük. Vinye-Porva-Csesznek szakaszon kirándultunk. Vinyén fagyiztunk, sokat játszottunk, megcsodáltuk a forrást, barlangot. Ezen a napon este bemehettünk a szerzetesek kertjébe, a „hospodárba”, ahol minden csoport más feldolgozásban mutatta be a Tékozló fiú történetét. Mindenki vidám táborúzi jelenettel szórakoztatta a csapatot.

Szerdán, Bokros Márk, bencés szerzetes atya vezetésével megismertük az apátságot és a gimnáziumot. Megnéztük a bazilikát, a könyvtárat és a kerengőt is. Lelki feltöltődésként a szerzetesek napközi imaóráján vettünk részt. Délután az illatmúzeumban és a levendula-lepárlóban jártunk, majd számháborúztunk. A nap további részét forgószínpad-szerű kézműves foglalkozással töltötték a táborozók. Az estét közös mozizással zártuk. Csütörtökön a győri élményfürdőben voltunk, majd a napunkat izgalmas bátorságpróbával fejeztük be.

Az utolsó tábori napon, egymást segítve, gyorsan összekapolt mindenki. Hálaadó szentmisét követően Mayer Balázs, elsőéves kispap tanúságtételét hallgattuk meg, amely után bármiről kérdezhették őt a gyerekek.

A forró nyár után megnyúlott kánikula indította a tanévet. Azután hirtelen berobbant az ősz, némi vízőzön filinggel. Nemcsak a gyerekek, tanáraik, de a frontérzékeny szüleik, nagyszüleik is kapkodják a fejüket, mert minden külső körülménytől függetlenül magunkat, az élet megy tovább.

Teendők mindig szaporodnak, mindenkinek helyt kell állnia a maga helyén. Visszazökkenni – de talán egy kicsit mindig megújulva – a régi-új feladatainkba.

Veni Sancte Spiritus! Segítsége nélkül sokkal nehezebb lenne, ezért is kérjük sugallatait, tanácsait, ajándékait mindnyájan, akiknek jelent valamit e régi latin fohász...

Ny. L.

Kedves Testvérek!

Mindenkit szeretettel köszöntök az iskolai évkezdés alkalmából. Remélem sikerült kipihennie magát tanárnak és diáknak!

Természetesen minden kezdet nehéz. Szeptemberben még kicsit csikorognak a fogaskerekek. Jaj, már megint tanulni kell! Jaj, ott van az a nehéz gyerek az osztályban! Jaj, milyen sokba kerülnek a tanszerek! Sok-sok gond szakad ilyenkor a szülő, pedagógusok és a tanulók nyakába. Mít lehet erre mondani?

Valóban sok a nehézség. Ez igaz. Mi, magyarok hajlamosak vagyunk mindig a rosszabbik felét észre venni a dolgoknak. Ezáltal egy negatív spirálba kerülünk, ami elronthatja az évkezdésünket.

Gondoljunk bele: Milyen futballmeccs lenne az, ha a játékosok így mennének ki a pályára: „A fene egye meg, már megint szaladgálnom kell ebben a melegben.” Milyen meccs lenne abból? Valószínűleg kifütyülnék őket.

A tanévkezdésnek sokkal inkább úgy kellene nekikezdeni, hogy lendületet veszünk, mint egy futó a startnál. Ehhez kellenek jó motivációk.

Mire kell a diákokat megtanítani? Fontos a lexikális tudás. Azonban ez még csak az oktatási cél. Mi lehetne a nevelési cél?

Robert de Niro Oscar-díjas színész mondta: „Tudod mi az igazán nehéz? A mai álszent, hazug világban, őszinte, tiszta szívű embernek maradni.”

Azt gondolom, ez megszívlelendő tanács minden tanár és szülő számára. Ez lehetne gyermekeink számára az egyik legfontosabb. Erre kellene őket megtanítanunk!

Ezekkel a gondolatokkal kívánok szép tanévkezdést mindnyájunknak!

Örömmel közlöm veletek, hogy a belvárosi plébánia külső felújítása befejeződött. 2020-ban helyeztek ide. Azóta Pokriva László plébános atya felújította belülről, majd az idén kívülről is a plébániát. A templomban befejezte, amit Gábor atya elkezdett. Ezenfelül felújította a templom villamos hálózatát.

Négy év alatt ténylegesen megszépült a plébánia, a templom is biztonságos lett statikailag, illetve elektromosság szempontjából. Restaurálták a templom előtti keresztet is, ami már igen rossz állapotban volt. László atya nagyon sokat dolgozott ezért. Gyertek arra és nézzétek meg az újjá varázsolt plébániát!

Ne felejtjük el, hogy az új Esztergom-Városi Plébánia létrehozása (a két plébánia összevonása) mennyi munkába került plébánosunknak. Istennek legyen hála!

Andor atya

Igazán lélekemelő, őszinte gondolatok hangzottak el. Köszönjük neki! A nap további részében még néhány „titkos” helyet megtekintettünk a gimnáziumban, majd a közösségi játékok után fáradtan, de rengeteg élménnyel gazdagodva tértünk haza mindannyian.

Hálásan köszönjük elsősorban Pokriva László atyának, hogy szívhez szóló gondolataival lelkiekben erősített mindannyiunkat, és lehetővé tette ennek a tábornak a létrejöttét! Köszönetünket fejezzük ki Radnics Zoltán atyának is, aki végig velünk volt a táborban, és mindenben számíthattunk rá! Köszönjük Szabó Andor atyának is, hogy imádkozott a táborért, és lelkiekben végig velünk volt!

Hálásak vagyunk minden szülőnek, akik ránk bízták gyermekeiket erre a néhány napra!

Köszönjük Izing Misinek és Gál Gyulának, akik a háttér munkák mindegyikében segítségünkre voltak, valamint minden segítőnek, akik szabadidejükben készek voltak a segítségünkre lenni. A legnagyobb hála, köszönet a Jóistennek szól, aki mindvégig óvó tekintetével őrzött, segített bennünket!

Az idei táborra is sokat készültünk. Mindig hatalmas öröm és jó visszajelzés számomra, hogy sok diák jelentkezik. Hálátelt szívvel köszönöm a segítőtársaknak a közös „munkát”, akik nélkül ez a tábor nem valósulhatott volna meg. Azt gondolom, hogy kicsit „önzetlen önzés” számunkra, mert mi, felnőttek is remekül érezzük magunkat.

Idei évben külön köszönet illeti Kecskeméti Zolit és Árpit, akik „házigazdagént” fogadtak bennünket ezen a szép helyen, Pannonhalmán, és mindenben segítségére voltak mindenkinek.

Köszönet Erdős Klári, Tóth Lili és Radnics Emese segítő munkájáért is. Külön öröm volt, hogy Mayer Balázs, elsőéves kispap is velünk táborozott, segített mindenben.

Azt gondolom, öt nap alatt megtapasztaltuk, hogy mik is azok a dolgok, amik igazán fontosak, és hozzájárulnak az Isten és ember közötti jó kapcsolat megtartásához. **Ezt leginkább a tisztaszívű, becsületes és vidám gyermektáborban lehet megtapasztalni!** Istennek legyen hála!

Szeretettel készülünk a jövő évi táborozásra is.

Meszes Zsófia

Zsófi néni a tavalyi hittantáborról olyan vidám képeket mutatott, meg olyan jókat mesélt, hogy ezzel nagy kedvet csinált az ideihez. En is örömmel jelentkeztem. Utólag mondhatom, igazán jó buli volt!

A pannonhalmi kollégium hangulata, a győri strand csúszdája, a sok nevetés, a kirándulás, a várva-várt bátorságpróba, a felnőttekkel való beszélgetés, az együtt töltött vidám idő, az összes program annyira tetszett, hogy jövőre is szívesen megyek, és erre bíztatom az osztálytársaimat is. Köszönöm ezt a hetet!

Bánhidya Kristóf

Ismét Menedék az MCC Fesztben

Az idei MCC Feszt alatt ismét Menedéket nyújtott a Belvárosi templom az Istenre, csendességre, imádságra vágyóknak. Mindhárom nap programja hasonlóan épült fel, először csendes szentségimádás volt, majd szentmise, tanítás, végül dicsőítés. A fesztivál első napján Csepregi Róbert atya tanítását hallgathattuk meg a hegyre felvezető útról. Másnap Fejes Csaba atya elmélkedett arról, hogy a hegyen hogyan is tudunk együtt lenni Jézussal. Végül Gájer László atya fejtette ki, hogy a hegyről bizony le kell jönnünk, de Jézus ekkor is velünk van. Péntek este gyóntatás is volt, sokan éltek a lehetőséggel.

Fesztiválózó fiatalok is betértek, sokan egy-egy rövid imára, néhányan csak misére vagy csak a dicsőítés idejére keresték fel a templomot, de akármikor érkeztek, valóban egy áldott Menedék várta őket.

Lestákné Győrfi Diána

Senior imaklub

Szeptemberi vendégünk Csepregi Róbert atya, a Szeminárium prefektusa volt. Bevezetőjében a magyar statisztikai adatokat boncolgatta, amik azt mutatják, hogy 2001-hez képest napjainkra megfeleződött a katolikusok aránya.

Kicsit a számok mögé nézve: mivel a népszámlálási kérdőívben a vallási hovatartozásra fakultatív módon lehetett válaszolni, és a feltett kérdések sorrendjében ez az utolsó helyen állt, sokan ki is hagyták. Érdektelenségből-e, félelemből-e, felháborodásból-e?

Szétvált a nemzeti identitástudat és a vallásosság. Az Egyház társadalmi megbecsültsége is csökken. Sokan úgy vélik, azért, mert az Egyház belemegy a politikába, a tömegkommunikáció növekvő szerepe miatt egyre több hír szól az Egyház viselt dolgairól, mert általánosítva van a rossz...

Legyen szeretetünk az Egyház felé! – hangsúlyozta az atya. A siránkozás helyett, hogy fogyunk, szürkülünk – legyen hűséges, csendes hívő életem, kötődjek a plébániához, tudjam, Krisztussal a győztes csapatban vagyok – ez ad pozitív énképet.

Ebben a vonatkozásban vannak nagyszülői feladataim unokáim felé: legyek hiteles beszédben, cselekedeteimben. Imádkozzam értük, legelőször is a hitükért: **Add meg nekik, Uram, a Veled való kapcsolatot, a hitet!** csak ezután jöjjön az értük való aktuális kérés.

Legyek pártatlan: vagyis senkinek se segítsek haragudni a másikkal a családban! Viharos családi időszakban legyek vilálmhárító. Hűséges legyek az Istenhez: látja-e az unoka imádkozni a nagyszülőket, szóba kerül-e nálunk az Isten, elme gyünk-e velük együtt a misére, ha nálunk vannak, - kedvüktől függetlenül?

Jó összefoglalása volt ez a közös gondolkodás mindannak, amit magunk is látunk, tapasztalunk, egyúttal megerősítése annak, hogy a nagyszülők, ha jól teszik a dolgukat, segítői lehetnek az unokáknak abban, hogy közelebb kerüljenek a Jóistenhez.

NY.M.

Zarándoklaton templomunk Rózsafüzér Társulatával

A máriavölgyi Szent Kút kápolna 1696-ból

A csodák mindig velünk vannak, csak észre kell vennünk. Szeptember 10-én megcsörrent a telefonom. Erzsike, Szendrő Péterné, plébániánk két közösségének vezetője hívott. – Mit csinálsz csütörtökön? – Ünneplem a névnapomat. – Lenne kedved eljönni a Rózsafüzér Társulattal máriavölgyi zarándoklatra és Pozsonyba? – A meglepetés, az öröm elvette hangomat.

Be kell vallanom nem tudtam, hogy hol van Máriavölgy és miről híres, csak azt éreztem, hogy ott a helyem. Erzsike elmondta, hogy több mint egy hónapon át szervezte, unokái nyelvtudásait is kihasználva, mégis kommunikációs nehézségei voltak. Az úttal régi álma látszik megvalósulni.

12-én reggel 6 órakor elindult az autóbussz a Rózsafüzér Társulat tagjaival és Andor atyával. Útközben először a reggeli imát mondtuk el. Utána a Világosság rózsafüzért, majd a Most segíts meg Mária és az Oltalmad alá futunk Istennek Szentanyja kezdetű közösen mondott imákkal kezdtük zarándokutunkat.

Rövid technikai szünet után, 10 óra előtt pár perccel megérkeztünk a Pozsonytól 15 km-re fekvő kegyhelyre, Mária-völgybe (szlovákul: Marianka).

A kegyhely sok legendája közül az egyik szerint a 13. század elején egy remete lakott itt, aki a rablók elől menekülve, a fából faragott Szűzanya szobrát a kútba rejtette. A remetelakban letelepedet egy rabló a feleségével, akinek torzszülött fia született. Ebben Isten csapását látva, imádkozni kezdett.

Egyszer álmában a Szűzanya arra kérte, hogy mossa meg a fiát a forrás vizében. A gyermeke meggyógyult, a rabló pedig megpillantotta a kút mélyén a Szűzanya szobrát. Kiemelte és kis fakápolnát készített neki, a hely pedig kegyhellyé vált.

A Mária tiszteletéről híres Nagy Lajos király is felkereste ezt a völgyet és 1377-ben a pálosoknak adta a helyet és templomot, valamint kolostort építtetett ide. A pálosok 1786-ig tevékenykedtek itt, majd a világi papság vette át a búcsújáró helyet.

Majdnem 10 óra volt, amikor kibontakozott előttünk a Kis-Tátra ölében elhelyezkedő Mária születése templom és épületegyüttese a kápolnákkal. Benedek pápa 2011-ben bazilika minor rangot adományozott a templomnak.

Szitáló esőben kiszálltunk az autóbusból és a templomba mentünk. Tájékoztatást nem tudtunk kapni nyelvi nehézségek miatt. Csendben imádkoztunk a gyönyörű főoltár előtt, amely koronás Máriát ábrázolta Kisjézussal. 10 órakor elkezdődött egy szlovák nyelvű mise, amelybe bekapcsolódtunk. Miután áldásban részesültünk elénekeltük a Boldogasszony anyánk kezdetű régi himnuszunkat.

Egy gyönyörű imával köszöntük meg és kértük Mária közbenjáró segítségét „Ha majd a lábam gyenge lesz, fáradt testem erősen nyomja az ágyat és kezem elejti a szentolvasódat, add rám áldásodat utószor, ó add, s KÖNYÖRÖGJ ÉRTEM, MÁRIA!”

A völgyben elhelyezkedő kápolnák megtekintése után a forrásvíz felé emelt, kör alakú Szent Kút kápolnánál megtöltöttük üvegeinket a csoda erejű vízzel. Erzsike és Imre elindult a kálvárián is, mely 50 életnagyságú szoborból áll. A csúszós út és az eső sajnos minket visszatartott.

Csend, nyugalom, hatalmas fák. A lourdes-i barlang előtt hosszasan imádkoztunk és énekeltünk. Majdnem 2 éven keresztül fájdalmaim, betegségeim voltak. Támaszt és segítséget meghallgatott imáim és a mindig kezemben lévő rózsafüzér adott. Most itt ezt köszöntem meg kitérülködő, áhítatos hittel. Én bízom a csodákban! Meggyújtott mécesem fényét most is látom!

Visszatértünk buszunkhoz és irány Pozsony! Nagyon nagy széllal és meglepő hideggel fogadott a város bennünket. 1541-1848-ig az országunk fővárosa, 11 királyt és 8 királynőt koronázó székhely. Először a város felé emelkedő várat pillantottuk meg, négy tornyával, majd a Kéktemplomhoz buszoztunk. Városi sétánkat a Szent Márton székesegyháznál kezdtük.

Meghatódva léptem be, hisz ez az a hely, ahol a királykoronázások zajlottak. Ámultam látva a gyönyörű oltárokat, üvegablakokat és a hatalmas Szent Márton lovas szobrot. No, és amikor megszólalt az orgona! Az volt a szférák zenéje!

Városi sétánk állomásait csak felvillantom, mert Pozsonyt minden magyarnak illik legalább egyszer megnézni. Láttuk a Mihály-kaput, magyar főnemesek palotáinak egész sorát, a Fő teret, érdekes és szép szobrokat, szökökutakat. Kettőt azért kiemelnék: az Academia Istropolitana épületét, amely Mátyás király humanista egyeteme 1465-ből. A másik épület az, amelyben 1802 és 1848 között ülésezett a magyar országgyűlés.

15 órakor az autóbuszban ülve, egy kicsit még vacogva a pozsonyi széltől, közösen elimádkoztunk az Isteni Irgalmasság rózsafüzérért. 17 óra 15 perckor már esztergomi Bazilikánk kupolája köszöntött bennünket. Mitől is volt ez az egész nap olyan nagy hatással rám?

Megélhettem azt, hogy imádságos lélekkel ott lehettem a történelmi Magyarország legrégebbi zarándokhelyén, Mária-völgyben. Pozsony utcái, terei, templomai és a vár régi időkről mesélt nekünk. Egy olyan csoporttal lehettem együtt, akik figyelmességeikkel szeretettel vettek körül. Nagyon köszönöm Erzsikének a kitartását, farsztó szervező munkáját, és hogy meghívott. Közös utunk képeit telefonom örzi.

Pazziczky Mariann és a Rózsafüzér Társulat

Testületi ülés – szeptember

Legutóbbi testületi ülésünkön a folyó ügyekről, programjainkról, terveinkről volt szó, röviden tájékoztatjuk híveinket az ott elhangzottakról.

A belvárosi plébániánk felújítása befejeződött, a hivatalos átadás-átvétel folyamatban van, a dokumentáció érkezik majd a Főegyházmegyétől, aki finanszírozta a költségeket. Ünneplés megáldását szeptember 29-én a fél 11-es szentmise utánra tervezzük. Talán jövőre a belvárosi templom felújítása is elindulhat, ami IV. ütemben, több éven keresztül zajlik majd – jelen ígéret szerint.

A Mindszentys tornacsarnokhoz, a kézilabda szövetséggel karöltve, pályázatot nyújtottunk be, mert szükségessé vált több korszerűsítés, felújítás: világítás, szellőztetés, festés, járólaponázás... A Vitézben, a tornacsarnokhoz tartozó öltözők, vizes blokkok felújítása is szükségessé vált.

Napelem park „élesítése” megtörtént, optimális időben 50kW teljesítményt tudunk produkálni a Mindszentys csarnokunk tetején, ami jelentős költségmegtakarítást eredményez.

A tanévkezdéssel kapcsolatban is elhangzott néhány fontosabb információ. Az iskolai hitoktatás személyi feltételei megoldottak mindkét telephelyünkön. A két iskola már egy, közös munkaközösséggel indul, bár az „összeboronálás” még rejteget konfliktusokat.

A Mindszentyben a tanulói létszám az idén átlépte a 300-at. Ami nagy nehézség, a bevezetett KRÉTA és TÉR programok használatba vétele, naprakész kezelése. Több, gyakorló pedagógussal beszélve, informatikus múlttal a hátam mögött azt látom, hogy korántsem tökéletes, minden részletében kiforrott, és egyértelműen kezelhető az adminisztrációt segítő szoftver. A pedagógusok idejét a gyerekektől, az igazi feladataiktól vonja el a „kínlóadás”, küzdelem az ilyen adminisztrációval. Bízunk benne, hogy a hibákat javítják, és kellő támogatást is biztosítanak majd a programok használatához, mert így kontraproduktív ez a digitalizálás...

Az elsőáldozásra, bér mátkozásra, felnőtt katekézisére jelentkezést hirdettünk.

Október 11-én a termény-betakarítási hálaadást nem tudjuk a Rozália kápolnában tartani a körforgalom építése miatt, így a Kerektemplomban lesz. Tizenkettedikére tervezzük a Kerektemplom Éjszakáját. A Szent Erzsébet ünnepet pedig a Belvárosban tarjuk, mivel most ott működik a karitász szolgálatunk.

A Mindenszentek ünnepére is készülünk. Szenteket ábrázoló bábokból kiállítás szervezünk, közel 50 szent alakja már készül is. Ehhez az ünnephez kapcsolódva korábban is voltak olyan alkalmak, amikor tanárok, gyerekek jelenítettek meg egy-egy szentet, hangsúlyozva az ünnepkör lényegét – az Amerikából begyűrt halloween örülettel szemben.

Lesták Zoltán karitászvezető beszámolt szolgálatokról. Kevés aktív ember van – sajnos – akik részt vesznek ebben a munkában. A heti 4 osztás, a TESCO-ból és a Lipóti pékségből történő szállítás, a mintegy 70 családdal való folyamatos kapcsolattartás bizony rengeteg feladatot, munkát jelent. Zoli várja a segítőköt. Őt kell keresni, hiszen az egész koordinációt ő végzi. Köszönünk minden önzetlen segítséget, ami a területünkön élő rászorulók irányában történik!

Kálvária

Jó hír, hogy a beépítésre váró ablakok felkerültek a kápolnába, a közeli napokban elkezdik a munkát. Az októberi keresztutunkon talán már megcsodálhatjuk a külsőleg felújított – ablakokkal is ellátott – gyönyörű kápolnákat. Kitakarítjuk és megszervezhetjük a megáldását – novemberi keresztutunk alkalmával. És ezzel talán befejezhetem a kápolna-projektet.

Kifizettem az üvegezés munkadíját is, a maradék pénz pedig alapja lett a 14. stáció felújítási költségének, amit plébániánk vállalt. Azzal is jól állunk. Ha még néhány ember adományoz, a teljes összeg meglesz. Jó hír, hogy mind a 14 stációnak lett „gazdája”, aki finanszírozza a felújítást.

A nyári szabadságolások után hamarosan elkészül a stációk „finanszírozási szerződés” mintája a Polgármesteri Hivatalban, és ezzel – az érintettekkel történő megegyezés után – végre a konkrét munkálatok is beindulhatnak a stációk vonatkozásában. Már alig várjuk!

Nyitrai László

Röviden...

- A nyári szünet után újra indulnak a plébániai és iskolai programok. Az elsőáldozásra, bérmálkozásra is kellett már jelentkezni, indulnak is a csoportok. Elindult a Senior imaklub, az énekkarok, a Rózsafüzér Társulat. Folytatódik az imaóra/kiáltás sorozat is.
- Felnőtt szentségi előkészítő csoportra is várjuk a jelentkezőket, akiknél elmaradt a keresztelelés/elsőáldozás/bérmálkozás. Közösségi élet, a közösségbe tartozás fontos kell, hogy legyen mindenkinek! Különösen is, ha középen Krisztus áll!
- Az Ars Sacra hetében közösségünk is programokkal csatlakozott a célkitűzéshez. Plébániánk az imaórával és Dr. Csókay András idegsebész főorvos tanúságtételével, a mindszentsek könyvbemutatóval/műsorral, a vitézesek pedig egy színdarabbal készültek a Szent Művészetek héteré. Városunkban bőséges választék van a szép és értékes programokból.
- Október elején Mariazellbe zárandokolnak a dorogi Szent Borbála templom és plébániánk hívei. Bizonyára szép élményeikről számolnak be – a következő számunkban.

ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható, adataink:

Esztergom-Városi Plébánia
Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány
 2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.
Adószám: 18600227-1-11
Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Zrt.)
 5860 0575-1200 9817-0000 0000

A tanév kezdetén...

Gondolatok a szeptemberi imaóráinkból

...Az oktatás nagyobb része az iskolára hárul, de a nevelés már közös ügye a szülőnek és a pedagógusnak. E két fogalom nem is választható el igazán, összhangjuk elvárható, és nagyon is üdvös a gyermek szempontjából.

Az iskola nemcsak az oktatás helyszíne, hanem a tárgyi tudáson, ismereteken túl az egész embert próbálja fejleszteni. Tehát az oktatás, a tudás átadása ennek a nevelési folyamatnak csak egy fontos része.

Mai szövegeink az értékrend, méghozzá a keresztény értékrend, világlátás kialakításáról szólnak, – tanévkezdés lévén

– elsősorban a pedagógusok vonatkozásában, de mindez érvényes a szülőkre is.

A gyermekek nagyon fogékony életkorban vannak, sok életre szóló dolgot meg lehet tanítani nekik. Egy mondás szerint: amit Pistike nem tanult meg, Pista bácsi már nem fogja.

A példabeszédek könyvében meg azt olvassuk: *Neveld a gyermeket a neki megfelelő módon, még ha megöregszik, akkor sem tér el attól.*

Ez a **neki megfelelő mód** – így több ezer év óta is időszerű megállapítás, hiszen a módszerek változhatnak, kell is hogy változzanak az adott kornak megfelelően, de a célt mindenkor látni kell...
 (Szerk.)

Anyakönyvi adatok

Keresztelték:

Szögyényi Valér Márton	Bánzi Nazira Linett Mária
Pozsári Alfréd Márton	Pozsári Artúr Márton
Magyarovics Benedek	Bakon Zsombor
Polyák Zorka Katalin	Polyák Ájlin Hani Fruzsina

Házassultak:

Hlács Ferenc – Loncsár Szilvia
Mészáros Márk Benjamin – Erdős Gabriella
Hansel Soma – Klász Viktória
Izing Mihály – Adamis Zsófia
Kern Levente – Orbán Dóra Viktória
Scheck Vilmos – Schlumpberger Mirjam Vera
Tóth Gergő – Orosz Henriett
Farkas Gyula Tibor – Braun Henrietta

Elhunytak:

Polák György Márk	48 éves
Bíró Pálné, Lázár Erzsébet	75 éves
Drexler Kálmán József	75 éves
Körmendy Károlyné, Helmajner Katalin	90 éves
Tóth Ferenc	85 éves
Spiczmüller József Lajos	65 éves
Petrolo (szül. Hermann) Filoména	84 éves
Ivanov Mihály	79 éves
Nagy Gáborné, Dudás Rozália	89 éves
Rados Lászlóné, Szabó-Rác Julianna	95 éves
Lázár Mária	78 éves
Putz Ferenc	71 éves
Lakatos Péter	61 éves
Simon (szül. Görbe) Szilvia	59 éves
Lénárt László	65 éves
Peternák Gusztávné, Városi Irén	96 éves
Karácsonyi Károlyné, Németh Mária	80 éves
Markulla Kálmánné, Kovács Erzsébet	84 éves
Rédei József	85 éves
Stróbl Lászlóné, Csada Margit,	71 éves
Pusztai Györgyné, Demeter Gabriella	76 éves
Pittner Mária	76 éves
Tösér Imre László	69 éves
Soós Imréné, Csedreki Mária Zsuzsanna	78 éves

Felelős kiadó:	Pokriya László plébános
Felelős szerkesztő:	Nyitrai László testületi alelnök
Tördelőszerkesztő:	Németh Tünde Márta
Postacím:	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
Bankszámlaszám:	12001008 – 01779574 – 00100001
Honlapcím:	www.szentanna.extra.hu
E-mail:	szentanna@szentanna.extra.hu varosiplebania@gmail.com
Sokszorosítás:	Spori Print Vincze Nyomda

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2024. október-november

XVII/10-11. szám

Van úgy, hogy el kell indulnunk egy-egy zarándoklatra, hogy lelkünkben, hitünkben megerősítést kapjunk. Olyan is van, hogy a lelki élmény „házhöz jön”. Személyes szándék nélkül azonban nem találunk el az istenélmény megtapasztalásáig.

Sokszor ezen élmények tehát kívülről jönnek, de az az igazi, ha magam megyek utána, sőt keresem ezen lehetőségeket, mi több, teszek is érte a magam és közösségem haladása érdekében. Már, ha a hitemet komolyan gondolom...

Ny. L.

Kedves Testvérek!

Az előző évben az esztergomi, kertvárosi és dorogi hívekkel közös zarándoklatot szerveztünk a Bosznia-hercegovinai Medjugorjéba. Az együtt töltött napok, közös lelki élmények nagyon jól összekapcsoltak mindnyájunkat. Jól sikerült utat tudhattunk magunkénak. Ebből adódóan jött az igény és az ötlet, hogy október első napjaiban ismét **induljunk közösen egy másik zarándokútra, az ősi Mariazellbe**, amely nem csak az osztrák, hanem a magyar katolikusoknak is kedves kegyhelye. Természetesen a környéket és az utunkba eső nevezetességeket, kisebb búcsújáró helyeket is felkerestük.

A zarándoklat elindulás, kilépés a saját, megszokott komfortzónánkból. Célja van. Célja fizikális és lelki. Már az Őszövetségben is jelen volt, maga Jézus is többször felzarándokolt Jeruzsálemba az ünnepekre, ahogy az evangéliumok is tanúsítják. De Isten népe is zarándoknép, a földi élet zarándokútján járunk az örök haza felé.

Mindezzel vele jár az utazás fáradtsága, kényelmetlensége, talán nélkülözés is, de míg fizikálisan kifárad a zarándok, lelkileg feltöltődik, hiszen ezért indult útnak. A zarándoklat nem csupán kirándulás, turisztika, hiszen itt a lelkiekre kerül a hangsúly. Régen még gyalogosan zarándokoltak elődjeink. Ma már igénybe vesszük a közlekedési eszközök adta segítséget, de újabban újra megjelent a gyalogosan végigjárt zarándokút értékelése, ahogy ezt több helyen láttuk is kiírva, Via Sacra - Szent Út, ez a Bécsből Mariazellbe vezető útvonal.

Első napon kisebb kitérővel felkerestük a nálunk kevésbé ismert, 1120-ban alapított Klein-Mariazellt. A szebb idők is megélt kolostor és templom sokat szenvedett hosszú történelme során, míg 1998-ban helyre állították. Története két testvérhez fűződik, akik több évtizedes örökösödési vita után itt békültek ki, és üdvösségük reményében alapították a kolostort és a templomot. A mai barokk templom főoltárán Szent Flórián és Szent Lipót életnagyságú szobrai között a „Kegyelem Anyja” Szűz Mária szobra áll, karján a gyermek Jézussal.

Itt volt az első szentmisénk. A templomot az őszi terménybetakarítás kapcsán mindenféle gyümölcsök, termények kompozíciója díszítette. Az elhangzott prédikációban „Mit ér az út, ha nem templomhoz vezet” központi gondolatot jártuk körül. Az ember vágyódik az értelmes és valódi út után, a zarándok felismeri, hogy útjának a templom ad értelmet, és az Istennel való találkozástól élhetőbb fényt kapnak köznapjaink, minden cél „templommá” válhat.

Másnap már Mariazellben töltöttük a napot, délelőtt szentmisénk volt a kegyoltáron, az ősi Mária szobor előtt. A hagyomány szerint 1157. december 21-én este érkezett meg a környékre egy Magnus nevű bencés szerzetes St. Lambrechtből, az ottani apát megbízásából, hogy az itt élők lelkipásztora legyen.

Magnus magával hozta kedves Mária-szobrát is. Am az utat egy hatalmas szikla zárta el, amelytől nem tudott tovább menni. A szerzetes a Szűzanyához fordult segítségért. Imája meghallgatásra talált, a szikla kettéhasadt, így Magnus folytathatta az útját. Megérkezve, a szobrot egy farönkre tette, és kis fakápolnát épített köré („*Maria in der Zelle*”), amely hamarosan a vidék hitéletének központjává vált.

A kegyeszobor 48 cm magas, hársfából készült és Máriát ábrázolja, aki a jobb karjában tartja a kis Jézust, aki almát tart (az eredendő bűn jelképe) a jobb kezében, Mária **az almára mutat** kissé hosszú ujjával. A gyermek Jézus bal kezével egy fügegyümölcsöt vesz el (a halál és a feltámadás jelképe), amelyet Mária nyújt felé.

Jézus minden szenvedést magára vállal, hogy megszabadítsa az embereket bűneiktől. Mária Jézusra mutat, ő a háttérben marad, „csak” a mi szószólónk Szent Fiánál.

Harmadnap útra keltünk, hogy felkeressük a Duna fölél emelkedő bencés apátságot Melkben. Több mint 900 éve élnek itt bencés szerzetesek és látják el feladataikat: az oktatást és a lelkipásztori teendőket. Az apátság már a XII. század óta fenn tart egy iskolát. A kolostorépületet az évszázadok során többször átépítették. Jelenlegi formájában az osztrák barokk legnagyobb ilyen jellegű épülete. Egy bencés kolostorban a templom utáni legfontosabb helyiség a könyvtár. A melki 12 teremből áll, és két fő terme van. 100.000 kötet, 1.888 kézirat, a legrégebbiek a 9. századból származnak.

Naponta a világ minden tájáról érkező látogatók, turisták tömegei keresik fel, hogy megcsodálják ennek az építészeti relikviának a csodás szépségét. Az épületegyüttes főterengelyének hossza 320 méter (csak a déli szárnya 240 méter hosszú), 500 helyiséget foglal magában és 1365 ablaka van.

Délután, Alsó-Ausztria kegyhelyét Maria Taferl kerestük fel, mely szintén a Duna fölé emelkedik 233 méterrel. A hely története egy tölgyfához kapcsolódik, melynél 1633-ban kezdődtek a csodás események. Az öreg fára valamikor egy feszület erősítettek. Egy hideg napon, a helyi pásztor tűzifát keresett, amikor meglátta a száraz tölgyfát.

Mivel nem vette észre a feszületet, a másik oldalánál ütsérel emelte fejszóját, amely kétszer is lecsúszott a törzsről és súlyosan megsebesítette a lábán. Amikor leroskadt a fa tövébe, vette észre a keresztet, és bűnbocsánatért esdekelt. Sebei hirtelen begyógyultak, haza tudott menni.

A csodás gyógyulás hírére egyre többen mentek imádkozni a feszülethez. Egyikük, akit súlyos életellenes gondolatok gyötörtek, belső indíttatásra, 1642-ben, a házi oltárán tartott egyszerű, fából faragott fájdalmas Szűzanya szobrát vitte, hogy az idők során megkorhadt feszületet kicserélje a tafelbergi tölgyfán, ezután állapota érezhetően javulni kezdett, míg teljesen felépült.

1660-ban tették le a templom alapkövét, de a történelmi idők miatt az építkezés több mint 60 évig tartott. A hely Ausztria második legnagyobb zarándokhelyévé vált, boldog emlékü Paskai László bíboros többször felkereste, és Ausztria Fatimájának nevezte.

A negyedik napon Mariazell közelében ismerkedtünk a vidékkel. Kimentünk az Erlaufsee kristálytisza tavához, ahol rövid sétát tettünk, etettünk vadkacsákat, halakat, majd átmentünk a Marienwasserfall, Mária-vízeséshez, ahol a vízesés mögé a sziklafalba egy Mária szobrot helyeztek.

Hazafelé, mivel megkaptuk a kápolna elég nagy méretű kulcsát, felmáztunk a Sigmundsbergi-kápolnához, amely azon a magaslaton áll, ahol valamikor egy erődítmény őrizte a Mariazellbe délről vezető utat. Mátyás királyunk híres fekete serege kétszer is lerombolta. 1471-ben épült ott először templom, melyet lerombolása után 1501-ben újra építettek: a ma egyhajós, gótikus kápolnát. 1761-ből származik barokk oltárképe „*Maria lactans*: a holdsarlón ülő Szűzanya szoptatja a kis Jézust. Az 1827-es tűzvész után egy időre itt helyezték el a celli kegyszobrot.

Délután elvégeztük a Kálvária-hegyen a keresztutat. Este 6 órakor csoportunk részt vett az októberi rózsafüzér imádságon a bazilikában. Az atya kitérdelt a kegyoltár elé, németül elkezdte az imádságot, de hamar rájött, hogy nincs német válasz. Megállt és elmondta németül, hogy a pap mondja az ima első felét, majd a hívek a második részt. Így már bátrabban válaszoltunk, magyarul. Ekkor megállt és azt mondta magyarul a mikrofonba, na, ez így nem lesz jó! Felállt és megkérdezte, hogy hányan vannak németnyelvű hívek, mire csak egy jelentkező volt. Utána magyarul imádkoztunk, majd elénekeltük együtt a Boldogasszony Anyánk éneket a Szűzanya köszöntésére.

Utolsó napon, amely a Magyarok Máriacelli Zarándoklatának napja is volt, délelőtt elvégeztük a keresztúti ájtatóságot a Kálvária-hegyen, majd egy rövid vezetésen vettünk részt, melyben bemutatták a várost, a kegytemplomot és történelmi múltját. Szó esett többek között a 300 éve a helyhez kötődő Pirker cégről, akik először a megfáradt zarándokoknak készítettek mézeskalácsot, mára pedig sokféle mézes készítményükkel várják az odaérkezőket. Ugyanígy a 33 gyógynövényből készített máriazelli Arzberger likőr is. A kincstár sok történelmi és magyar értéket őriz, de vannak egyszerű adományok is, melyekhez imameghallgatások, fogadalmak kötődnek.

Az ünnepi szentmisét az idei évben Martos Levente Balázs, Esztergom-budapesti segédpüspök úr vezette. Beszédében összefoglalta a Szűzanya életét és történelmünkben felismerhető jelenlétét. Jóleső érzés volt, amikor a kegyhely és a bencés közösség superiorja, a mariazelli születésű Michael Staberl bencés atya úgy köszöntötte a magyarokat, mint akik haza jönnek a Szűzanya ősi templomába.

A zarándoklatnak mindig célja van, eljutni egy szent helyre, ahol valamikor történt valami csoda, ima meghallgatás, jelenés, ahol az ember közelebb érzi magát az Istenhez, ahol otthon érzi magát. És ebből adódóan, van lelki célja: ott lenni a kegyhelyen, a templomban, a búcsújáró helyen, és részt venni, bekapcsolódni a zarándokhely hitbéli programjaiba, elvégezni a szentgyónást, szentáldozáshoz járulni, elnyerni a búcsút, imádkozni szeretteinkért. És talán mi észre se vesszük mindig, de megterem bennünk a zarándoklat gyümölcse: mások lettünk, mint ahogy elindultunk: ez a lelki feltöltekezés.

És elmaradhatatlan az úgynevezett „búcsúfia” ajándék, egy kis kedveskedés, emlék az otthonmaradottaknak, hogy gondoltunk rájuk, hogy imádkoztunk értük is.

Szerencsés Zsolt atya

Egy csepp a tengerben –

gondolatok Dr. Csókay András tanúságtéveséről

Szeptember 20-án este fél hétkor elgondolkodva igyekeztem Szent Anna templomunkba. Az első sorba ültem le. Oldalra fordulva megláttam a Dr. Csókay András nemzetközi hírű idegsebészt. A főorvos úr tekintetét hosszasan Jézus Szentséges Szíve szobrunkon tartotta. A templomban zsúfoltság, halk morajlás, majd csend. Pokriva László esperes, plébános úr köszöntötte a tanúságtévet, aki így kezdte mondanóját: „Arra kérem a Mennyei Atyát, hogy ebben a tanúságtételben tükröződjön vissza a Szentlélek 7 ajándéka, és Isten dicsőségére szolgáljon.

Ez a hét ajándék: értelem, bölcsesség, lelkierősség, jó tanács, tudomány, jámborság, jó értelemben vett istenfélelem.”

Majd arról beszélt, hogy az alacoque-i Szent Margit látomása alapján készült Jézus Szentséges Szíve szoborra nézve és imádkozva, az orvosmissziókkal kapcsolatosan 2 emlékezetes misztikus tapasztalata is felidéződött. Mind a két alkalommal, Nigériában és a sziámi ikrek műtete előtt, ez a szobor volt a misztikus tapasztalás közvetítője. Az orvos félelmeit, aggodalmát csitítva, Jézus intett jobb kezével, nyugalmat árasztva.

A tanúságtévető szerint kétfajta ember kap misztikus tapasztalást: a gyengébb hitű, illetve az, aki különösre kap hívást. Ő úgy gondolja, hogy számára akkor jöttek, amikor gyengének érezte magát.

Amiről ma szeretne beszélni: Jézus nemcsak velünk van, hanem bennünk is. Bennünk van, ott van a szívünkben, így közvetlenebbül tudunk vele beszélni. Igaz ennek két akadálya lehet: ha bűnben vagyunk, vagy elhagyjuk a mély imádságot, azaz nem engedjük közel magunkhoz az Istent. De kritikus helyzetekben megkapjuk a Szentlélek ajándékát: a jótanács lelkét.

Az egyórási tanúságtétel nagy hatással volt mindannyiunkra. Többször, többekkel beszéltem arról, hogy mi hatott ennyire ránk? Elsősorban Csókay András őszintesége, hivatástudata, egyszerűsége, Istenhez való közelsége. Az a szerénység, ahogy beszélt orvosi tevékenységéről, különösen megrázó volt.

Kifejtette: az orvos nem gyógyít, csak kezel. Isten gyógyít. Ha a tudomány a Szentlélek ajándéka, akkor miért ne lenne ott az Isten a sebész műtőjében? Az orvos segíti a gyógyító energiáinkat. „A sebész találkozása Istennel” című képpel illusztrálta, a műtőben nemcsak Isten, de a „kaszás” is jelen van. Ha te tanúságot teszel, mindig számíts arra, hogy ezt borzasztóan nem akarja a gonoszlélek.

Beszélt arról is, hogy milyen nehéz úton jutott el ahhoz a felismeréshez, hogy rá a tudomány evangelizációja vár. Az őt ért tragédia, fia halála, döbentette rá, hogy minden tragédia a javunkra is válhat. A rózsafüzéren keresztül ki lehet kapaszkodni minden bajból. Hangosan, félhangosan, akár házastársal együtt mondván. Másik ima: a Jézus-ima. Bárhol tudjuk mondani. Az ego nem az én szabad énem, attól meg kell szabadulni. Igazság, szeretet és béke van a mély lelki valóságban. Mélyimádságban mindig Krisztushoz jutunk el. Ez kötelezettséggel, tanúságtétellel jár.

A tanúságtételből egy-egy számomra sokatmondó részletet tudtam csak kiemelni. Bizom abban, hogy ezek a részek másokat is mélyen megérintenek, mint ahogy velem történt. A bangladesi sziámi ikrek szétválasztó műtete előtti nap katolikus templomban misén vettek részt a muzulmán Dakkában. Az Eukarisztiát magunkhoz véve nagy lelkierőt, tisztaságot és félelemnélküliséget éltek meg. 3 lábán állt ez a műtét: Jézus-ímában jött tudományos ötletek, szakutadás, több tízezres imaháttér.

A csodortos lelki támogatás hatását a szociálpszichológia is bebizonyította. A 24 órás műtét sikeres volt a szétválasztás szempontjából, de az egyik gyermek nem képes önálló életre. Támadások sora érte azon kijelentése miatt, hogy ezt a műtétet az Úrjézus vezette. Részéről minden sárdobálásra válasz a megbocsájtás.

A műtétről is láttunk képeket, valamint a nigériai misszióról is. Itt kezdetleges körülmények fogadják, de az ima a műtét előtt mindig elhangzik, a fálon pedig ott van a kereszt. Decemberben már 11. alkalommal utazik Nigériába. Agydaganatosokat műt, de úgy gondolja, ez csak csepp a tengerben.

Ahogy Teréz anya vallja: „Úgy érezzük, hogy amit teszünk, csak egy csepp a tengerben. Anélkül a csepp nélkül azonban sekélyebb volna a tenger.” Tanúságtévesének végéhez közeledve több képet is láttunk a nigériai misszióról, majd Jézus és a mi testi, lelki feltámadásunkba vetett hitünk reményében közösen elmondtuk az Üdvözlégy Máriát, majd megköszöntük a gondolatébresztő tanúságtételt.

Az előadás után vásárolhattunk Csókay András könyveiből, és adakozhatunk a misszió javára, amit sokan meg is tettek. „Megbocsájtás Jézus imával” című könyvet vettem meg, amelyet dedikált nekem a nemzetközi hírű idegsebész. A mai előadás megszervezését a Nyitrai házaspárnak köszönhetjük.

Pazsiczky Mariann

Köszönettel tartozom Lórik Szabolcs úrnak, aki személyes kapcsolatban van Csókay Andrással. Közreműködésével értem el a doktor urat, aki készségesen elvállalta ezt az estét nálunk. Sokunk köszönetét tolmácsolom tehát, és örömmel jelzem, hogy az előadás a GRAN tv honlapján megtalálható. És köszönöm a résztvevők nagylelkű adományait, kereken 300.000,- Ft adományt tudtam az orvos misszió javára átadni, ill. átutalni.

Szerk.

Októberi Papi Koronánkon térségünk egyházi fenntartású iskoláinak helyzetét tekintettük át – meghívott vendégeink – ezen iskolák igazgatóinak tájékoztatása alapján. Különböző profilú és helyzetű iskolákról hallottunk, de a fő szempont, ami az esperes-kerületeink papságát leginkább érdekelte: a keresztény nevelés helyzete, lehetőségei, kihívásai, eredményessége az egyes intézményekben. Összejövetelünknek most is a Szeminárium adott helyet.

Az **Árpád-házi Szent Erzsébet** iskola komplexum, mint térségünk legnagyobb intézménye kezdte a sort. Valkó Miklós igazgató úr a népszámlálási adatok tükrében érdekes adatsorral mutatta be – általánosságban – a jelen helyzetet, ami a gyerekek, családok vallásgyakorlati állapotát tükrözte. Bár a tanulók legnagyobb része meg van ugyan keresztelve, de a vallásukat gyakorlók száma jóval kevesebb. Ez a szentmisére járás, szentiségekhez járulás adataiból egyértelműen látszik.

A tanárok kiválasztásánál – sajnos – csak a harmadik helyen van a vallásosságra vonatkozó szempont, megelőzi a megfelelő szakos végzettség, és hogy jó tanár legyen. És hiányzik, ill. nem elegendő az egyháziak jelenléte is (papok, szerzetesek). Persze, igyekeznek alkalmakat, lehetőségeket biztosítani a hitelhez: lelki napok gyóntatással, osztálymisék havonta, róraték... Természetesen az iskolákban van rendszeres hitoktatás.

Minden iskolával kapcsolatban felmerült a kérdés, hogy szükség van-e a plébánosi ajánlásra a felvételihez? Megosztottak a vélemények: van, ahol segít a döntésben, van ahol csak formalitás, esetleg kontraproduktív.

A kertvárosi **Meszlényi Zoltán** iskola 2020-ban került egyházi fenntartásba – a szülők túlnyomó többségének a szavazata alapján. Nagyrészt a körzetből jönnek a diákok, általában hátrányos helyzetből indulva. Ráadásul a kárpátaljai – főleg roma származású gyerekek is itt jelentek meg, még súlyosabb hátrányokkal. Sport szempontjából kiválóan felszerelt a közelmúltban felújított iskola.

A **Kolping** iskola is eléggé speciális helyzetű, itt vegyes a fenntartás: a Magyar Kolping Szövetség (civil) és a KOSZISZ (Kolping Oktatási és Szociális Intézményfenntartó Szervezet) püspökarunk alá rendelve. Tevékenységük oktatási és szociális szolgálat, ill. ez irányú képzések. A tanulók nagyobb része itt is hátrányos helyzetű. Folyamatosan bővítik a képzési profilt, a tanulók képességei, ill. a felmerült társadalmi igényeknek megfelelően. A turizmus, vendéglátás mellé a szociális, egészségügyi képzések is beindultak, külső intézmények bevonásával (kórház, szociális intézmények). Nappali képzés mellett így esti tagozatos tanítás is van, ahol főleg a felnőttek a tanulók. Hitélet: egyelőre az alapozás a kitűzött cél.

A **ferencesek** megint más profilt képviselnek, múltja miatt talán legtöbb ismeretünk pont róluk van. A csak fiú tanulókból álló diáksereg 4 ill. 6 osztályos gimnáziumi képzést kap – 6 napos tanítás, kollégiumi ellátással.

Kevés a szerzetes, ők inkább a „családi háttér”, a lelki nevelést végzik. Elsődleges szempont a vallásos nevelés, a keresztény értékrend, elköteleződés alakítása.

Hasonló profillal működnek a **szaléziak** is. Jelenlétük az iskolájukban családias légkört biztosít, ahol a személyes kapcsolatok jobban kialakulhatnak (Don Bosco pedagógiája). 8 osztályos képzésük is van, tapasztalatuk, hogy kisebb korban könnyebb a hitélet kialakítása, fejlesztése.

A **zeneiskola** is a közelmúltban került egyházi fenntartásba – szintén a szülők többségi szavazata alapján. Döntően a délutáni órákban járnak a gyerekek ide, de kihelyezett óráik is vannak, hogy a gyerekek „mozgatása” egyszerűbb legyen. Próbálják bővíteni a szakok kínálatát, de nem győzik tanteremmel, tanárral – egyes szakokon várólista is van.

Szorosabban kapcsolódunk a **Prímási Iskolaközpont**hoz, ami három telephelyet jelen: a Mindszenty, a Vitéz (Gyakorló) iskolák és a bajóti óvoda. Az összevonás nehézségei még nem csengtek le teljesen, de terv az alsó és felső tagozat szétválasztása a két telephelyünk között. Az árvíz alatt ezt már élesben ki is próbálták... Távlabbi terv, hogy felmenő rendszerben 4 osztályos gimnáziumot is indítanánk.

Sok hozzászólás, vélemény előkerült, főleg a plébánosi ajánlások témakörében. A tanárok „hitre nevelése”, a családok beintegrálása a plébániákba, a családok hitéletének erősítése – mind-mind fontos feladat. A közös ebéd alatt kiscsoportokban folytatódott az eszmecsere.

Füstbe ment terv...

Mármint, hogy az őszi folyamán egyik keresztutunk alkalmával majd László atya egy kis házi ünnepség keretében megáldja az immár ablakokkal is ellátott, kitakarított, eredeti bútoraival visszaállított Kálvária kápolnát... Az ablakokat jelentős költséggel és még több társadalmi munkával felújítottuk mi magunk. A felújítási szerződés határideje viszont sürgető volt, így még januárban beszkázott ablaknyílással megtörtént az ünnepélyes átadás.

Ahogy korábbi számomban beszámoltam róla, nem lehetett az ablakokat ilyen gyorsan felújítani, hogy azokat még januárig vissza is lehessen helyezni. Nyár végére elkészültünk, jeleztem is ezt a Belvárosi Építő Kft. munkatársainak, akik – ígéretük szerint – a szakszerű beépítést majd elvégzik. Nos, a beépítés megtörtént, de igényességről, szakszerűségről – szigorúan a magam nevében szólva – nem lehet beszélni...

Az ablakok körül jelenleg több centiméteres hézagok vannak, a Piéta mögötti ablak alatt pedig egy sor téglák is hiányoznak. Az ablakok felszállításakor egy javaslatot is átadtam, amiben felvázoltam a szakszerű beépítés lépéseit. Ezt nem vették figyelembe – mégiscsak ők a szakemberek – így hát nem a helyükre kerültek vissza az ablakok, hanem 3-5 cm-rel beljebb, így képződött a jelentős hézag.

A problémát többször jeleztem a kivitelezőnek, meg is ígérték, hogy megvizsgáljuk – közösen –, mit lehetne utólag tenni. Nos, ez ideig ez csak ígéret maradt...

Ha nem történik a közeljövőben haladás, megint csak a saját kezembe kell venni az ügyet, és ideiglenes megoldással az ablakok „légmentes” zárását meg kell oldanunk. Ugyan hivatkoznak arra, hogy majd a belső felújításkor ezt megoldják, de tavaszi próbálkozásomkor sem a Főegyházmegye, sem Soltész Miklós titkársága nem tartotta támogathatónak a belső felújításra vonatkozó kérésünket...

A megáldás tehát elhalasztva, de a nagybőjt elején mindenképp meg fog történni. Addigra – így vagy úgy – ez a probléma meg fog oldódni. Addig is a keresztútjaink alkalmával már a kápolnában mondjuk a befejező imát.

Az ablakok igazán szépek lettek, az általunk készített védőrács is sokak elismerését váltotta ki. Hívok is mindenkit, hogy keresztúti imáink alkalmával, vagy csak egyénileg, nézze meg közelebbről is!

Nyitrai László

Senior imaklub

Szent Ferenc Istennel való kapcsolatának főbb állomásait bemutatva a **sebek, sebzettségek, sérülések** témakörét boncolgatta Kinga nővér nagyszerű előadása.

A mai kor, korszellem szerint csak a tökéletes a jó, azaz senki se lássa a sebeinket. Néha mi, magunk is szégyelljük azokat, nehéz rájuk néznünk, sokszor nem is tudunk mit kezdeni velük. Pedig életünknek ezek is részei, kis darabkái.

Ha van hitünk, ha bízunk Istenben, akkor Ő szép mozaikká tudja összerakni életünk darabkáit, hiszen, ami megtörténik velünk, az mind benne van Isten tervében. Isten magához vonz, magához ölel, ahol biztonságban vagyok, és gyógyít.

Nagyon fontos kérdés, tudjuk-e sebeinket Isten szemével látni. Hagyom-e, hogy gyógyítson? Hiszem-e, hogy sebeim gyümölcsöt hozhatnak életembe, családom életébe? A hitem a hétköznapiakban nyilvánul meg. Bűneink gyökere sebzettségünkben van. Minél több sebzettség-darabkát adunk át Istennek, annál szebb képet tud alkotni rólunk.

Identitásunkat nem a sebeink, nem sebzettségünk határozza meg, hanem Istenkapcsolatunk. Ez a biztos, ez tud megtartani! Biztonságban vagyok, és ezt viszem át a másik emberre is. Istennek úgy kellek, ahogy vagyok, csak át tudjam adni magamat Neki!

Ny. M.

Hálaadás a terményekért

Az októberben esedékes termény-betakarítási hálaadásunkat nem tudtuk a Rozália kápolnában tartani a körforgalom építése miatt.

Templomunkban díszes válogatás képviselte kertjeinket, gazdáinkat, amit Takács Erzsébetnek köszönhetünk!

ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható, adataink:

Esztergom-Városi Plébánia

Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány

2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.

Adószám: 18600227-1-11

Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Zrt.)

5860 0575-1200 9817-0000 0000

Röviden...

- Még szeptemberben megáldottuk a felújított belvárosi plébániát, Andor atya immár méltó körülmények között élhet.
- Bérmelegítésre készülő fiataljaink bemutatása is megtörtént, imádkozzunk értük, hogy helyüket majd átvegyék és betöltsék egyházközösségünkben, vagy ahova rendeli őket az ÚR!
- Felnőtteknek hirdettünk szentség-előkészítő tanfolyamot, akiknél ez kimaradt volna valamilyen okból. Erre még lehet jelentkezni.
- Mindenszentek ünnepére szenteket megjelenítő kesztyűbáb kiállítás szerveztünk a Kerektemplomban. Ajánljuk híveink figyelmébe, és előzetes jelzés alapján óvodai, iskolai csoportok is megtekinthetik.
- Ne felejtsük el az egyházi hozzájárulás teljesítéséről, ami éves nettó bevételünk 1%-a.
- Szent Erzsébet ünnepén a Belvárosi templomban 19 órakor lesz az ünnepi szentmise, a Kerektemplomban aznap nem lesz liturgia. Továbbra is biztatjuk híveinket karitászcsoportunk – általuk pedig a rászorulókat támogatására.

Anyakönyvi adatok

Keresztelttek:

Hegyí Hanna, Gyurika Levente Péter, Szalkai-Tóth Anna

Házassultak:

Káldy József Álmos - Péhm Sára

Katus György - Marics Erika

Szikszai László - Simonek Tímea

Elhunytak:

Meszes Ferencné, Murányi Erzsébet	86 éves
Nikolicné Bárdos Annamári,	79 éves
Marthi István	85 éves
Schmera János	85 éves
Péntek Lászlóné, Rosensteiner Edit	80 éves
Kovács-Godáné Babocsai Márta Ilona	71 éves
Dr. Estéli Józsefné, Uramovszki Ágnes Mária	73 éves
Vida Zoltánné, Cserép Anna	86 éves
Büchler Györgyné, Mészáros Mária	82 éves
Dejczó Gyuláné, Pataki Magdolna	80 éves
Mészáros László	86 éves
Siják László	83 éves
Bodonics Mihály	66 éves
Dudás Imréné, Iván Monika Mária	65 éves
Ménesi Jánosné, Hajnali Erzsébet Flóra	74 éves

<i>Felelős kiadó:</i>	Pokriva László plébános
<i>Felelős szerkesztő:</i>	Nyitrai László testületi alelnök
<i>Tördelőszerkesztő:</i>	Németh Tünde Márta
<i>Postacím:</i>	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
<i>Bankszámlaszám:</i>	12001008 – 01779574 – 00100001
<i>Honlapcím:</i>	www.szentanna.extra.hu
<i>E-mail:</i>	szentanna@szentanna.extra.hu varosiplebania@gmail.com
<i>Sokszorosítás:</i>	Spori Print Vincze Nyomda

ÉLŐ SZIGET

Időszakos plébániai értesítő

Esztergom - Városi
Plébánia

2024. december

XVII/12. szám

Az Úr érkezik. Vagy már itt van?

Születésnapra készülünk, ilyen értelemben az eljövételre emlékezünk. Az Isten felvette emberi természetünket, emberi testben megjelent köztünk az IGE, aki „kezdetben volt”. De azért jött a történelem egy adott pillanatában, hogy az örökös jelenlétében élhessünk. Ebben az értelemben tehát itt van, jelen van, jelen akar lenni életünkben.

Az adventi idő (javasolt) elcsendesedése mindkét mozzanatra igyekszik felhívni a figyelmünket. Ha megértjük a közelgő ünnep lényegét, akkor a mindennapos jelenléte is „beszivárog” életünkbe. Legyen így! Ny. L.

Kedves Testvérek!

Karácsony Európában...

P. Kozma Imre OH (2012. karácsonyán)

Megfontuk az ádventi koszorúinkat, vásároljuk a fenyőfákat, mert otthonainkban karácsonyfák állítására készülünk. Európa pedig – Szent Benedek, Szent Cirill és Metód Európája, az Uniót megálmódó R. Schuman, A. de Gasperi, K. Adenauer atyák mai Európája – Betlehem Szülötte nélküli karácsonyra készül. A titokzatos betlehemi istálló, a mennyei fényben nyájukat legeltető pásztorok nem illenek szellemi tájképünkbe.

A szent éj varázsa felszakadozott. Az elbeszélések, amelyek arról szólnak, hogy azon az éjszakán csodálatos módon minden megváltozott, nem hatnak meg bennünket. Miért tagadják milliós tömegek az Istent? Talán meggyőződtek róla, hogy nincsen? Miért hagyják el milliók a vallásukat? Talán rájöttek, hogy tévedtek? Dehogy, egyszerűen áldozatai lettek a propagandának!

Az ember, aki Istentől elidegenedett, önmagától és embertársaitól is elidegenedik, és saját világának rabjává lesz.

Egykor a keresztény hit vezette ki Európát a barbárságból. A felelős, elkötelezett vezetők felismerték és vallják, hogy ma is ez a hit fogja kivezetni az újabb barbárságból. Európa jövője karácsonykor felveti a kérdést: Megszületik-e nekünk újra a Gyermekek, akikben az Isten harmat-lábakon közeledik hozzánk, Aki a megfogant magzat észrevehetetlenségében lépett a világba. Aki program helyett azt mondta, szeressétek egymást. Rangosztás helyett azt, hogy aki első akar lenni, mindenki szolgálja legyen. Szellemi viadal helyett, hogy irgalmat akarok, nem áldozatot. Európa jövője karácsonykor felveti a kérdést: Megszületnek-e Európa fiai és leányai, akikben megáldatik Európa földje?

Ez a föld azoké lesz, akik benépesítik. Jövönk a gyermekek ágyacskáik fölé hajló fiatal szülők kezében van, akiknek elszántsága s öröme fényt, biztonságot és kiszámítható jövőt ígér Európának. A társadalom egészének pedig az a dolga, hogy kitüntető figyelmével és támogatásával visszaadja a becületét a családnak, amely az isteni terv szerint a társadalom legfőbb iskolája, ahol kialakulnak a legalapvetőbb viselkedési és viszonyulási formák, s ahol előkészülünk társadalmi feladataink megértésére és teljesítésére.

Karácsony megtanít arra, hogy Istennek egyszerű „módszerei” vannak, hogy sikerre vigye ügyét. Bölcsőt faragat, nem emlékművet. Pásztorokat mozgósít, nem hadsereget. Szelíd tudósokat indít útnak, nem agresszív sajtóirodákat. S a döntő, hogy a szeretet műveli mindezt. Nekünk sincs nagyobb esélyünk a világ meggyőzésére, mint egy síró gyermeknek.

Mi lenne, ha embertársainkat előbb közelítenénk meg szeretettel, mintsem érveink, igazságaink, érdemeink, erőink és hatalmunk fölényével? Igaz, szokatlan lenne ez a „fellépés”. De Isten, hogyan kezdte?

A közelmúltban eltávozott Kozma Imre atya gondolataival kívánok áldott, szent karácsonyt.

Andor atya

Kálvária

Lassan véget ér a „kápolna projekt”... Egyelőre nem is látszik folytatásra remény, így én sem látok újabb, több lehetőséget, mint ahova eljutottunk. A 2023 novemberi különszámban összefoglaltam, mit is végeztünk. Civil kezdeményezésünk eredményes volt, mert nem dőlt össze a kápolna, sőt, kívülről meg is újult. Újfent csak köszönni tudom mindenkinek – Városnak, Főegyházmegyének, kivitelezőknek és a sok, kifejezetten nekem segítőnek, valamint az adakozóknak, hogy most itt tartunk!

A különszámban említettem, hogy még egy csavar megint jutott nekem, vagyis az ablakok felújítása, ennek megszervezése, konkrét munkálatok. Alapos felmérés, egyeztetés, tervezés után nekiugrottunk a konkrét felújításnak – természetesen a szakértő segítségeim tanácsai/javaslatai alapján. Csak felsorolásszerűen a lépések, amikben koordinátorként, tervezőként, kivitelezőként magam is részt vettem, nevesítve a segítőimet:

- A használható/visszaépíthető üvegek „kibányászása” – Simon Kata üveges szakember

- Az ablak-vázak rozsdátlanítsa, majd festése – Kósa László, Gál Gyula, Szentgály Ferenc, Tóth Tibor

- Az ablaknyílások pontos felmérése után a szükséges lakatos munkák megtervezése, legyártása, hegesztése, (részben még a festés előtt) - Nagy László, Horváth György

- Külső védőrácsok legyártása, majd tűzihorganyzása – Nagy László, TARI-PROD Kft., Horváth György, Dojcsán Miklós

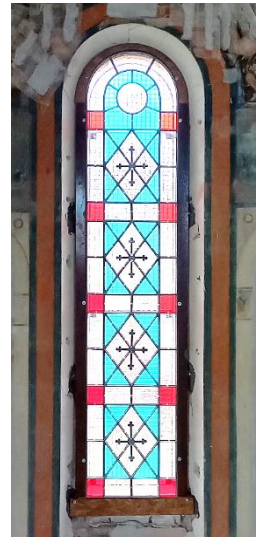
- Üvegezéshez a rögzítő fülek horganylemez csikjainak darabolása – Pónya Lajos adományából TARI-PROD Kft. gépén. A csikokból a szükséges idomok hajlítása (ca. 300 db) és elhelyezése – Tóth Tibor

- Konkrét üvegezés – Simon Kata

- Felszállítás a Jó Pásztor kápolnáig – Tóth Tibor, Nagy László, Gál Gyula (2024. aug. eleje)

Sajnos, a beépítés nagyon elhúzódtott, és nem is úgy készült el, ahogyan az optimális lett volna (előző számban vázoltam). Bár ígéret van, hogy korrigálják, ebben már nem bízom, így a hézagokat szivaccsal tömítettem, és – viszonylag esztétikus – deszka takarással szegélyeztem az ablakokat, így már nem huzatos a kápolna.

A közeljövőben „kicsomagoljuk” a Piéta oltárt is, a felújított tárgyakat visszaviszem a kitakarítás után. Mivel elkezdődött a kálvária útjának, stációinak is a felújítása, lehetséges, hogy majd „egyben” lesz a megáldás is, ez kora tavasszal kiderül.

A célgyűjtési kérelmünkre nem történt reagálás a Főegyházmegye részéről, így a plébánia helyett én gyűjtöttem az adományokat, amiből a vázolt tevékenységek költségeit finanszírozni tudtam. Közben – javaslatomra – a 14. stáció felújítását is bevállalta plébániánk közössége, az arra szánt adományokat is én gyűjtöttem.

Mivel a kitűzött célunkat elértük – a Kálvária kápolna kívülről megújult, aminek ablakait „társadalmi munkával” és az adományokból sikerült megoldani, valamint a 14. stáció felújításához is összejött a szükséges összeg – a **továbbiakban már én nem gyűjtök adományokat**. Megint csak megköszönöm mindenki támogatását e nemes cél érdekében, és a belém vetett bizalmat is, és az alábbiakban el is számolok a közösség felé az adományokkal, költsékekkel.

Ahogy elkezdtem a kápolna megmentésével foglalkozni, már kaptam adományokat, hogy csak mentsük meg valahogy az épületet (2021). Azután, hogy az ablakok felújítása ránk hátrult, már hirdettük is, hogy várjuk e célra az adományokat. Be is indult az adakozás. Ez csak fokozódott, hogy bevállaltuk a 14. stáció felújítását.

A Historia Domus számára az adakozók névsorát, összegeket is rögzítjük, itt csak az egyes tételeket sorolom fel. Az apróbb tételek nem szerepelnek ebben, amit magam és segítőim finanszíroztunk – bár ez sem volt elhanyagolható összeg. A kalákában végzett munkánk és a segítőim szellemi segítsége is jelentős. Az ajtó és a bútorzat felújítását Schlosser Attilának köszönjük, amit adományként végzett!

Az induláskor kapott összeg:		580000,-	
<i>Költség:</i>			
Emelőkosaras munkadíja	50000,-		
Maradt:			530000,-
Ablakokhoz kapott összeg:		2133500,-	
<i>Költség:</i>			
Üveg számla	800000,-		
Vasanyag	50000,-		
Festék	27000,-		
Csavarok	18000,-		
Tűzhorganyzás	15000,-		
Lemezolló	4000,-		
Üvegezés munkadíj	300000,-		
<i>Összes költség:</i>	1214000,-		
Maradt:			919500,-
Stációhoz kapott összeg:		845000,-	
<i>További kiadások:</i>			
Fólia ragasztó	3500,-		
Bútorvászon	5000,-		
OSB tábla	12000,-		
<i>Összes költség:</i>	20500,-		
Maradt:			824500,-
Összes maradvány:			2274000,-

A 14. stációhoz tehát **2274000,- Ft.** áll rendelkezésemre. December hónapban az adakozók képviselésében a város számájára befizetem a felújítás tervezett összegét (2255520,- Ft). Marad egy kevés még belőle, azt a még felmerülő szükséges dolgokra használom majd. Az összes adomány tehát, amit kezelttem: **3558500,- Ft.** volt.

A **stációk felújítása** is elindult. Ahogy korábban beszámoltam róla, egy megszűnt alapítvány helyett most a Város a tulajdonos, tehát így már jogszerűen hozzá lehetett nyúlni.

Ami eddig történt: villanyvezeték (földkábel) kiépítése megtörtént a szerpentinén. Ez azt jelenti, hogy alacsony világitótestek lettek az út mellett, két oszlop került a Kálvária kápolna elé, valamint a stációknál is vannak leágazások. Tehát, ha elkészül, a kápolna és az út is meg lesz világítva, valamint a stációk kepei is. Az utat hengerelt zúzott kővel állították helyre a földmunkák után.

A támogatók megkapták a szerződéseket, miszerint még decemberben befizetik (befizetjük) a szükséges összeget a vállalt stáció költségvetése szerint, és a felújítást 2025. április 20-ig be is fejezik. **Igazán jó hír, régóta vártunk rá, sok-sok háttér munka előzte meg!** Talán egyszer a kálvária szoborcsoport és a környezete is megújul... Hátha még a Jó Pásztor kápolna is sorra kerül majd egyszer! Adja Isten! Igazán szép színtöltja lesz Városunknak.

Természetesen folytatjuk az elsővasárnapi keresztutakat, amire mindenkit hívunk és várunk! Imasorozatunk nem volt hiábavaló, ezután is fontos ez a lelki háttér!

Innen nézve veszteség...

Hitünk szerint az eltávozottak egy szebb, jobb világba érkeznek meg. Hazaérkeznek a hosszú vándorút után, ami sok szép időszakot, de sok gyötrelmet, testi/lelki szenvedést is tartalmazott. Mindezek előkészítik a nagy találkozást, a megérkezést.

Bajákné Marika egyházközségünk aktív tagja volt egész életében. Feleségem révén rokon kapcsolatba is kerültünk, de közösség szempontjából az énekarban talákoztunk gyakrabban – még az „ősidőkben”, Téglás Józsi bácsi kántorsága idején (1988-tól). Ahogy a hangja kopott és hűsége társa, Baják Béla kántorsága is „elfáradt”, mindketten elmaradtak az énekarunkból. Még Hey Lóránt karnagysága idején – közel 20 éve – köszöntöttük őket 50 éves énekkari szolgálatak alkalmából...

Sokféle szolgálatot vállalt Marika az egyházközségünkben, pl. nálunk is megszervezte a Szereteláng imaközösséget, ami székesfehérvári csoporthoz kapcsolódott. Tudjuk, milyen nehéz egy ilyen közösséget létrehozni, inspirálni, ő évekig „működtette”.

Bekapcsolódott az elsőszombati Mária Szeplőtelen Szíve tiszteletünkbe is, és még az októberi keresztúti imánkban is részt vett. Jól kihasználta a számára rendelkezésre adott időt, és még a nyolcadik dédunokájával is büszkén eldicsekedhetett, aki a közelmúltban született.

Kedves egyénisége, mosolygós, derűs arca sokunkban megmarad, odaát Bélával együtt már a mennyei karokban szolgálnak. Köszönjük az Úrnak, hogy ilyen sokáig köztünk lehettek, példát mutatva a szolgáló szeretetről. **Requiescat in pace!**

Marika szomszédságában egy másik eltávozottról is meg kell emlékeznünk. Bár Gyuri bácsival csak a közelmúltban kerültem közelebbi kapcsolatba, mondhatom, jó barátság is kezdett kibontakozni köztünk, túl a munkakapcsolaton.

Horváth György díszműkovácsot nagyon sokan ismerték városszerte, és munkái révén nagyon sokfelé, külföldön is. Korábban néhányszor keresztútjainkon is részt vett, egyik alkalommal meg is szólítottam, hogy egy kis segítséget tőle is kérnék. Konkrétan a Kálvária kápolna csillárjának a felújításában.

El is vittem neki, dolgozott is rajt, de az antikoló festést már nem tudta befejezni... Mikor kiderült, hogy az ablakok is ránk várnak (2023 ősz), fel is vittem, felmáztunk az állványzatra, hogy megvizsgálja a felújítási lehetőségeket. Szaktudásával, gépeivel, ötleteivel, no, meg konkrét tevékenységével sokat segített is, hogy az ablakok és a védőrács ilyen szép lett.

A 11-es szentmiséinken hiányzik a szokott helyéről – meg sokunk szívéből – immár odaát díszíti, amit az Égiek reá bízna. Nemcsak a segítsége hiányzik...

Az idén, korábban, távozott egyházközségünkben **Recska Valéria**. Ő is aktív tagja volt közösségünknek: intenzíven kapcsolódott be az előző felállású karitászcsoportunkba, újságunkban is gyakran olvashattuk beszámolóit. Az imaóráinkon is rendszeresen közreműködött, nagy ételessel, igényesen tolmácsolta a kapott szöveg mondanivalóját. Temetéséről nem kaptunk értesítést, de közösségünk szentmiséiben emlékezett meg róla.

Kedves halottainkra szeretettel és imával emlékezünk!

Nyitrai László

„Nem vagy egyedül. Sose voltál.

Csak megfelelő társaságot kell választanod.”

(Fredrick Backman)

Teljesen igaznak találom ezt az idézetet. Aki 2014-ben meghívást kapott és elfogadta, egy ilyen társaságban tudhatja magát. Azóta többen is csatlakoztak hozzánk. Ez a társaság nem más, mint plébániánk **Senior imaklubja**. Miért is mondom ezt? Mert a szeretet, az odafigyelés itt teljesen természetes.

2024. december 3-án együtt voltunk. Gyuri évek óta meglep bennünket egy kis csoki Mikulással, ez most is így történt. Andor atya, mint vendég, helyet foglalt köztünk.

A megszokott módon kezdtünk: közös imával, énekkel. Majd az ima erejéről szóló rövid írások hangzottak el. Ugyanis a mai estén fog kiderülni, hogy kiért imádkoztunk az elmúlt hónapban. Laci hangolta a gitárját, elénekelt Ady: Kis karácsonyi énekét. Ekkor csoszogást hallottunk, bot kopogását, és az ajtóban megjelent a Mikulás.

Előadta, hogy úgy látszik eltévedt, mert ő gyerekekhez jött... Mi is meglepődtünk, már segítő szándékkal akartuk útba igazítani, de közölte, hogy elfáradt, leülne közénk. Így helyet kínáltuk, és egymás után „vallottuk be” kiért imádkoztunk az elmúlt hónapban. Volt, akinek szemében könnyecsek gyűltek, mert eddig – ilyen formában – érte még senki sem imádkozott.

Felneveltünk, amikor kiderült, hogy voltak köztünk olyanok, akik kölcsönösen egymásért fohászkodtak. Nekem közben az járt az eszemben, hogy milyen sokat köszönhetek imacsoportunknak. Súlyos műtétjeim utáni felépülésem, biztos vagyok benne, az ő imáinknak is köszönhető.

Egy-egy pillanatra, amikor a Mikulásra néztem, megfedlek az arról, hogy már nem vagyok gyerek. Izgatottan leszem a zsákját, vajon van-e benne nekünk is valami? És volt! Miután felfedtük, hogy kiért imádkoztunk, a Mikulás menni készült, de kérte, hogy mondjunk el még együtt egy Miatyánkot. Megdicsért bennünket, hogy jók voltunk, ezért itt hagyná nekünk a csomagokat.

Elkezdte kiosztani, és ekkor gyermekkorai esték jutottak eszembe. Izgatottan fényesítettem kis cipőmet és az ablakba tettem. Vajon lesz-e benne virgács? Bíztam abban, hogy tele lesz minden jóval. Reggelre mindig csoda várt. Ez a gyermeki izgalom – úgy láttam – mindannyiunkra átragadt. Éppen csak nem kezdtük kibontani a csomagunkat. Régi ír áldás közös elmondásával köszöntük meg a Mikulásnak az ajándékot, aki ezután eltávozott a körünkben.

A folytatásban megbeszéltük a Szállást keres a Szent Család állomásait és a következő hónapok programjait. Közösen elénekeltük imafüzetünkben a Látod, újra este van kezdetű dalt. Természetesen nem maradt el a jókedvű közös beszélgetés egy kis sütemény mellett.

Ma, **Mikulás napján** kibontottam a csomagot. Karácsonyi ostya, szaloncukor, püspöksüveges Mikulás, dió és mandula. Újra gyerekek éreztem magam.

Ahogy Vass Albert írta: „*Legyetek újra gyermekek, / hogy újra emberek lehessetek.*” Mi valóban ezen az estén újra gyermekké váltunk. Kinézek az ablakon és nagy pelyhekben hull a hó...

Pazsiczky Mariann

Reményik Sándor: Valaki értem imádkozott

Mikor a bűntől meggyötörten
A lelkem terheket hordozott,
Egyszer csak könnyebb lett a lelkem
Valaki értem imádkozott.
Valaki értem imádkozott,
Talán apám, anyám régen?
Talán más is, aki szeret.
Jó barátom vagy testvérem?
Én nem tudom, de áldom Istent,
Ki nékem megváltást hozott,
És azt, aki értem csak
Egyszer is imádkozott.

Novemberi **testületi ülésünkön** László atya beszámolt a **belvárosi felújításokról** és a további tervekről. Az orgona jelenleg javítás alatt van, talán karácsonyra újra megszólal majd. A mostani javítás kb. 1 millió forintba kerül, de 2025-ben még folytatni kell, hogy „nagyjavításnak” lehessen nevezni. Ezeket saját forrásból fedezzük.

Elkezdődött a templom külső felújításának a tervezése – ezt nem bírja el plébániánk költségvetése. Valószínűleg több lépcsőben lehet csak megvalósítani, ahogy a Főegyházmegye (Gazdasági Tanács) erre keretet tud biztosítani. Folyamatban van a Kerektemploméhoz hasonló padfűtés kiépítése is. A téli kápolna fűtése is tervben van, hogy használható legyen.

Megbeszéltük a következő időszak programjait, amiket a Röviden rovatunkban említek majd.

(Szerk.)

ALAPÍTVÁNYUNK már újra támogatható, adataink:

**Esztergom-Városi Plébánia
Templomfelújító és Fenntartó Alapítvány**
2500 Esztergom, Rudnay Sándor tér 9.

Adószám: 18600227-1-11

Bankszámlaszám: (Duna Takarékszövetkezet Bank Zrt.)
5860 0575-1200 9817-0000 0000

Ereklyéink...

Köztudomású, hogy a katolikus templomok oltáraiba beépítve megtalálható valamelyik szent ereklyéje, az „oltárköben” elhelyezve. Ez a templom felszentelésekor kerül oda. Ennek a hagyománya a VI. századra nyúlik vissza, amikor már nem a vértanúk sírja fölött, vagy közelében zajlottak a szentmisék. Természetesen a mi templomaink oltáraiban is megtalálhatóak ezek az oltárkövek, sőt, a romos belső terű Jó Pásztor kápolna oltárkövét is megtaláltuk, amit jelenleg a plébániánkon őrizünk. (Bizva abban, hátha egyszer visszakerülhet...)

Különös jellemzője templomainknak, hogy a titulusaik szerinti ereklyékkel is rendelkezünk, amik kihelyezve láthatók is. Szent Anna ereklyéje a Mária oltáron, a Kerektemplom makettjében. Szent Péter és Szent Pál a főoltár mögött egy erre kialakított helyen – természetesen a saját templomaikban.

Az ereklyék elhelyezésének méltó és biztonságos, esztétikus kivitelezését mindkét esetben – László atyával egyeztetve, megtervezve – Erdős Péter, korábbi templomatyja készítette. Köszönjük a szép és igényes munkáját!

A Belvárosban is immár megtekinthető a kihelyezett ereklye, és legújabb kori hagyományként ún. oltárkerülést is fogunk végezni időnként, ünnepi szentmiséink alkalmával.

Tisztelegjünk templomunk védőszentjei előtt, és kérjük hathatós égi pártfogásukat magunkra, családjainkra és egész egyházközségünkre!

Szent Anna, Szent Péter és Szent Pál, könyörögjetek érettünk!

Röviden...

- Adventben a hagyományos rendben vannak a rorate szentmiséink. A Szentannában hétfő-kedd-szerda reggel 6 órakor. Itt az idén is elvállalta a Farkas család, hogy mécses-világítást biztosít. Ők hozzák a mécseseket, szentmise előtt elkezdik meggyújtogatni. Köszönjük a szolgáltatást, különleges hangulatot biztosít a sok-sok imbolygó kis fény!
- A Belvárosban csütörtök-péntek-szombat ugyancsak reggel 6 órakor vannak a rorate szentmisék. Jó látni, hogy iskolások is jönnek ezen alkalmakra!
- A szállást kereső Szent Család elindult a Senior imaklub közössége körében, 15-én. Szeretnénk éltetni, megőrizni ezen népi ájtatosság gyakorlatát egyházközségünkben.
- Az idén is lesz élő betlehem a Kerektemplom előtt, 22-én, vasárnap, az esti szentmisénk után. Ezt a családos közösségünk szervezi, rendezti.
- A 24-i menetrendünk sem változott, 15 órakor a Mindszentysek adják elő a szokásos pásztorjátékot a

Szentannában, éjféltkor pedig szentmisével köszöntjük az újszülött Messiást – mindkét templomunkban.

- Karácsony napján 9 és 18 órakor lesz szentmise a Szentannában, a Belvárosban pedig 10.30-kor.
- 27-én, pénteken 17 órakor tartjuk a hagyományos előszilveszteri összejövetelünket.
- 29-e Szent Család vasárnapja, megáldjuk a családokat mindkét templomunkban a 9 ill. 10.30 órai szentmisében.
- 31-én év végi hálaadó szentmise lesz, ugyancsak mindkét templomban, 18 ill. 19 órakor.
- 1-jén 11 és 18 órakor, valamint 10.30-kor lesznek szentmisék templomainkban.
- A vízkereszthez kapcsolódó plébánia szentelést 5-én a 11 órai szentmise után a Rudnay téren, 12-én a 10.30-as szentmise után pedig a Belvárosban végezzük.
- Ne felejtsük el az egyházi hozzájárulás teljesítéséről, ami éves nettó bevételünk 1%-a.
- Előre hirdetjük, hogy **2025. január 18-án, szombaton lelki délutánt** tartunk Kinga Nővér vezetésével. 14-18 óráig a Mindszenty iskolában előadásokkal, kiscsoportos beszélgetéssel igyekszünk hitünkben egy kicsit előbbre haladni. A délután témája: **Krisztussal megosztott élet.** Hívunk és várunk Mindenkit!

Amikor minden kedves Testvérünknek kegyelemmel, áldással teli, lelkiekben gazdagodó szép ünnepet kívánunk, mindenkit szeretettel hívunk és várunk az ünnepvel kapcsolatos programjainkra!

László atya Andor atya Képviselő testület

Anyakönyvi adatok

Kereszteltek:

Dinnyés Vilma Angéla	Fenyves Milán György
Zagarits Kornél Viktor	Urbanics Attila Tarziciusz
Iványi Dalma	Vámos Vivien Anna
Fekete Gréta Rita	Ötves Márton Krisztián
Nagy Olivér Ferenc	

Házasultak:

Sikos Károly Álmos - Ács Éva Rita

Elhunytak:

Gábor János Ferencné, Bognár Julianna	79 éves
Bíró Pál	81 éves
Pataki János	90 éves
Czomba Lászlóné, König Anna	77 éves
Baják Béláné, Mekler Mária	85 éves
Kakucs Istvánné, Sárközi Anna	60 éves

<i>Felelős kiadó:</i>	Pokriva László plébános
<i>Felelős szerkesztő:</i>	Nyitrai László testületi alelnök
<i>Tördelő szerkesztő:</i>	Németh Tünde Márta
<i>Postacím:</i>	2500 Esztergom, Rudnay tér 9. Tel.: 33/312-291
<i>Bankszámlaszám:</i>	12001008 – 01779574 – 00100001
<i>Honlapcím:</i>	www.szentanna.extra.hu
<i>E-mail:</i>	szentanna@szentanna.extra.hu varosiplebania@gmail.com
<i>Sokszorosítás:</i>	Spori Print Vincze Nyomda